

จดหมายฝากฉบับที่สองของเปาโล

ผู้เป็นอัครทูต

ถึงคริสตจักรที่เมืองโครินธ์

ทำความเข้าใจพระคัมภีร์

(อธิบายข้อพระคัมภีร์แบบเป็พติสอิสระ)

โดย ดร. เดวิด เอช. ซอเรนสัน

นอร์ธสตาร์ มินิสตรีส์

(พันธกิจของคริสตจักรเป็พติสนอร์ธสตาร์)

1820 ถ. เวสต์ มอร์แกน

ดิวอี้, มินเนโซต้า 55811

218-726-0209

ปรับปรุงครั้งที่สอง

สงวนลิขสิทธิ์ 2007

นอร์ธสตาร์ มินิสตรีส์

1820 ถ. เวสต์ มอร์แกน

คิวลัธ, มินเนโซต้า 55811

มิชชันนารีชาวอเมริกันควรติดต่อ คร. เดวิด ซอเรนสัน

เพื่อขออนุญาตก่อนใช้เนื้อหาอธิบายข้อพระคัมภีร์นี้

davidsorenson@juno.com

จดหมายฝากฉบับที่สองของเปาโล

ผู้เป็นอัครทูต

ถึงคริสตจักรที่เมือง โครินธ์

บทนำ 2 โครินธ์: จดหมายฝากฉบับที่สองของเปาโลผู้เป็นอัครทูตถึงคริสตจักรที่เมือง โครินธ์ตามเก็บเนื้อหาที่จดหมายฝากฉบับแรกค้างไว้ จดหมายฝากฉบับแรกถูกส่งไปแล้ว ขณะเดียวกันเปาโลได้เจอกับทิตัสและทิโมธีซึ่งมาแจ้งให้ท่านทราบว่าจดหมายฝากฉบับแรกได้รับการตอบรับอย่างไรบ้าง จดหมายฝากฉบับแรกมีเนื้อหาคุณค้ำและเปาโลก็โจมตีปัญหาหลายอย่างที่เกิดขึ้นในคริสตจักรที่เมือง โครินธ์ จดหมายฝากฉบับที่สองมีลักษณะตั้งรับมากกว่าซึ่งเป็นการกล่าวป้องกันแผนการเดินทางของท่านและพันธกิจของท่าน บทที่ 8 และ 9 คำหั้นคริสตจักรที่เมือง โครินธ์ที่ไม่ทำตามสัญญาว่าจะส่งเงิน ไปช่วยเหลือพี่น้องที่ขัดสนในแคว้นยูเดีย จดหมายฝากฉบับนี้ปิดท้ายด้วยการกล่าวป้องกันพันธกิจของเปาโลจากการถูกบางคนในคริสตจักรที่เมือง โครินธ์คอยสงสัยและจ้องจับผิดมาตลอด

จดหมายฝากฉบับนี้ถูกเขียนจากแคว้นมาซิโดเนีย โดยน่าจะเป็นเมืองฟิลิปปี ช่วงเวลาที่เขียนน่าจะตรงกับกิจการ 20:1-2 หาก 1 โครินธ์ ถูกเขียนในปี ค.ศ. 59 2 โครินธ์ก็น่าจะถูกเขียนในต้นปี ค.ศ. 60

ภาพรวมของ 2 โครินธ์ 1: บทที่ 1 เริ่มต้นด้วยคำทักทายและคำอวยพรของเปาโลเกี่ยวกับการได้รับการหนุนใจจากพระเจ้า ท่านยังเปิดเผยถึงอันตรายต่างๆที่ท่านเพิ่งประสบมาในแคว้นเอเชียด้วย ท่านพูดถึงเรื่องส่วนตัวต่างๆ เช่น ความจริงใจของท่านในการเทศนาและเหตุผลที่ว่าทำไมท่านถึงเปลี่ยนแปลงในการไปเยี่ยมคริสตจักรที่เมืองโครินธ์

2 คร 1:1 เช่นเดียวกับในจดหมายฝากส่วนใหญ่ของเปาโล คำแรกในจดหมายคือชื่อของท่านเพื่อแสดงว่าท่านเป็นผู้แต่ง เปาโล ผู้เป็นอัครทูตของพระเยซูคริสต์ตามพระประสงค์ของพระเจ้า และทิโมธีน้องของเรา อีกครั้งที่ท่านเริ่มต้นโดยการเรียกตัวท่านเองว่า อัครทูตของพระเยซูคริสต์ตามพระประสงค์ของพระเจ้า นี่ไม่ใช่แค่ธรรมเนียมปฏิบัติหรือเป็นการเขียนแบบสุภาพ บางคนในเมืองโครินธ์สงสัยในสิทธิอำนาจแห่งการเป็นอัครทูตของท่าน ดังนั้นท่านจึงกล่าวชัดเจนถึงการเป็นอัครทูตของท่านตั้งแต่เริ่มต้นจดหมายเลยโดยไม่ยอมถอยแม้แต่ก้าวเดียว ด้วยการเอ่ยถึงทิโมธีในคำทักทายของท่านไม่ได้บ่งบอกว่าทิโมธีมีส่วนในการเขียนจดหมายฝากฉบับนี้แต่อย่างใด ถึงแม้ว่าทิโมธีอาจเป็นคนเขียนตามคำบอกของเปาโลก็ตาม เพราะว่าทิโมธีเพิ่งกลับมาจากเมืองโครินธ์ ท่านจึงใส่ชื่อเขาลงไปคำทักทายด้วย

จดหมายฝากฉบับนี้เขียนไปถึง (1) คริสตจักรของพระเจ้าที่เมืองโครินธ์ และ (2) บรรดาวิสุทธิชนที่อยู่ทั่วแคว้นอาคาญา ประเทศกรีซประกอบด้วยสองแคว้น แคว้นมาซิโดเนียอยู่ทางตอนเหนือและแคว้นอาคาญาอยู่ทางตอนใต้ เมืองโครินธ์เป็นเมืองหลวงของแคว้นอาคาญา มีคริสตจักรหนึ่งอยู่ในเมืองเคนทรีซึ่งอยู่นอกเมืองโครินธ์ด้วยและเปาโลอาจกำลังหมายถึงคนเหล่านี้

2 คร 1:2 จดหมายฝากส่วนใหญ่ของเปาโลมักมีคำทูลขอของท่าน ขอพระคุณและสันติสุขซึ่งมาจากพระเจ้าพระบิดาของเรา และจากพระเยซูคริสต์เจ้า จงมีแก่ท่านทั้งหลายเถิด ถึงแม้ว่าเรารอดแล้วโดยพระคุณ แต่ตรงนี้เปาโลหมายถึงพระคุณที่ถูกประทานมาซึ่งสำแดงตัวเป็นพลังกำลังและความช่วยเหลือตลอดการเดินทางของชีวิตคริสเตียน ดู ฮีบรู 4:16 สันติสุขของ

พระเจ้าเป็นประโยชน์มหาศาล อันนำมาซึ่งความชื่นชมยินดีและความสุข ทั้งสองอย่างไม่ควรถูกมองว่าไร้ค่า

2 คร 1:3 เปาโลจึงเริ่มบทนำด้วยการสรรเสริญพระเจ้า **จงสรรเสริญพระเจ้า พระบิดาแห่งพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา พระบิดาผู้ทรงความเมตตา พระเจ้าแห่งการปลอบประโลมใจทุกอย่าง**

ท่านเริ่มต้นด้วยการสรรเสริญพระเจ้า จากนั้นท่านก็ออกความเห็นสามประการซึ่งบ่งบอกถึงพระเจ้า (1) “พระบิดาแห่งพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา” (2) “พระบิดาผู้ทรงความเมตตา” คำที่แปลว่า ความเมตตา (*อออิทิรมอส*) ไม่ใช่คำที่ปกติแล้วมีความหมายเช่นนั้น แต่หมายถึง *ความเห็นอกเห็นใจ* ต่อคนที่ทุกข์ทรมานอย่างไม่ยุติธรรม ช่างเป็นความคิดที่น่ามหัศจรรย์ พระเจ้าทรงเป็นพระบิดาแห่งการเห็นอกเห็นใจ สุดท้าย (3) พระองค์ทรงถูกเรียกว่า “พระเจ้าแห่งการปลอบประโลมใจทุกอย่าง” คำที่แปลว่า การปลอบประโลมใจ (*พาราคเลซิส*) มีความหมายหลายอย่าง แต่ในที่นี้คือ ‘การให้กำลังใจ’ พระองค์ทรงเป็นพระเจ้าแห่งการให้กำลังใจและการเห็นอกเห็นใจ หากพระเจ้าทรงเป็นพระเจ้าแห่งการให้กำลังใจ นั่นก็แปลว่าการทำให้หัวใจไม่ได้มาจากพระองค์ นอกจากนี้ความท้อแท้สำหรับคริสเตียนแล้วก็มาจากอิทธิพลของซาตานหนึ่ง ดังนั้นเมื่อเราเกิดความท้อใจเราจึงควรคิดให้ดีว่าความท้อนั้นมาจากไหน

2 คร 1:4 เปาโลขยายความเกี่ยวกับการให้กำลังใจของพระเจ้าต่อไป พระองค์ผู้ทรงปลอบประโลมใจเราในการทุกข์ยากทั้งสิ้นของเรา เพื่อเราจะสามารถปลอบประโลมใจคนเหล่านั้นที่มีความทุกข์ยากอย่างใดอย่างหนึ่งได้ ด้วยการปลอบประโลมใจซึ่งตัวเราเองได้รับจากพระเจ้า ในแต่ละกรณีที่ ‘การปลอบประโลมใจ’ รูปแบบใดรูปแบบหนึ่งปรากฏ เราอาจแทนที่มันด้วย ‘การให้กำลังใจ’ ได้เช่นกัน ดังนั้นข้อนี้จึงแปลได้ว่า ‘ผู้ทรงให้กำลังใจเราในความทุกข์ยากทั้งสิ้นของเรา เพื่อเราจะสามารถให้กำลังใจคนเหล่านั้นที่มีความทุกข์ยากอย่างใดอย่างหนึ่งได้ ด้วยกำลังใจซึ่งตัวเราเองได้รับจากพระเจ้า’ ช่างเป็นหลักการที่แสนวิเศษ พระเจ้าทรงให้กำลังใจ

ใจเราในปัญหาต่างๆของเราเพื่อที่เราจะสามารถให้กำลังใจคนอื่นในปัญหาต่างๆของพวกเขา โดยกำลังใจนั้นซึ่งมาจากพระองค์ได้

2 คร 1:5 ท่านกล่าวทำนองเดียวกันว่า เพราะเรามีส่วนทนทุกข์กับพระคริสต์ มากฉันใด การปลอบประโลมใจของเราเนื่องจากพระคริสต์ก็มากฉันนั้น ดังที่จดหมายฝากฉบับนี้ทั้งฉบับจะเปิดเผยให้เห็น เปาโลทนทุกข์เพื่อพระคริสต์อาจมากกว่าใครๆ ท่านมีส่วนทนทุกข์กับพระคริสต์มากจริงๆ แต่เมื่อท่านมีส่วนทนทุกข์เพื่อพระคริสต์มากเท่าใด กำลังใจที่มาโดยทางพระคริสต์ก็มากเท่านั้น คำที่แปลว่า การปลอบประโลมใจ คือ พาราเคลซิซ อีกครั้ง ความหมายก็เหมือนด้านบนคือ การให้กำลังใจ ถึงแม้ว่าในการรับใช้พระคริสต์เรามีความทุกข์จริงๆ แต่พระองค์ก็ทรงเป็นแหล่งแห่งกำลังใจของเราด้วยเช่นกัน

2 คร 1:6 ท่านเริ่มขยับจากหลักการที่สูงส่ง ไปยังการประยุกต์ใช้ที่เป็นส่วนตัวมากขึ้น ที่เราทนความทุกข์ยากนั้น ก็เพื่อให้ท่านทั้งหลายได้รับความชื่นใจและความรอด หรือที่เราได้รับการปลอบประโลมใจนั้น ก็เพื่อให้ท่านทั้งหลายได้รับความชื่นใจและความรอด ซึ่งทำให้ท่านทั้งหลายเพียรสู้ทนความทุกข์เหมือนอย่างเราได้ทนนั้น ดังที่ท่านจะเปิดเผยในไม่ช้า เปาโลเผชิญกับความทุกข์ยากและการข่มเหงอย่างหนักที่เมืองเอเฟซัส เพื่อปูพื้นไปสู่เรื่องนั้น ท่านเขียนว่าไม่ว่าท่านจะทนทุกข์ นั่นก็เพื่อให้กำลังใจพวกเขา พวกเขาเองก็เจอกับการต่อต้านที่เมืองโครีนธ์เช่นกัน ดังนั้นความทุกข์ยากของเปาโลและกำลังใจที่เกิดขึ้นตามมาก็มีส่วนช่วยในเรื่องความรอดของพวกเขา คำนี้น่าจะมีความหมายแบบทั่วไปว่า ‘การช่วยให้พ้น’ จากการข่มเหง การได้รับการช่วยให้พ้นของพวกเขาจึงเกิดขึ้นได้เพราะการยอมทนต่อการข่มเหงแบบเดียวกับที่เปาโลเจอ สิ่งสำคัญกว่าก็คือว่า เปาโลทนต่อการข่มเหงของท่านได้เพราะกำลังใจที่มาจากพระคริสต์ พวกเขาจึงทนได้เช่นกัน ในแบบเดียวกัน หรือที่เราได้รับการปลอบประโลมใจนั้น ก็เพื่อให้ท่านทั้งหลายได้รับความชื่นใจและความรอด เมื่อเปาโลและพวกของท่านได้รับกำลังใจท่ามกลางความทุกข์ยากต่างๆของพวกเขา มันก็เป็นไปเพื่อเห็นแก่กำลังใจและการช่วยให้พ้นของพี่น้องที่เมืองโครีนธ์

2 คร 1:7 เปาโลจึงขยับจากหลักการไปสู่การปฏิบัติ เราจึงมีความหวังแน่นอนในท่านทั้งหลาย เพราะเรารู้ว่าท่านทั้งหลายได้มีส่วนในความทุกข์ยากฉันทิด ท่านทั้งหลายจะได้มีส่วนในการปลอบประโลมใจฉันทิดนั้น ท่านจึงให้ความอุ่นใจพวกเขาว่าท่านมีความหวังแน่นอนในพวกเขา พวกเขามีส่วนในความทุกข์ยากต่างๆแบบเดียวกับที่เปาโลเจออย่างไร พวกเขาก็จะมีส่วนในกำลังใจที่ท่านพบในพระคริสต์เหมือนกัน

2 คร 1:8 เปาโลจึงเริ่มแบ่งปันรายการแห่งความทุกข์ยากอันแสนยาวเหยียดของท่าน ประเด็นที่สำคัญกว่าก็คือว่า หากท่านทนได้โดยความช่วยเหลือของพระเจ้า พวกเขาก็ทนได้เช่นกัน พี่น้องทั้งหลาย เราอยากให้คุณทราบถึงความทุกข์ยากที่เกิดแก่เราในแคว้นเอเชีย ซึ่งทำให้เราหนักใจจนเหลือกำลัง จนเราเกือบหมดหวังที่จะเอาชีวิตรอดมาได้

ท่านหมายถึงการข่มเหงที่ท่านเจอในการไปเยือนเมืองเอเฟซัสเมื่อเร็วๆนี้ เห็นได้ชัดว่ามีสิ่งต่างๆเกิดขึ้นกับท่านมากกว่าที่มีบันทึกไว้ในกิจการ 19 ในบทนั้นท่านเจอกับการจลาจลซึ่งมีมูลเหตุมาจากรูปพระอารามิส โดยเกือบเอาชีวิตไม่รอดจากฝูงชนที่บ้าคลั่ง ใน 1 โครินธ์ 15:32 ท่านพูดถึงการสู้กับสัตว์ร้ายที่เมืองเอเฟซัสหรือน้อยก็มีความเป็นไปได้ที่จะเกิดเรื่องดังกล่าว นี้ดูเหมือนจะเป็นสิ่งที่คริสเตียนจะเจอในกรุงโรมกับการตกเป็นเหยื่อสิ่งใดให้ผู้ชมดูในสนามกีฬาในเวลาต่อมา อันที่จริงใน 15:31 ท่านพูดถึงอุปมาเกี่ยวกับการตายทุกวันด้วยความหมายในข้อนั้นก็คือการมีโอกาสโดนฆ่าตายได้เป็นประจำ

ถึงแม้ว่าท่านได้พูดถึงการข่มเหงดังกล่าวในจดหมายฝากฉบับแรกไปแล้ว แต่ดูเหมือนว่าเรื่องนี้ยังไม่ซึมซาบเข้าไปในจิตใจของพี่น้องที่โครินธ์ ท่านเลยต้องมาย้ำตรงนี้อีกที ท่านจึงกล่าวว่าพวกท่านโดยกอดันจนถึงจุดที่พวกท่านหมดหวังว่าจะรอดชีวิตมาได้ด้วยซ้ำ

2 คร 1:9 ท่านกล่าวต่อไปว่า ที่จริงเราคิดว่าเราถึงที่ตายแล้ว แต่ที่เป็นเช่นนี้ก็เพื่อมิให้เราไวใจในตนเอง แต่ให้ไวใจในพระเจ้าผู้ทรงโปรดให้คนทั้งปวงพ้นจากความตาย ความหมายก็คือว่า ‘อันที่จริงเรามองว่าตัวเองถูกตัดสินให้มีโทษประหารชีวิตจนเราไม่อาจไวใจในตนเองได้

แต่ไว้ใจในพระเจ้าผู้ทรงให้คนตายเป็นขึ้นมา' ประเด็นก็คือว่า พวกท่านเจอกับการข่มเหงที่หนักมากในแคว้นเอเชียจนพวกท่านเชื่อว่ามีแต่พระเจ้าที่ช่วยพวกท่านให้พ้นได้

2 คร 1:10 พระเจ้าทรงช่วยพวกท่านให้พ้นจริงๆ เปาโลกล่าวต่อไปว่า พระองค์ทรงช่วยเราให้พ้นจากความตายอันใหญ่หลวง และพระองค์จะทรงช่วยเราอีก เราไว้ใจพระองค์ว่า พระองค์จะทรงช่วยเราต่อไปอีก พระเจ้าทรงช่วยพวกท่านให้พ้นในตอนนั้น พระองค์ทรงกำลังทำอย่างนั้นต่อไปอยู่ และพวกท่านก็เชื่อว่าพระองค์จะทรงช่วยพวกท่านให้พ้นต่อไป

2 คร 1:11 เปาโลไม่ยอมพลาดโอกาสที่จะขอบคุณพี่น้องที่เมือง โครินธ์ที่อธิษฐานเพื่อพวกท่าน ท่านทั้งหลายจะช่วยให้เราได้อย่างการอธิษฐานเพื่อเรา เพื่อว่าคนเป็นอันมากจะได้ขอบพระคุณเพราะเรา เนื่องจากของประทานที่ทรงประทานแก่เรา อันเป็นการทรงตอบคำอธิษฐานของคนเป็นอันมากนั้น คำอธิษฐานของคริสตจักรที่เมือง โครินธ์เพื่อเปาโลมีส่วนช่วยเปาโลและทิโมธีอย่างมาก ของประทานที่เปาโลพูดถึงคือ การที่พวกท่านได้รับการช่วยให้พ้นจากความตาย คำอธิษฐานของพี่น้องหลายคนในคริสตจักรได้ช่วยท่านให้พ้น ด้วยเหตุนี้คนเป็นอันมากจึงขอบพระคุณพระเจ้าได้ในเรื่องนี้

2 คร 1:12 เปาโลจึงหยุดพักตรงกลางบทนำนี้เพื่อใส่ความเห็นส่วนตัวของท่านลงไป ถึงแม้ว่าเดี๋ยวท่านจะใช้เวลามากกว่านี้เพื่อกล่าวปกป้องพันธกิจของตัวเอง แต่ท่านก็พักสักครู่เพื่อทำสิ่งนั้นตรงนี้ นี่เป็นสิ่งที่เราชื่นชมยินดีได้ คือใจสำนึกผิดชอบของเราเป็นพยาน พวกท่านมีใจสำนึกผิดชอบที่โปร่งใสต่อเบื้องพระพักตร์พระเจ้าและสามารถชื่นชมยินดีในเรื่องนี้ได้ ใจสำนึกผิดชอบของพวกท่านเป็นพยานว่าเราได้ประพฤติตนเป็นที่ประจักษ์แก่โลก และยิ่งกว่านั้นก็คือการประพฤติต่อท่านทั้งหลาย ท่านพูดถึงการประพฤติของตัวเอง คำที่แปลเช่นนั้น (*อานาสเตระ โฟ*) หมายถึงวิธีที่คนๆหนึ่งดำเนินชีวิตของตัวเอง นั่นคือ พฤติกรรมของท่าน

เปาโลจึงพูดถึงพฤติกรรมของพวกท่านในสายตาของชาวโลก และในสายตาของคริสตจักรที่เมือง โครินธ์ด้วย พวกท่านได้ดำเนินชีวิตต่อหน้าคนเหล่านั้นในวิถี โดยวิธีแรกคือ (1) ด้วยน้ำใจบริสุทธิ์ คำที่แปลเช่นนั้น (*ฮาพลอทอส*) ถูกนิยามว่าเป็น 'คุณธรรมของคนๆหนึ่งที่

ปราศจากการเสแสร้งและความหน้าซื่อใจคด' พวกท่านแสดงความเชื่อตรงในทุกๆ สิ่งที่พวกท่านกระทำ พวกท่านยัง (2) ดำเนินชีวิตต่อหน้าพวกเขาด้วยความจริงใจตามแบบพระเจ้าด้วย คำที่แปลเช่นนั้น (เฮะอิลิคริเนะอืออา) มีความหมายว่า 'ความเปิดเผยเต็มที่', 'ความบริสุทธิ์' หรือ 'ความจริงใจ' อันที่จริงท่านพูดถึงความจริงใจตามแบบของพระเจ้า ไม่มีระดับใดที่สูงกว่านี้แล้ว นอกจากนี้ (3) พฤติกรรมของพวกท่านก็ไม่ได้ "ตามปัญญาฝ่ายเนื้อหนัง" ยกอบพูดถึงเรื่องนี้ใน ยกอบ 3:14-16 สุกทัย (4) พฤติกรรมของพวกท่านก็ "ตามพระคุณของพระเจ้า" ความหมายตรงตัวก็คือ 'ในพระคุณของพระเจ้า' พวกท่านประพฤติตัวให้เป็นไปตามพระคุณของพระเจ้า

2 คร 1:13-14 เห็นได้ชัดว่าเกิดความสับสนขึ้นในคริสตจักรที่เมือง โครินธ์เกี่ยวกับจดหมายฝากฉบับก่อนหน้านั้นของเปาโล ท่านจึงกล่าวแก่พวกเขาว่า **เพราะว่าเราไม่ได้เขียนเรื่องอื่นถึงท่าน นอกจากเรื่องซึ่งท่านได้อ่านและยอมรับแล้ว และข้าพเจ้าก็หวังว่าท่านจะยอมรับโดยตลอด** ความหมายก็คือ 'เพราะว่าเราไม่ได้กำลังเขียนเรื่องอื่นถึงท่าน นอกจากเรื่องซึ่งท่านกำลังอ่านหรือรู้ และข้าพเจ้าก็หวังว่าความเข้าใจเช่นนั้นจะมีต่อไป' ในเรื่องนี้ ท่านกล่าวต่อไปว่า **14 ตามที่พวกท่านยอมรับเราบ้างแล้วว่า ในวันของพระเยซูเจ้าท่านก็ภูมิใจในเราได้ เช่นเดียวกับที่เราจะภูมิใจในท่าน** ถึงแม้ว่ามีบางคนในคริสตจักรที่เมือง โครินธ์ไม่ยอมรับสิทธิอำนาจในการเป็นอัครทูตของเปาโล แต่สมาชิกส่วนใหญ่ก็ยอมรับ ท่านจึงพูดถึงคนเหล่านั้นที่ยอมรับท่านและการที่ท่านเป็นความชื่นชมยินดีของพวกเขาแบบเดียวกับที่ท่านชื่นชมยินดีในพวกเขา ท่านก้าวกระโดดไปยังวันขององค์พระผู้เป็นเจ้า ซึ่งอาจเป็นบัลลังก์พิพากษาของพระองค์ซึ่งเป็นทีี่ท่านตั้งหน้าตั้งตาคอยการ ได้ชื่นชมยินดีในพวกเขาเมื่อถึงตอนนั้นเช่นกัน

2 คร 1:15-16 ก่อนหน้านั้นท่านได้เขียนถึงพวกเขาเกี่ยวกับแผนการไปเยี่ยมของท่านแล้ว (1 โครินธ์ 16:5-6) อย่างไรก็ดีตาม เพราะเหตุผลซึ่งจะถูกเปิดเผยในภายหลัง แผนการเดินทางของท่าน ได้ถูกเลื่อนออกไป พวกเขาชอบวิจารณ์ในคริสตจักรจึงใช้เรื่องนี้เป็นมูลเหตุในการวิพากษ์วิจารณ์ท่านต่อไปอีก ด้วยเหตุนี้ท่านจึงตอบกลับไปว่า **และในความไวใจนี้ ข้าพเจ้าได้ประสงค์ว่าจะไปเยี่ยมพวกท่านก่อน เพื่อท่านจะได้ประโยชน์สองเท่า** ความหมายก็คือ 'และในความหวังนี้ ข้าพเจ้าได้วางแผนที่จะมาหาพวกท่านก่อนหน้านั้น เพื่อจะได้ไปเยี่ยมพวกท่านเป็น

ครั้งที่สอง' ท่านอธิบายแผนการเดินทางอันเดิมของท่านต่อไป 16 ข้าพเจ้าใคร่จะแวะเยี่ยมพวกท่านระหว่างที่เดินทางไปยังแคว้นมาซิโดเนีย และเมื่อข้าพเจ้ากลับจากแคว้นมาซิโดเนีย ก็แวะเยี่ยมท่านอีก ท่านก็จะได้ส่งให้ข้าพเจ้าออกเดินทางไปยังแคว้นยูเดีย เดิมที่ท่านมีแผนที่จะเดินทางจากเมืองเอเฟซัสข้ามทะเลเอเจียนไปยังเมืองโครินธ์โดยตรง หลังจากใช้เวลากับพวกเขาบ้างแล้ว ท่านก็มีแผนที่จะเดินทางโดยทางบกไปยังแคว้นมาซิโดเนียซึ่งอยู่ทางเหนือ จากนั้นท่านจะกลับลงใต้อีกทีเพื่อมาเยี่ยมพวกเขาเป็นครั้งที่สองก่อนมุ่งหน้ากลับไปยังแคว้นยูเดีย แต่แผนการนี้ก็ไม่ได้ผล ท่านจะอธิบายเหตุผลที่ท่านล่าช้าใน 1:23 และ 2:12-13

2 คร 1:17-18 พวกนักวิจารณ์ท่านจึงหาว่าท่านเป็นคนที่ฟังพาดไม่ได้และเชื่อถือไม่ได้ เพื่อตอบโต้ข้อกล่าวหานี้ เปาโลกล่าวต่อไปว่า ฉะนั้นเมื่อข้าพเจ้าหมายถึงจะทำอย่างนั้น ข้าพเจ้าโลเลหรือ หรือสิ่งที่ข้าพเจ้ามุ่งหมายไว้ข้าพเจ้าจะโครงการอย่างเนื้อหาหนึ่งหรือ ซึ่งพร้อมที่จะกล่าวว่า มาไม่มา ส่งๆไป ความหมายก็คือ 'ฉะนั้นเมื่อข้าพเจ้าวางแผนที่จะทำอย่างนั้น ข้าพเจ้าทำเล่นๆหรือ หรือสิ่งที่ข้าพเจ้ามุ่งหมายไว้ ข้าพเจ้าทำมันในเนื้อหาหนึ่งหรือ จนคำพูดของข้าพเจ้าไม่มีความหมายอะไรเลย' ความหมายตรงนี้ก็เหมือนกับคำพูดของนักการเมืองที่มีอิสระในการใช้คำพูดของตนโดยสัญญาว่าจะทำหรือไม่ทำสิ่งนั้นสิ่งนี้จริงๆตามที่ผู้ฟังของเขาอยากได้ยิน ประเด็นของเปาโลก็คือ นั่นไม่ใช่วิธีของท่าน

แทนที่จะเป็นเช่นนั้น 18 แต่พระเจ้าทรงสัตย์จริงแน้นั้นใด คำของเราที่กล่าวกับท่านก็มิใช่เป็นคำรับ หรือปฏิเสธ ส่งๆไปแน้นั้นนั้น ท่านต้องการจะบอกว่า 'พระเจ้าทรงสัตย์จริงแน้นั้นใด คำพูดของเราคือ ใช่ หรือ 'ไม่' ท่านทั้งหลายวางใจคำพูดของเราได้เลย มันเชื่อถือได้ ไม่มีการกำกวมในคำพูดของเราเลย

2 คร 1:19 เปาโลชวนให้พวกเขานึกถึงพันธกิจเดิมของท่านกับพวกเขา ท่านไม่ได้ลังเลในการเทศนาของท่านเลย ท่านกล่าวอย่างตรงประเด็นไม่อ้อมค้อม เพราะว่าพระบุตรของพระเจ้าคือพระเยซูคริสต์ ผู้ซึ่งพวกเรา คือข้าพเจ้ากับสติวานัสและทิโมธี ได้ประกาศแก่พวกท่านนั้น ไม่ใช่ จริง ไม่จริง ส่งๆไป แต่โดยพระองค์นั้นล้วนแต่จริงทั้งสิ้น ท่านยกคำประกาศเรื่องพระ

คริสต์อันไม่ผันแปรเป็นมาตรฐานแห่งอุปนิสัยของท่าน ความหมายก็คือ ‘เพราะว่าพระบุตรของพระเจ้า คือพระเยซูคริสต์ได้ถูกประกาศแก่ท่านทั้งหลายโดยพวกเราทุกคน มันไม่ใช่จริงหรือไม่จริงแบบขอไปที แต่ในพระองค์คือ จริงแบบตรงๆไม่อ้อมค้อม’ ไม่มีการลังเลในการเทศนาของท่านแก่พวกเขาเลย อุปนิสัยของท่านยังเหมือนเดิมไม่เปลี่ยนแปลง

2 คร 1:20 เปาโลเปลี่ยนจากประเด็นรองมาพูดถึงประเด็นหลัก ขณะที่ท่านกำลังใช้การประกาศเรื่องพระคริสต์เป็นภาพประกอบที่แสดงถึงอุปนิสัยของตัวเอง ท่านก็หยุดพักสักครู่เพื่อกล่าวถึงสิ่งที่ชัดเจน บรรดาพระสัญญาของพระเจ้าก็เป็นจริงโดยพระเยซู เพราะเหตุนี้เราจึงพูดว่าเอเมนโดยพระองค์ เป็นที่ถวายเกียรติยศแด่พระเจ้า ความจริงก็คือ พระสัญญาทั้งสิ้นของพระเจ้าเกี่ยวกับพระคริสต์ก็เป็นจริงเพื่อเป็นที่ถวายเกียรติแด่พระเจ้าโดยพันธกิจของพวกท่าน

2 คร 1:21-22 ขณะนี้บทนี้ใกล้จะจบ เปาโลก็กล่าวว่า **บัดนี้ผู้ซึ่งทรงตั้งเรากับท่านทั้งหลายไว้ในพระคริสต์ และได้ทรงเจิมเราไว้ นั่น ก็คือพระเจ้า** คนกลางระหว่างเปาโลและคริสตจักรที่เมืองโครินธ์คือพระเจ้า พระองค์ได้ทรงให้พวกเขามีความสัมพันธ์ร่วมกันในพระคริสต์ และพระเจ้าพระบิดาเป็นผู้ทรงเจิมตั้งเปาโลและทิโมธีให้เข้าสู่พันธกิจ การเจิมในที่นี้ น่าจะหมายถึงการประกอบด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์สำหรับงานปรนนิบัติรับใช้ นอกจากนี้เปาโลกล่าวต่อไปว่าพระเจ้า **22 ทรงประทับตราเรา และประทานพระวิญญาณไว้ในใจของเราเป็นมัดจำด้วย** ดังนั้นเปาโลจึงพูดถึงพันธกิจสามประการของพระวิญญาณบริสุทธิ์: (1) การประกอบด้วยพระวิญญาณ (การเจิม), (2) การประทับตราโดยพระวิญญาณ และ (3) มัดจำของพระวิญญาณ คุณคำอธิบายของเอเฟซัส 1:13-14 เกี่ยวกับสองข้อหลังนี้

2 คร 1:23 เปาโลพูดถึงอีกสาเหตุหนึ่งที่ว่าทำไมท่านถึงยังไม่ไปที่เมืองโครินธ์ ยิ่งกว่านั้นขอพระเจ้าทรงเป็นพยานฝ่ายจิตใจของข้าพเจ้าว่า **ที่ข้าพเจ้ายังไม่ได้ไปถึงเมืองโครินธ์นั้น ก็เพื่อจะงดโทษพวกท่านไว้ก่อน** ท่านจึงเรียกสวรรค์ให้เป็นพยานว่าท่านยังไม่รีบไปเพื่อที่จะงดโทษพวกเขาไว้ก่อน มีผู้เสนอว่าท่านต้องการให้เวลาเพื่อที่จดหมายฝากฉบับแรกจะสัมฤทธิ์

ผลและเพื่อให้พวกเขากลับใจใหม่ โดยหวังว่าท่านจะได้ไม่ต้องจัดการกับการทำตามเนื้อหนัง
ของพวกเขาด้วยตัวเอง

2 คร 1:24 ทั้งๆที่เป็นเช่นนั้น เปาโลก็พยายามกล่าวชัดเจนว่าท่านไม่ได้ปกครองพวกเขา คริสตจักรท้องถิ่นมีเอกราช (ปกครองตัวเอง) สิทธิอำนาจในการเป็นอัครทูตของท่านเป็นเพียงอิทธิพลที่มีต่อพวกเขา ท่านไม่ได้ใช้สิทธิอำนาจในการปกครองคริสตจักรเหนือพวกเขาเลย ดังนั้นท่านจึงปิดท้ายเนื้อหาส่วนนี้โดยกล่าวว่า เราไม่ใช่เป็นนายบังคับความเชื่อของพวกเขา แต่ว่าเราเป็นผู้อุปการะความยินดีของท่าน เพราะท่านตั้งมั่นอยู่ด้วยความเชื่อ ท่านไม่ได้แสวงทำตัวเป็นเจ้านายของพวกเขา (การปกครองแบบลำดับชั้นของศาสนจักรในสมัยนี้ก็ไม่ควรทำเช่นกัน) แทนที่จะเป็นเช่นนั้น จุดประสงค์ของท่านคือการช่วยให้พวกเขามีความชื่นชมยินดีในองค์พระผู้เป็นเจ้า พวกเขาและพวกเราจนถึงทุกวันนี้จึงตั้งมั่นอยู่ด้วยความเชื่อ

ภาพรวมของ 2 โครินธ์ 2: อัครทูตท่านนี้พยายามใส่ความอ่อนโยนลงไปหลังจากความเข้มงวดของจดหมายฝากฉบับแรก โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องเกี่ยวกับคนๆหนึ่งที่ท่านกำชับให้คริสตจักรลงวินัย ท่านใช้เรื่องนี้เพื่อกระตุ้นให้เกิดการยกโทษให้ ท่านยังให้เหตุผลเพิ่มเติมที่ท่านยังไม่ไปที่เมืองโครินธ์ด้วย บทนี้ปิดท้ายด้วยการที่ท่านแนะนำเนื้อหาส่วนใหม่เกี่ยวกับพันธกิจโดยทั่วไป

2 คร 2:1 เปาโลกล่าวต่อไปถึงเรื่องทั่วไปที่ท่านได้เริ่มต้นไว้ในบทแรกและเรื่องการสร้างสายสัมพันธ์กับพี่น้องที่เมืองโครินธ์ แต่ข้าพเจ้าได้ตั้งใจไว้ว่า เมื่อมีความทุกข์อยู่ จะไม่มาหาพวกท่านอีก เพราะเปาโลคิดไว้ว่าจะไปเยี่ยมพวกเขา ท่านก็ตั้งใจว่าจะไม่มาหาพวกเขาเพื่อทำให้พวกเขาเสียใจ คำที่แปลว่า ความทุกข์ (ลูเป) มีความหมายว่า ‘ความเสียใจ’ จดหมายฝากฉบับแรกค่อนข้างมีเนื้อหาที่รุนแรง บางคนจึงเสียใจเมื่อได้อ่านมัน

2 คร 2:2 ท่านยกเหตุผลว่า เพราะถ้าข้าพเจ้าทำให้พวกท่านเป็นทุกข์ ใครเล่าจะทำให้ข้าพเจ้ามีความยินดี ก็คือคนที่ข้าพเจ้าทำให้มีความทุกข์นั้นแหละ คำที่แปลว่า เป็นทุกข์ (ลู

เปะ โอ) เป็นรูปกริยาของคำนาม *ลูเป* ในข้อที่แล้ว หลักตรรกะของท่านก็ชัดเจน หากท่านมาแล้ว ทำให้พวกเขาเสียใจ ใครกันเล่าที่จะช่วยให้ท่านมีกำลังใจขึ้น เห็น ได้ชัดว่าท่านต้องการทำอะไรอย่างหลัง สำหรับทั้งสองฝ่าย

2 คร 2:3 ท่านจึงเขียนมาเพื่อให้กำลังใจพวกเขามากกว่า และข้าพเจ้าได้เขียนข้อความนั้นมาถึงท่าน เพื่อว่าเมื่อข้าพเจ้ามา ข้าพเจ้าจะไม่ได้รับความทุกข์จากคนเหล่านั้น ที่ควรจะทำให้ข้าพเจ้ามีความชื่นชมยินดี ข้าพเจ้าไว้วางใจในพวกท่านว่า ความยินดีของข้าพเจ้าก็เป็นความยินดีของท่านด้วย เปาโลต้องการที่จะให้กำลังใจคริสตจักรที่เมืองโครินธ์เพื่อที่พวกเขาจะได้ทำให้ท่านมีความชื่นชมยินดีด้วย ท่านมั่นใจว่าการมาของท่านด้วยความชื่นชมยินดีจะช่วยให้พวกเขามีกำลังใจขึ้นเช่นกัน ดังนั้นท่านจึงสร้างบรรยากาศก่อนการไปเยือนของท่านในอนาคต ท่านปรารถนาให้การไปเยือนของท่านเป็นความชื่นชมยินดีสำหรับทั้งสองฝ่ายไม่ใช่ความเสียใจ

2 คร 2:4 กระนั้นท่านก็ทราบดีถึงเนื้อหาที่ค่อนข้างรุนแรงในจดหมายฝากฉบับก่อนหน้า แต่มันก็เป็นไปเพื่อประโยชน์ของพวกเขาเพราะว่าท่านรักพวกเขา

เพราะว่าข้าพเจ้าเขียนถึงท่านเพราะข้าพเจ้ามีความทุกข์ระทมใจมาก และน้ำตาไหลมากมาย มิใช่เพื่อจะทำให้ท่านเป็นทุกข์ แต่เพื่อจะ让您รู้จักความรักอย่างมากมายซึ่งข้าพเจ้ามีต่อท่านทั้งหลาย

ไม่มีเหตุผลที่ชวนให้เชื่อว่าเปาโลใช้คำกล่าวเกินจริงในการที่ท่านกล่าวว่าท่านเขียนถึงพวกเขาด้วย “น้ำตาไหลมากมาย” เราได้เห็นเล็กน้อยถึงหัวใจของอัครทูตท่านนี้ ถึงแม้ว่าท่านมีความหนักใจเพราะการทำตามเนื้อหนังและความวุ่นวายในคริสตจักร แต่ท่านก็รักพวกเขาและเขียนถึงพวกเขาจากหัวใจที่เปี่ยมด้วยความรัก ท่านไม่ได้มีจุดประสงค์ที่จะติสอนพวกเขาแต่ต้องการแสดงให้เห็นถึงความรักที่ท่านมีต่อพวกเขา

2 คร 2:5 เปาโลจึงพูดถึงคนที่ก่อให้เกิดความทุกข์ในคริสตจักร บางคนคิดว่านี่หมายถึงชายผู้นั้นที่มีความผิดโทษฐานล่วงประเวณีและถูกดำเนินใน 1 โครินธ์ 5 บางคนก็คิดว่านี่หมายถึงคนที่เป่าหูในการนำสมาชิกต่อต้านเปาโล ไม่ว่าจะเป่าหูใครหนอ เปาโลก็มี

วิจารณ์ญาณพอที่จะไม่เอ่ยชื่อบุคคลผู้นี้ แต่ถ้าผู้ใดเป็นต้นเหตุทำให้เกิดความทุกข์ ผู้นั้นก็มีได้ ทำให้ข้าพเจ้าเป็นทุกข์แต่คนเดียว แต่ได้ทำให้พวกท่านเป็นทุกข์บ้างด้วย ความหมายก็คือ ‘แต่ถ้าผู้ใดได้ก่อให้เกิดความเศร้าใจ ผู้นั้นก็มีได้ทำให้ข้าพเจ้าเศร้าใจแต่คนเดียว แต่ได้ทำให้ทั้งคริสตจักรเศร้าใจด้วย’ จากนั้นท่านกล่าวเสริมว่า เพราะข้าพเจ้าไม่อยากจะปรักปรำพวกท่านจนเหลือเกิน ความหมายของท่านตามตัวอักษรก็คือ ‘เพื่อที่ข้าพเจ้าจะไม่กดดันท่านจนเกินไป’ และมีความหมายว่า ‘เพื่อที่ข้าพเจ้าจะไม่ก่อให้เกิดความเจ็บปวดมากยิ่งขึ้น โดยการใช้คำพูดที่รุนแรง’ จริงๆแล้วนี่เป็นสิ่งที่ท่านคิดขึ้นได้ภายหลัง

2 คร 2:6 เกี่ยวกับบุคคลผู้นั้นในข้อที่แล้ว เปาโลก็พูดถึงการลงวินัยที่คริสตจักรใช้กับเขา ที่คนส่วนมากได้ลงโทษคนเช่นนั้นก็พอสมควรแล้ว ท่านไม่ได้ระบุว่า การลงโทษดังกล่าวคืออะไร อย่างไรก็ตามใน 1 โครินธ์ 5 ซึ่งพูดถึงความบาปในคริสตจักร เปาโลได้สั่งให้พวกเขาเอาคนที่ทำแบบนั้นออกไปจากพวกเขา นี่น่าจะหมายถึงการลงโทษที่ว่า

2 คร 2:7 ขณะที่น้ำเสียงของ 1 โครินธ์ 5 เกี่ยวข้องกับการลงวินัย แต่ในที่นี้มันเกี่ยวข้องกับการคืนดี ฉะนั้นท่านทั้งหลายควรจะยกโทษให้ผู้นั้น และปลอบประโลมใจเขาต่างหาก กล่าวว่าคุณเช่นนั้นจะจมลงในความทุกข์เหลือสิ้น ความหมายก็คือ ‘ในทางตรงกันข้าม จงยกโทษให้เขาและให้กำลังใจเขา เกรงว่าเขาจะจมลงในความเศร้าใจเหลือสิ้น’

เราเห็นถึงจุดประสงค์ที่แท้จริงของการลงวินัยคริสตจักร มันไม่ได้เป็นการลงโทษแต่เป็นการแก้ไข ในที่นี้คนที่โดนลงวินัยสำนึกถึงความบาปของตนแล้วและเป็นทุกข์เพราะมัน ดังนั้นเปาโลจึงกำชับให้คริสตจักรยกโทษให้เขาและให้กำลังใจเขา อีกครั้งที่คำที่แปลว่า **ปลอบประโลมใจ (พาราคาละ โอ)** มีความหมายว่า ‘ให้กำลังใจ’

2 คร 2:8 ในทำนองเดียวกัน เปาโลสั่งพวกเขาว่า ดังนั้นข้าพเจ้าขอวิงวอนท่านให้ยืนยันความรักต่อคนนั้นใหม่ คำที่แปลว่า **ยืนยัน (คูรอ โอ)** มีความหมายได้ว่า ‘ยืนยันหรืออนุมัติต่อหน้าผู้คน’ นั่นน่าจะใช่ความหมาย ขณะที่คริสตจักรได้ลงโทษคนๆนี้ต่อหน้าผู้คนไปแล้ว คราวนี้เปาโลก็ขอให้พวกเขาสำแดงความรักของตนต่อเขาต่อหน้าผู้คนเช่นกัน

2 คร 2:9 ในบริบทนี้เองที่เปาโลกล่าวต่อไปว่า **นี่คือเหตุที่ข้าพเจ้าได้เขียนถึงท่าน** หวังจะลงใจท่านดูว่า ท่านจะยอมเชื่อฟังทุกประการหรือไม่ จุดประสงค์หนึ่งที่ท่านเขียนถึงพวกเขาอีกครั้งก็คือเพื่อดูว่าพวกเขาเชื่อฟังท่านหรือไม่ในการยกโทษให้คนๆ นั้นที่พวกเขาได้ลงโทษ ทั้งบริบทก่อนหน้าและบริบทที่ตามมาสื่อถึงเรื่องนี้

2 คร 2:10 ประเด็นที่สำคัญกว่าก็คือ ให้คริสตจักรยกโทษให้คนๆ นั้น ถ้าพวกท่านจะยกโทษให้ผู้ใด ข้าพเจ้าก็ยกโทษให้ผู้นั้นด้วย เพราะถ้าข้าพเจ้ายกโทษให้คนใดๆ ข้าพเจ้าได้ยกโทษให้ผู้นั้นเพราะเห็นแก่ท่านทั้งหลายต่อพระพักตร์พระคริสต์ ความหมายก็คือ ‘พวกท่านยกโทษเรื่องนี้ให้ใคร ข้าพเจ้าก็ยกโทษให้เช่นกัน เพราะเช่นเดียวกับที่ข้าพเจ้ายกโทษให้ ข้าพเจ้าก็กำลังทำเช่นนี้อยู่เพื่อพวกท่านและในนามของพระคริสต์’ เปาโลกล่าวด้วยสิทธิอำนาจของการเป็นอัครทูต ท่านหนุนใจคริสตจักรให้ยกโทษให้แก่คนที่ทำผิด เปาโลได้ยกโทษให้เขาแล้วเช่นกัน ในนามของพระคริสต์ ถึงแม้ว่าท่านพูดแบบซับซ้อน แต่ประเด็นสำคัญก็คือให้คริสตจักรที่เมืองโครินธ์ยกโทษให้แก่คนที่พวกเขาได้ลงวินัย

2 คร 2:11 มีเหตุผลในการทำเช่นนั้นนอกจากหลักการเรื่องความรักแล้ว เหตุผลก็คือ **เพื่อไม่ให้ซาตานมีชัยเหนือเรา** เพราะเรารู้กลอุบายของมันแล้ว คำที่แปลว่า กลอุบาย (*นอเอมา*) หมายถึงความคิดที่มาพร้อมกับแผนการและแรงจูงใจ ประเด็นของเปาโลก็คือ จงยกโทษให้พี่น้องที่หลงผิดเกรงว่าซาตานจะฉวยโอกาสจากสถานการณ์นี้ เราทราบดีถึงกลยุทธ์ของมัน ในกรณีนี้คือ พี่น้องจะยิ่งเห็นห่างกันยิ่งขึ้นเพราะการไม่ยอมยกโทษให้ของพวกเขา นี่สื่อถึงความขมขื่นที่อาจเกิดขึ้นได้ เราไม่ควรตีว่าพี่น้องคนนั้นมีความผิดในเรื่องความบาปที่ร้ายแรงมากๆ เห็นได้ชัดว่าคริสตจักรได้ลงวินัยเขาแล้ว อย่างไรก็ตาม เปาโลก็กำชับให้ยกโทษให้เขา (1) เพื่อเห็นแก่ความรัก และ (2) เพื่อป้องกันมิให้พญามารฉวยโอกาสจากสถานการณ์นี้

2 คร 2:12-13 เปาโลจึงเปลี่ยนมาพูดถึงเหตุผลที่ท่านยังไม่ไปที่เมืองโครินธ์ตามที่ท่านได้ตั้งใจไว้แต่แรก นอกจากนี้เมื่อข้าพเจ้าไปถึงเมืองทรอัสเพื่อประกาศข่าวประเสริฐของพระคริสต์นั้น มีประตูเปิดให้แก่ข้าพเจ้าโดยองค์พระผู้เป็นเจ้า 13 ข้าพเจ้ายังไม่มีเวลาสบายใจ

เลย เพราะข้าพเจ้าไม่ได้พบทิตัสน้องของข้าพเจ้าที่นั่น ข้าพเจ้าจึงลาพวกนั้นเดินทางไปยังแคว้นมาซิโดเนีย โตรัสเป็นเมืองท่าบนทะเลเอเจียนและอยู่ไม่ห่างจากเมืองเอเฟซัส พอออกจากเมืองเอเฟซัสและไปถึงเมืองโตรัส ถึงแม้ว่าประตูแห่งโอกาสในการประกาศข่าวประเสริฐได้สำแดงตัวออกมา แต่เปาโลก็ไม่ได้เจอทิตัสที่นั่นตามที่ท่านได้คาดหมายไว้ ด้วยความเป็นห่วงทิตัส เปาโลจึงออกเดินทางและตรงไปยังแคว้นมาซิโดเนียเลยเพื่อไปตามหาเขา

2 คร 2:14 ถึงแม้ไม่ได้บอกตรงๆ แต่เห็นได้ชัดว่าเปาโลได้พบกับทิตัสในแคว้นมาซิโดเนียจริงๆ ท่านจึงขอบพระคุณว่า **แต่ขอบพระคุณพระเจ้าผู้ทรงให้เรามีชัยเสมอโดยพระคริสต์** ท่านจึงสรรเสริญพระเจ้า คำที่แปลว่า **มีชัย** (*ทรินัมเบอู โอ*) หมายถึงขบวนเฉลิมฉลองชัยชนะของชาวโรม ซึ่งมีขึ้นหลังจากการมีชัยอย่างยิ่งใหญ่ในสมรภูมิ

ตั้งแต่ตอนกลางของข้อนี้ เปาโลเริ่มบรรยายถึงพันธกิจ และไม่ได้กลับไปพูดถึงเรื่องเดิมจนกระทั่งข้อ 6:11 ท่านจึงยกย่องว่าพระคริสต์ **ทรงโปรดประทานกลิ่นหอมแห่งความรู้ของพระองค์ให้ปรากฏด้วยตัวเราทุกแห่ง** คำที่แปลว่า **กลิ่นหอม** (*ออสเม*) เป็นคำกรีกทั่วไปที่หมายถึงประสาทรับรู้กลิ่น ในกรณีนี้มันมีความหมายว่า ‘กลิ่นหอม’ เปาโลจึงเปรียบเทียบความรู้ของพระคริสต์ว่าเป็นเหมือนกลิ่นที่หอม ท่านสรรเสริญพระเจ้าที่ทรงอนุญาตให้ท่านได้รับสิทธิพิเศษในการทำให้กลิ่นหอมนั้นเป็นที่รู้จักไปทั่วทุกหนทุกแห่ง ภาพเปรียบเทียบนี้ทำให้เรานึกถึงคนถือเครื่องหอม

2 คร 2:15-16 เปาโลกล่าวต่อไปในทำนองเดียวกันว่า **เพราะว่าเราเป็นกลิ่นอันหอมหวานของพระคริสต์จำเพาะพระเจ้า ในหมู่คนที่รอด และในหมู่คนที่พินาศ** ท่านกล่าวว่าจำเพาะพระเจ้าแล้วท่านเป็นกลิ่นหอมหวานของพระคริสต์ ทั้งต่อคนที่รอดและคนที่ไม่รอด ตรงนี้ใช้คำที่แตกต่างไปสำหรับกลิ่นอันหอมหวาน (*ยูโอเดีย*) มันหมายถึงกลิ่นที่หอมหวาน 16 ฝ่ายหนึ่งเป็นกลิ่นแห่งความตายซึ่งนำไปสู่ความตาย และอีกฝ่ายหนึ่งเป็นกลิ่นหอมแห่งชีวิตซึ่งนำไปสู่ชีวิต ดังที่กล่าวไว้แล้วด้านบนคำที่แปลว่า **กลิ่นหอม** (*ออสเม*) เป็นคำทั่วไปที่หมายถึงประสาทรับรู้กลิ่น ซึ่งอาจสื่อถึงอะไรก็ได้ที่เกี่ยวข้องกับกลิ่น ตรงนี้เปาโลหมายถึงธรรมเนียมปฏิบัติของ

ชาวโรมในการเดินขบวนฉลองชัย พวกนักโทษสงครามจะเดินขบวนพร้อมกับพวกมาลัยดอกไม้ และโห่ร้องเชิดชูผู้มีชัยชนะ อย่างไรก็ตามเชลยบางคนก็ถูกตัดสินให้มีโทษประหารชีวิต ดังนั้น กลิ่นของพวกมาลัยของผู้ชนะจึงเป็นกลิ่นแห่งความตายสำหรับพวกเขา

เปาโลต้องการจะบอกว่า สำหรับคนที่ไม่รอด ข่าวประเสริฐนำมาซึ่งการฟ้องใจเรื่องบาป และทำให้พวกเขาทราบถึงสภาพที่ลงท้ายของตนซึ่งเป็นเหมือนกลิ่นแห่งความตาย โดยเฉพาะ เมื่อพวกเขาปฏิเสธพระคริสต์ ในทางกลับกัน สำหรับผู้ที่รอดแล้ว การได้ยินข่าวประเสริฐก็เป็นกลิ่นหอมแห่งชีวิตอันบริบูรณ์ซึ่งนำไปสู่ชีวิตนิรันดร์ ความจริงเดียวกันนี้ทำให้คนที่รอด และคนที่ไม่รอดมีปฏิกิริยาแตกต่างกันไปเลย

วลีสุดท้าย ใครเล่าจะมีความสามารถเหมาะสมกับพันธกิจเหล่านี้ ดูเหมือนเป็นคำอุทาน ที่แสดงถึงความอัศจรรย์ใจในสิทธิพิเศษในการประกาศข่าวประเสริฐ คำที่แปลว่า *เหมาะสม (ฮิกานอส)* มีความหมายว่า ‘คู่ควร’ ดังนั้นท่านจึงถามว่า ‘ใครเล่าคู่ควรกับสิทธิพิเศษอันยิ่งใหญ่นี้ ในการประกาศข่าวประเสริฐ’ (คือ พันธกิจ)

2 คร 2:17 ท่านจบเนื้อหาส่วนนี้โดยกล่าวว่า **เพราะว่า เราไม่เหมือนคนเป็นอันมากที่ ทำให้พระวาระของพระเจ้าเสื่อมเสีย** คำที่แปลว่า **ทำให้...เสื่อมเสีย (คาเปและอุโอ)** เป็นคำน่า สนใจ มันหมายถึงผลประโยชน์ทางการค้า โดยเฉพาะผลประโยชน์ที่ได้มาโดยวิธีไม่สุจริต มัน ทำให้เรานึกถึงพ่อค้าที่ใช้กลโกง เปาโลจึงอ้างว่าตนไม่เคยใช้พระวาระของพระเจ้าในทางที่ผิด ท่านกล่าวชัดเจนว่า **แต่เราประกาศโดยอาศัยพระคริสต์ด้วยความจริงใจ** อย่างคนที่มาจาก **พระเจ้าและอยู่ในสายพระเนตรของพระเจ้า** คำที่แปลว่า **ความจริงใจ (เฮอิลิกรินะเอีย)** ใน บริบทนี้หมายถึงความซื่อตรง การประกาศของท่านเป็นมา (1) ด้วยความซื่อตรง และ (2) มาจาก **พระเจ้า** เปาโลจึงกล่าวชัดเจนอีกครั้งว่าพันธกิจของท่านเกิดจากความประสงค์อันบริสุทธิ์และเป็นมาจากพระเจ้าเองเลย

ภาพรวมของ 2 โครินธ์ 3: บทนี้เริ่มต้นด้วยการที่เปาโลกล่าวปกป้องพันธกิจของท่านให้ คริสตจักรที่เมือง โครินธ์ทราบด้วยตัวเอง ท่านวิงวอนให้พวกเขาเห็นใจ จากนั้นท่านก็กล่าว ปกป้องพันธกิจของพันธสัญญาใหม่โดยทั่วไป โดยชี้ให้เห็นว่าเหนือกว่าพันธสัญญาเดิมตรงที่ ว่ามันเป็นเรื่องฝ่ายวิญญาณ ไม่ใช่ตามบทบัญญัติ จึงเปี่ยมด้วยสง่าราศี บทบัญญัติทำให้ตาบอด และใจแข็งกระด้าง แต่พันธกิจของพระวิญญาณนั้นให้เสรีภาพ

2 คร 3:1 เรากำลังจะแนะนำตัวเราเองหรือ หรือว่าเราต้องการหนังสือแนะนำตัวให้ แก่พวกท่านเหมือนอย่างคนบางคนหรือ เราต้องการหนังสือแนะนำตัวจากพวกท่านหรือ บทที่ แล้วจบลงด้วยการที่เปาโลประกาศในพระคริสต์และยึดมั่นอยู่ในอุปนิสัยที่ถูกพิสูจนแล้วของตัวเอง อย่างไรก็ตามท่านก็ตระหนักดีถึงพวกชอบบัติที่น่าจะกล่าวหาว่าท่านโอ้อวด ท่านจึงถามว่า “เรา กำลังจะแนะนำตัวเราเองหรือ” คำว่า กำลังจะ (ฮารคอไม) ถึงแม้มักถูกแปลว่า ‘เริ่มต้น’ แต่มันก็มี ความหมายว่า ‘หัวหน้า’ หรือ ‘ผู้นำ’ ได้เช่นกัน (คือ อันดับหนึ่ง) คำที่แปลว่า แนะนำ (ซูนิสทา โอ) มักถูกแปลว่า ‘ชมเชย’ และ ‘พิสูจน’ ความหมายในที่นี้ออกจะเป็นสำนวนและตีความได้ว่า ‘เรากำลังนำเสนอตัวเองเพื่อที่จะพิสูจนตัวเองหรือ’ ท่านกล่าวต่อไปว่า “หรือว่าเราต้องการ หนังสือแนะนำตัวให้แก่พวกท่านเหมือนอย่างคนบางคนหรือ เราต้องการหนังสือแนะนำตัวจาก พวกท่านหรือ” ความหมายก็คือ ‘เราต้องการจดหมายรับรองซึ่งส่งไปหาท่านหรือส่งมาจากท่าน เหมือนบางคนหรือ’ มีบางคนคิดว่าพวกชอบบัติที่ถือลัทธิยิวได้ถือจดหมายที่แนะนำตัวพวกเขา มา ด้วย เปาโลต้องการบอกว่าท่านไม่ต้องการจดหมายดังกล่าวเลย

2 คร 3:2 เหตุผลก็ไม่ได้ซับซ้อนอะไรเลย ท่านเขียนว่า ท่านเองเป็นหนังสือของเรา จารึกไว้ที่ดวงใจของเราให้คนทั้งปวงได้รู้และได้อ่าน เปาโลเป็นผู้ก่อตั้งคริสตจักรที่เมือง โครินธ์ พวกเขาเป็นผลงานและเป็นผลผลิตแห่ง

พันธกิจของท่าน ความจริงข้อนี้ประทับอยู่ในหัวใจของเปาโล นอกจากนี้คนอื่นๆทุกคน ที่สนใจในงานของพระเจ้าบ้างก็ทราบเกี่ยวกับเรื่องนี้เช่นกัน

2 คร 3:3 ข้อความนั้นก็คือ ท่านปรากฏเป็นหนังสือของพระคริสต์ซึ่งเราเป็นผู้
ปรนนิบัติ งานแห่งพันธกิจที่เปาโลเป็นผู้กระทำที่เมืองโครินธ์เป็นจดหมายรับรองจากพระคริสต์
ซึ่งท่านเป็นผู้ปรนนิบัติ นอกจากนี้ข้อความนี้ได้เขียนไว้ มิใช่ด้วยน้ำหมึก แต่ด้วยพระวิญญาณ
ของพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์ และมีได้เขียนไว้ที่แผ่นศิลา แต่เขียนไว้ที่แผ่นดวงใจมนุษย์ จดหมาย
ฝากที่ท่านพูดถึงไม่ได้เขียนด้วยหมึกและไม่ได้จารึกไว้บนแผ่นศิลาเหมือนพระราชบัญญัติอย่าง
แน่นอน แต่ข้อความนี้ถูกเขียนในหัวใจ นี่เป็นภาพตรงกันข้ามระหว่างความแข็งกระด้างของ
แผ่นศิลากับความอ่อนโยนของหัวใจ พันธกิจที่ท่านมีต่อพวกเขาเป็นพันธกิจแห่งหัวใจไม่ใช่การ
ถือบัญญัติของพระคัมภีร์เดิม นอกจากนี้ท่านจะเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างพันธสัญญา
เดิมซึ่งถูกจารึกบนแผ่นศิลากับพันธสัญญาใหม่ซึ่งเป็นเรื่องของหัวใจด้วย

2 คร 3:4 ท่านกล่าวต่อไปว่า และเรามีความไว้วางใจในพระเจ้าโดยพระคริสต์อย่างนั้น
คำที่แปลว่า ความไว้วางใจ (*เพะพออิเชซิส*) แปลได้อีกว่า ‘ความมั่นใจ’ ซึ่งน่าจะใช่ความหมายตรงนี้
ท่านต้องการบอกว่า ท่านมีความมั่นใจในคริสตจักรที่เมืองโครินธ์ต่อพระเจ้าโดยทางพระคริสต์
ท่านมีความมั่นใจว่าพระวิญญาณของพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์อยู่ได้ทรงกระทำกิจในหัวใจของ
พวกเขาแล้ว

2 คร 3:5 กระนั้น ท่านก็ไม่ได้ต้องการได้น้ำสำหรับการทำงานของพระเจ้าในตัว
พวกเขา มิใช่เราจะคิดถือว่าสิ่งหนึ่งสิ่งใดเกิดจากความสามารถของเราเอง แต่ความสามารถ
ของเรามาจากพระเจ้า ความหมายก็คือว่า ‘ไม่ใช่ที่เราจะเอาหน้าอะไรได้ด้วยตัวเอง แต่ความ
สามารถใดก็ตามที่เรามีล้วนมาจากพระเจ้า’

2 คร 3:6 ขณะที่ท่านกำลังจะอธิบายเพิ่มเติมเกี่ยวกับพันธกิจโดยทั่วไป เปาโลก็
กล่าวว่าพระเจ้าทรงโปรดประทานให้เราสามารถเป็นผู้ปฏิบัติได้ตามพันธสัญญาใหม่ พระเจ้า
ทรงให้พวกเขาสามารถเป็นผู้ปฏิบัติตามพันธสัญญาใหม่ นอกจากนี้พันธสัญญาใหม่ (คือ ข่าว
ประเสริฐ) ก็มีไม่ตามตัวอักษร แต่ตามพระวิญญาณ คำที่แปลว่า ตัวอักษร (*گرامมา*) เป็นที่มา
ของคำภาษาอังกฤษ *grammar* เห็นได้ชัดว่านี่เป็นการพูดถึงการจารึกพระราชบัญญัติบนภูเขาซี

นาย พระราชบัญญัติซึ่งเป็นตัวแทนของศาสนายิวของพระคัมภีร์เดิมเป็นระบบการถือบัญญัติซึ่งเน้นรายละเอียดปลีกย่อย (คือ ตัวอักษร) อย่างไรก็ตาม พันธสัญญาใหม่เป็นพันธกิจของพระวิญญาณบริสุทธิ์ที่มีต่อจิตวิญญาณของมนุษย์ จากนั้นเปาโลเสริมความจริงหนึ่งเข้าไปว่า **ด้วยตัวอักษรนั้นประหารให้ตาย แต่พระวิญญาณนั้นประทานชีวิต** คำที่แปลว่า **ประหารให้ตาย** (*อะพอกเทออิโน*) แปลได้อีกว่า ‘ที่ทำให้ตายด้าน’ ซึ่งน่าจะใช่ความหมายตรงนี้ ตัวอักษรของพระราชบัญญัติทำให้จิตวิญญาณตายด้านขณะที่ลักษณะเฉพาะฝ่ายวิญญาณของข้าวประเสริฐนำมาซึ่งชีวิตฝ่ายวิญญาณ

2 คร 3:7 อัครทูตท่านนี้จึงเริ่มเปรียบเทียบความต่างระหว่างพันธสัญญาใหม่กับพันธสัญญาเดิม ท่านต้องการจะบอกว่า ถ้าพันธสัญญาเดิมมีสง่าราศี พันธสัญญาใหม่จะมีสง่าราศีมากกว่าขนาดไหน ในทำนองเดียวกันท่านเขียนว่า **แต่ถ้าการปฏิบัติที่นำไปถึงความตายตามตัวอักษรซึ่งได้เขียนและจารึกไว้ที่แผ่นศิลานั้น ยังมีรัศมี จนชนชาติอิสราเอลไม่สามารถจ้องมองหน้าของโมเสสได้เพราะรัศมีจากใบหน้าของท่านซึ่งเป็นรัศมีที่กำลังเสื่อมสูญไป** การปฏิบัติ (หรือพันธกิจ) แห่งความตายที่ท่านพูดถึงคือพันธสัญญาเดิม เพราะมันทำให้ทุกคนถูกปรับโทษถึงตาย เพราะทุกคนล้วนทำบาปและค่าจ้างของความบาปคือความตาย มันถูกเขียนและจารึกบนแผ่นศิลาบนภูเขาซีนาย เมื่อโมเสสลงมาจากภูเขาหลังจากได้อยู่ต่อเบื้องพระพักตร์พระเจ้า ชนชาติอิสราเอลก็ไม่อาจมองดูหน้าของท่านได้เพราะความสว่างไสวแห่งสง่าราศีของพระเจ้าซึ่งสะท้อนบนใบหน้าของท่าน ประเด็นของท่านนั้นชัดเจน หากพันธสัญญาเดิมเปี่ยมด้วยสง่าราศีขนาดนั้น ถึงแม้สุดท้ายแล้วมันจะเสื่อมสูญไปก็ตาม

2 คร 3:8 ดังนั้นการปฏิบัติตามพระวิญญาณจะไม่มีรัศมียิ่งกว่านั้นอีกหรือ พันธกิจของข้าวประเสริฐ โดยพระวิญญาณบริสุทธิ์ที่มีต่อจิตวิญญาณของมนุษย์โดยตัวมันเองแล้วก็เป็นเรื่องฝ่ายวิญญาณ หากพระราชบัญญัติซึ่งเป็นเรื่องฝ่ายบัพติศมาและไม่ใช่เรื่องฝ่ายวิญญาณนั้น มีรัศมี พันธกิจฝ่ายวิญญาณของพันธสัญญาใหม่ (ข้าวประเสริฐ) จะมีรัศมีมากยิ่งขึ้นกว่าสักเท่าใด

2 คร 3:9 ในแบบเดียวกันท่านออกความเห็นว่าเป็นเพราะว่าถ้าการรับใช้สำหรับปรับโทษยังมีรัศมี การรับใช้สำหรับความชอบธรรมก็ยังมีรัศมีมากกว่านั้นอีก นั่นคือ หากพันธกิจของพระราชบัญญัติซึ่งจุดประสงค์ของมันคือการชี้ให้เห็นถึงความบาปหนาของมนุษย์มีรัศมีในตัวมันเอง พันธกิจของความชอบธรรมที่แท้จริงก็ย่อมมีรัศมีมากกว่าอย่างแน่นอน

2 คร 3:10 อันที่จริงเมื่อเปรียบเทียบกันแล้ว พันธสัญญาใหม่มีรัศมีขนาดนั้น รัศมีของพันธสัญญาเดิมก็ดูเหมือนไร้ค่าไปเลย อันที่จริงรัศมีซึ่งได้ทรงประทานให้นั้นก็ดับแสงไปแล้ว เพราะถูกรัศมีอันเลิศประเสริฐนั้นได้ส่องขมเสียหมด ความหมายของรัศมีในพระคัมภีร์คือแสงสว่างจ้า ถึงแม้ไม่ได้บอกไว้ แต่เปาโลต้องการบอกว่ารัศมีของพันธสัญญาใหม่อาจเปรียบได้กับดวงอาทิตย์ เมื่อเปรียบเทียบกันแล้วรัศมีของพันธสัญญาเดิมก็อาจเปรียบได้กับดวงจันทร์

2 คร 3:11 นอกจากนี้ เปาโลกล่าวชัดเจนว่าพันธสัญญาเดิมนั้นได้สำเร็จแล้วและไม่มีผลบังคับใช้อีกต่อไป เพราะถ้าสิ่งที่ได้จางไปยังคงมีรัศมีถึงเพียงนั้น สิ่งซึ่งจะดำรงอยู่ก็จะยังมีรัศมีมากยิ่งขึ้นอีก ท่านยังกล่าวเหมือนเดิมว่า ถ้าพันธสัญญาเดิมมีรัศมี ถึงแม้ว่าได้จางไปแล้วก็ตาม รัศมีของพันธสัญญาใหม่ซึ่งดำรงอยู่ก็จะยังมีรัศมีมากกว่าสักเท่าใด

2 คร 3:12 กลับมาพูดถึงหลักการเรื่องพันธกิจโดยทั่วไปและวิถีปฏิบัติตัวของท่านในพันธกิจนั้น เปาโลออกความเห็นว่าเป็นเมื่อเรามีความหวังอย่างนั้นแล้ว เราจึงกล้ามากขึ้นที่จะพูด เพราะความหวังอันใหญ่ยิ่งซึ่งมีอยู่ในข่าวประเสริฐของพันธสัญญาใหม่ ท่านจึงมีความกล้าในการประกาศของท่าน คำที่แปลว่า กล้ามากขึ้นที่จะพูด (*พารเรซิอา*) มักแปลเป็น ‘กล้าหาญ’ หรือ ‘ความกล้าหาญ’ และยังสามารถได้ด้วยว่าตรงๆไม่อ้อมค้อม เปาโลอาจกำลังตอบพวกชอบดีที่กล่าวหาท่านว่าใช้อำนาจบาตรใหญ่ในพันธกิจของท่าน

2 คร 3:13 ท่านค่อยๆเปลี่ยนไปพูดถึงหลักการที่เกี่ยวข้องกัน การประกาศของท่านเป็นการประกาศแบบตรงๆและเป็นการประกาศด้วยความกล้า ท่านจึงเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างตัวท่านเองกับโมเสสตอนที่ลงมาจากภูเขาซึ่งต้องคลุมหน้าตัวเองไว้ นี่คือการแตกต่างและไม่เหมือนโมเสสที่เอาผ้าคลุมหน้าไว้ ข้อเท็จจริงที่ว่า เพื่อไม่ให้ชนอิสราเอลฟังดูความเลื่อม

ของรัศมีที่ค่อยๆจางไปนั้นเป็นเรื่องสำคัญ ผ้าคลุมหน้าของโมเสสไม่เพียงบอกเป็นนัยว่าจุดประสงค์ของพระราชบัญญัติถูกปิดซ่อนไว้เท่านั้น แต่รัศมีซึ่งอยู่บนใบหน้าของโมเสสที่ค่อยๆจางหายไปก็บ่งชี้ด้วยว่าพระราชบัญญัติเองก็จะค่อยๆลดความสำคัญลงไปด้วย คำที่แปลว่า จางไป (คาทาแรกะ โอ) เป็นคำเดียวกับที่ถูกแปลในข้อ 7 และ 11 เปาโลต้องการบอกว่า รัศมีบนใบหน้าที่มีผ้าคลุมของโมเสสค่อยๆจางไปอย่างไร พระราชบัญญัติก็จะค่อยๆหมดความสำคัญลงเช่นกัน อันที่จริงมันก็หมดความสำคัญไปแล้วด้วย นี่แหละคือสิ่งที่ท่านต้องการจะบอกแก่พวกยิวที่ชอบคิดที่คริสตจักรที่เมืองโครินธ์ พระราชบัญญัติซึ่งเป็นพื้นฐานของพวกเขาก็จริงอยู่แล้วก็เสื่อมสูญไปแล้ว

2 คร 3:14 เปาโลเปลี่ยนจากเรื่องผ้าคลุมหน้าของโมเสสไปพูดถึงความจริงที่เกี่ยวข้องกัน คือ ความมืดบอดฝ่ายวิญญาณของชนชาติอิสราเอล แต่จิตใจของเขาก็มืดบอดไป ชนชาติอิสราเอลตลอดหลายปีที่ผ่านมาได้มืดบอดฝ่ายวิญญาณไปแล้วเพราะความแข็งกระด้างแห่งจิตใจของพวกเขา คำที่แปลว่า **มืดบอด** (โพรอ โอ) มีความหมายตรงตัวว่า ‘แข็งกระด้าง’ นี้หมายถึงสะเก็ดหนังด้านซึ่งปิดตาอยู่ เปาโลจึงเชื่อมโยงเรื่องนี้กับพระราชบัญญัติที่เป็นเหมือนผ้าคลุม เพราะตลอดมาจนถึงทุกวันนี้ เมื่อเขาอ่านพันธสัญญาเดิม ผ้าคลุมนั้นยังคงอยู่มิได้เปิดออก นี่เป็นการอ้างอิงถึงอิสยาห์ 6:9-10 อย่างแน่นอน ความมืดบอดฝ่ายวิญญาณของพวกอิสราเอลเกิดขึ้นเพราะใจที่แข็งกระด้างของพวกเขาเป็นส่วนหนึ่ง กระนั้นผ้าคลุมแห่งความมืดบอดฝ่ายวิญญาณก็สามารถเอาออกได้ในพระคริสต์ แต่ผ้าคลุมนั้นได้เปิดออกแล้วโดยพระคริสต์ เมื่อมาหาพระคริสต์ ผ้าคลุมแห่งความมืดบอดฝ่ายวิญญาณซึ่งเกิดขึ้นเพราะใจที่แข็งกระด้างก็ถูกเอาออกไป เหมือนกับที่พระราชบัญญัติถูกเอาออกไปแล้วเช่นกัน

2 คร 3:15 เปาโลเปลี่ยนจากประวัติศาสตร์ในพระคัมภีร์เดิมไปพูดถึงสภาพของชนชาติอิสราเอลจนถึงทุกวันนี้ แต่ว่าตลอดมาจนถึงทุกวันนี้ ขณะที่เขาอ่านคำของโมเสส ผ้าคลุมนั้นก็ยังปิดบังใจของเขาไว้ เมื่อพระคัมภีร์ถูกอ่านจนถึงเวลานี้ ผ้าคลุมแห่งความมืดบอดก็ยังคงปิดใจพวกยิวอยู่ นี่ทำให้เรานึกถึงคำสาปแข่งในอิสยาห์ 6 ดู ยอห์น 12:40, โรม 11:7 และ 2 โครินธ์ 4:4 ด้วย

2 คร 3:16 **ท**ี่ๆที่มีคำสาปแช่งดังกล่าว แต่เมื่อแม่แต่ใจของคนยิว **หันกลับมาหาองค์**
พระผู้เป็นเจ้า **ฝ่าคลุม**นั้นก็จะเปิดออก เปาโลน่าจะหมายถึงสิ่งที่มีเขียนไว้ในอพยพ 34:34 “แต่
เมื่อไรที่โมเสสเข้าฝ่าคลุมต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ ท่านก็ปลดฝ้านั้นออกเสีย จนกว่าจะกลับ
ออกมา” เมื่ออยู่ต่อเบื้องพระพักตร์พระเจ้า ฝ่าคลุมหน้าก็ไม่จำเป็นอีกต่อไป เมื่อคนที่เป็ยิว
(หรือคนต่างชาติก็ตาม) **หันกลับมาหาพระคริสต์** ฝ่าคลุมหน้าแห่งความมีคบอดฝ่ายวิญญาณก็ถูก
เอาออกไป **กุญแจสำคัญคือ การหันใจกลับมา**

การผันคำกริยาก็บอกอะไรเราได้เช่นกัน คำกริยาที่แปลว่า **หันกลับมา** (*อะพิสเตรโฟ*)
อยู่ในรูปของประโยคแสดงเงื่อนไข คำที่แปลว่า **จะเปิดออก** (*เพริไอเระโอ*) อยู่ในรูปปัจจุบัน
กาลและประธานเป็นผู้ถูกกระทำ ดังนั้นความหมายตรงตัวของคำพูดนี้คือ ‘**กระนั้นถ้าใจหันมา**
หาองค์พระผู้เป็นเจ้า ฝ่าคลุมหน้าก็ถูกเอาออกไป’

รูปแบบแสดงเงื่อนไขเป็นสิ่งที่สำคัญ มันสื่อถึงทิศทางของใจ ความหมายที่สื่อตรงนี้คือ
ถ้าคนๆหนึ่งหันกลับมาหาองค์พระผู้เป็นเจ้าจากใจ นั่นคือสาระสำคัญของ**การกลับใจใหม่** ดังนั้น
การกลับใจใหม่จึงขจัดสะเท็ดแห่งความมีคบอดฝ่ายวิญญาณและเอาฝ่าคลุมที่ทำให้มีคบอดออก
ไป

2 คร 3:17 **เปาโล**จึงพูดถึงใจความสำคัญที่สุดของบทนี้ทั้งบท **บัดนี้องค์พระผู้เป็น**
เจ้าทรงเป็นพระวิญญาณนั้น ในตอนต้นของบทนี้ท่านพูดถึงพระวิญญาณ (3:3 และ 3:6,8 แบบ
อ้อมๆ) องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงเป็นพระวิญญาณแห่งพันธสัญญาใหม่ การหันกลับมาหาพระองค์
คือการหันกลับมาหาพระวิญญาณของพระองค์นั่นเอง ท่านจึงกล่าวต่อไปถึงความจริงที่ว่า **และ**
พระวิญญาณขององค์พระผู้เป็นเจ้าทรงอยู่ที่ไหน **เสรีภาพก็มีอยู่ที่นั่น** เสรีภาพที่ว่าไม่ได้หมายถึง
ถึงเรามีอิสระที่จะทำอะไรก็ได้ตามใจชอบ ทว่าในทางบริบทและทางฝ่ายวิญญาณแล้ว ความ
หมายก็คือการมีเสรีภาพจากพันธนาการแห่งพระราชบัญญัติซึ่งถูกพูดถึงใน 3:3 คือ แผ่นศิลา
นั่นเอง **พระวิญญาณของพระเจ้า**นำมาซึ่งเสรีภาพจากคำสอนผิด ความบาป และเนื้อหนัง ซึ่งให้
เสรีภาพในการทำสิ่งที่ถูกต้อง

2 คร 3:18 บทนี้ปิดท้ายด้วยฉากจบอันน่าอัศจรรย์เป็นที่สุด แต่เราทั้งหลายไม่มีผ้าคลุมหน้าไว้ จึงแลดูสง่าราศีขององค์พระผู้เป็นเจ้าเหมือนมอดูในกระจก และตัวเราก็ก็นเปลี่ยนไป เป็นเหมือนพระฉายขององค์พระผู้เป็นเจ้าคือมีสง่าราศีเป็นลำดับขึ้นไป คำที่แปลว่า ไม่มีผ้าคลุมหน้าไว้ (อานาคาลูฟโต) มีความหมายตรงตัวว่า ‘เอาผ้าคลุมหน้าออก’ หรือ ‘เผยให้เห็น’ (โดยการดึงผ้าคลุมหน้าออกไปข้างหลัง) คำที่แปลว่า เหมือนมอดูในกระจก (คาทอพตริซอไม) หมายถึง ‘ดูตัวเองในกระจก’ คำที่แปลว่า เปลี่ยนไป (เมตามอร์ฟอไอ) แปลได้ด้วยว่า ‘แปลงสภาพ’ และถูกแปลเป็น ‘จำแลงพระกาย’ ในมัทธิว 17:2 ซึ่งหมายถึงการจำแลงพระกายขององค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา รวมกันแล้วความหมายก็คือ ‘แต่เราทุกคนซึ่งไม่ได้มีผ้าคลุมหน้าไว้และดูตัวเองในกระจกก็ถูกแปลงสภาพให้กลายเป็นตามพระฉายของพระองค์ จากสง่าราศีไปสู่สง่าราศี’

ช่วงเป็นความจริงอันแสนอัศจรรย์ เมื่อเราหันมาหาพระคริสต์จากใจของเรา ผ้าคลุมหน้าก็ถูกเอาออกไปจากตาของเรา จากนั้นเมื่อเรามอดูในกระจกตามฝ่ายวิญญาณ เราก็เห็นพระฉายของพระคริสต์ในตัวของเรา เราถูกแปลงสภาพโดยฤทธิ์เดชของพระองค์ให้กลายเป็นพระฉายของพระองค์ สง่าราศีของพระองค์ถูกสะท้อนในตัวเราและผ่านทางตัวเรา จากสง่าราศีไปสู่สง่าราศี การแปลงสภาพอันน่าทึ่งภายในตัวเรานี้เกิดขึ้นได้โดยสง่าราศีที่มาจากพระวิญญาณขององค์พระผู้เป็นเจ้า พระองค์ทรงเป็นผู้ที่ก่อให้เกิดสง่าราศีดังกล่าวขึ้นในตัวของเรา เมื่อเราหันมาหาพระคริสต์และจ้องมองดูพระองค์ ผ้าคลุมหน้าก็ไม่เพียงถูกเอาออกไปเท่านั้น แต่เหมือนกับที่โมเสสส่องแสงให้เห็นทางไบหน้า เราก็จะส่องแสงทางฝ่ายวิญญาณเช่นกัน เราถูกแปลงสภาพฝ่ายวิญญาณให้เป็นตามพระฉายของพระองค์พร้อมกับสง่าราศีของพระองค์ซึ่งถูกทำซ้ำในตัวเราโดยพระวิญญาณของพระองค์

ภาพรวมของ 2 โครินธ์ 4: เปาโลกล่าวปกป้องพันธกิจของตัวเองต่อไปในเรื่องของการเพียรพยายามและการเป็นคนที่สัตย์ซื่อ พระคริสต์ทรงเป็นผู้ที่ทำงานประกาศ ดังนั้น ความเฉลียว

ฉลาดในพันธกิจจึงเป็นมาจากพระเจ้าและไม่ได้มาจากตัวเราเอง ถึงแม้ว่าพวกท่านได้เจอกับความทุกข์ยากสาหัสสักปานใดในพันธกิจ แต่พวกท่านก็รอดหน้าต่อไปโดยหวังในบำเหน็จนิรันดรแห่งสง่าราศีในสวรรค์สักวันหนึ่ง

2 คร 4:1 เมื่อพิจารณาถึงสง่าราศีแห่งพันธกิจของข้าวประเสริฐ เปาโลก็ชี้ให้เห็นถึงความมุ่งมั่นของท่านที่จะดำเนินอยู่ในพันธกิจนี้ต่อไป เพราะเหตุที่เรามีการรับใช้นี้โดยได้รับพระกรุณา เราจึงไม่ย่อท้อ มีข้อเท็จจริงที่น่าสนใจคือ ในจดหมายฝากของเปาโลที่อัครทูตผู้นี้ใช้คำว่า *การรับใช้* (พันธกิจ) มันจะถูกขยายด้วยคำบ่งชี้เฉพาะหรือคำคุณศัพท์เกือบทุกครั้ง ในที่นี้ท่านพูดถึงการรับใช้นี้ ในที่อื่นท่านใช้คำว่า ‘การรับใช้ที่ว่า’ หรือ ‘การรับใช้ของท่าน’ ฯลฯ ยกเว้นในโรม 12:7 คำว่า*การรับใช้*ไม่เคยถูกใช้แบบลอยๆเลย คำที่แปลเช่นนั้น (ดีอาค่อนี) มีความหมายตรงตัวว่า คนเหล่านั้นที่เตรียมและเสิร์ฟอาหาร คำว่า *deacon* ก็แปลมาจากคำนี้ อย่างไรก็ตาม เมื่อพูดถึงงานรับใช้ของคริสเตียนในขอบเขตที่กว้างกว่า มันก็หมายถึงการทรงเรียกให้เทศนา สั่งสอน และการทำให้พระมหาบัญชาสำเร็จ ซึ่งเป็นทุกอย่างที่เกี่ยวข้องกับการเผยแผ่ข่าวประเสริฐรวมถึงการสอนให้เป็นสาวกหลังจากนั้นด้วย

เมื่อพระเจ้าทรงมอบหมายสิทธิพิเศษเช่นนั้นให้แก่เรา ท่านจึงเขียนว่า เพราะเหตุที่เรามีการรับใช้นี้โดยได้รับพระกรุณา เราจึงไม่ย่อท้อ คำที่แปลว่า *ย่อท้อ* (เฮ็คคาเค โอ) มีความหมายว่า ‘ท้อแท้’ และ ‘หมดแรง’ จนถึงขนาดอยากล้มเลิก เปาโลต้องการจะสื่อว่าท่านจะไม่ยอมแพ้เด็ดขาด

2 คร 4:2 ในทางตรงกันข้าม เปาโลประกาศว่าท่านและเพื่อนร่วมงานของท่านได้สละทิ้งกิจการต่างๆที่ไม่เชื่อสัตย์ซึ่งปิดบังซ่อนเร้นไว้ คือไม่ได้ดำเนินอย่างมีเล่ห์เหลี่ยมและไม่ได้พลิกแพลงพระวอนะของพระเจ้าด้วยวิธีการอันล่อลวง เปาโลน่าจะกำลังโต้แย้งกับพวกคนที่วิจารณ์ท่านอยู่ ท่านต้องการจะบอกว่า อุปนิสัยของท่านและข้อความที่ท่านประกาศหาที่ติไม่ได้เลย

ทว่าในการรับใช้ของท่าน เราได้มอบตัวของเราไว้กับจิตสำนึกผิดชอบของคนทั้งปวง โดยสำแดงความจริงในสายพระเนตรของพระเจ้า ตลอดการรับใช้ของเปาโล ท่านได้พิสูจน์ตัวเองให้ปรากฏต่อใจสำนึกผิดชอบของคนทั้งปวงและในสายพระเนตรของพระเจ้าโดยการสำแดงความจริง ทั้งข้อความที่ท่านประกาศและอุปนิสัยของท่านล้วนสำแดงให้เห็นถึงความสุจริตแห่งการรับใช้ของท่าน พระเจ้าทรงเป็นพยานของท่าน

2 คร 4:3 เปาโลอาจกำลังตอบพวกชอบติที่อ้างว่าข้อความที่ท่านประกาศไม่มีคนเข้าใจ ท่านเล่นคำที่ใช้ในบทที่แล้ว ท่านจึงกล่าวต่อไปว่า **แต่ถ้าข่าวประเสริฐของเราถูกบังไว้จากใคร ก็จากคนเหล่านั้นที่กำลังจะพินาศ** คำที่แปลว่า **บัง** (καλυπτω) แปลได้อีกว่า ‘มีผ้าคลุมหน้า’ เปาโลไม่น่าจะใช้คำนี้โดยบังเอิญ แต่ท่านน่าจะอ้างอิงกลับไปยัง 3:16 ที่ท่านบอกว่าเมื่อใจผู้ใดหันกลับมาหาองค์พระผู้เป็นเจ้า ผ้าคลุมหน้าแห่งความมืดบอดฝ่ายวิญญาณก็จะถูกเอาออกไป เราเห็นว่าปัญหาหนึ่งของคนเหล่านี้ที่วิพากษ์วิจารณ์ท่านคือใจที่แข็งกระด้างของพวกเขา คำที่แปลว่า **พินาศ** (απολλομαι) มักถูกแปลว่า ‘กำลังพินาศ’ บริบทบ่งบอกถึงพวกคนที่ไม่เชื่อชาวอียิปต์ที่มีใจแข็งกระด้าง อยากรู้ก็ตามการประยุกต์ใช้ในปัจจุบันนี้ก็เหมือนกัน เมื่อใจผู้ใดแข็งกระด้างไปเพราะความบาป ข่าวประเสริฐก็ถูกบังไว้จากคนเช่นนั้น การประยุกต์ใช้อีกแบบคือการเจียบไม่ประกาศข่าวประเสริฐแก่ผู้อื่น แต่การตีความแบบนี้ก็ไม่สอดคล้องกับบริบท

2 คร 4:4 เมื่อพูดถึงคนไม่เชื่อ เปาโลก็เสริมอีกเรื่องหนึ่งเข้าไปด้วย **ส่วนคนที่ไม่เชื่อนั้น พระของยุคนี้ได้กระทำใจของเขาให้มืดไป เพื่อไม่ให้ความสว่างของข่าวประเสริฐอันมีสง่าราศีของพระคริสต์ ผู้เป็นพระฉายของพระเจ้า ส่องแสงถึงพวกเขา** คนที่ไม่เชื่อซึ่งมีใจแข็งกระด้าง ไม่เปิดรับพระคริสต์เจออีกปัญหาหนึ่ง พระของโลกลนี้คือ ซาตาน ทำให้ใจของพวกเขามืดบอดมากยิ่งขึ้นไปอีก ด้วยเกรงว่าความสว่างของพระคริสต์จะส่องมาถึงพวกเขา

เมื่อพูดถึงประเด็นนี้ เปาโลก็ชี้ให้เห็นถึงความแตกต่างระหว่างสองคู่อริแห่งยุค ท่านหมายถึงพระของโลกลนี้คือ พญามาร พระเยซูในยอห์น 12:31 ก็เรียกพญามารว่า **ผู้ครองโลกลนี้** ในทางกลับกันเปาโลไม่เพียงพูดถึง “ข่าวประเสริฐอันมีสง่าราศีของพระคริสต์” เท่านั้น แต่ยังพูดถึง

ข้อเท็จจริงที่ว่าพระองค์ทรงเป็น “พระฉายของพระเจ้า” ด้วย คำที่แปลว่า **พระฉาย** (*อะอิกอน*) ซึ่งแปลได้อีกว่า ‘ความเหมือน’ พระเยซูคริสต์ทรงเป็นรูปลักษณ์ของพระเจ้าเพราะพระองค์ทรงเป็นพระเจ้าผู้เสด็จมารับสภาพมนุษย์ แต่ประเด็นที่สำคัญกว่าของท่านก็คือ สำหรับคนเหล่านั้นที่ใจถูกความไม่เชื่อปิดบังไว้ พญามารก็จะยิ่งทำให้ใจของพวกเขาแข็งกระด้างมากยิ่งขึ้นโดยทำให้จิตใจของพวกเขามืดบอดไปด้วยความคิดผิดๆ

2 คร 4:5 กระนั้นเปาโลกล่าวชัดเจนว่า **ด้วยว่าเราไม่ได้ประกาศตัวเราเอง แต่ได้ประกาศพระเยซูคริสต์ว่าทรงเป็นองค์พระผู้เป็นเจ้า และได้ประกาศตัวเราเองเป็นผู้รับใช้ของท่านทั้งหลาย** เพราะเห็นแก่พระเยซู ท่านตอบพวกคนที่วิจารณ์ท่าน โดยเน้นย้ำความบริสุทธิ์ใจของท่าน ในการเทศนาของท่านไม่มีความต้องการยกชูตัวเองเลย ในทางตรงกันข้าม ท่านเสนอตัวเองแก่พวกเขาในฐานะผู้รับใช้ของพวกเขาเพราะเห็นแก่พระเยซู น่าสนใจตรงที่ท่านเรียกพระเยซูคริสต์ว่าองค์พระผู้เป็นเจ้า พระองค์ทรงเป็นเจ้าแห่งสรรพสิ่ง เราไม่ควรมองข้ามความสำคัญของเรื่องนี้เด็ดขาด

2 คร 4:6 เปาโลอ้างอิงไปยังเรื่องการนมิตสร้างในปฐมกาล 1:3 **เพราะว่าพระเจ้าองค์นั้น ผู้ได้ตรัสสั่งให้แสงสว่างออกมาจากความมืด ได้ทรงส่องสว่างเข้ามาในจิตใจของเรา** พระเจ้าทรงสั่งให้แสงสว่างส่องทะลุความมืดออกมาตอนเริ่มต้นสัปดาห์แห่งการนมิตสร้างอย่างไร พระองค์ก็ทรงใช้ข่าวประเสริฐส่องทะลุความมืดแห่งใจมนุษย์เช่นกัน จุดประสงค์ที่พระองค์ทรงทำเช่นนั้นก็เพื่อให้เรามีแสงสว่างแห่งความรู้ถึงสง่าราศีของพระเจ้าปรากฏในพระพักตร์ของพระเยซูคริสต์ อัครทูตผู้นี้จึงนำเสนอสิ่งที่น่าอัศจรรย์ เมื่อใจมนุษย์หันกลับมาหาพระเยซูคริสต์ด้วยการกลับใจใหม่และด้วยความเชื่อ ความรู้แห่งสง่าราศีของพระเจ้าก็จะถูกสะท้อนกลับมาหาเราจากพระคริสต์ เมื่อเราหันกลับมามองดูพระเยซู สง่าราศีของพระเจ้าก็ถูกสะท้อนกลับมาหาเรา เราจึงเริ่มเข้าใจความรู้อันเปี่ยมด้วยสง่าราศีนั้น

2 คร 4:7 ความรู้อันเปี่ยมด้วยสง่าราศีของใจที่ถูกส่องสว่างโดยข่าวประเสริฐนั้นมีค่าประมาณไม่ได้เลย นั่นคือประโยชน์ที่เปาโลแสวงหามิใช่ตัวท่านเอง ในทางตรงกันข้าม ท่าน

และพรรคพวกของท่านมีทรัพย์สินนับอยู่ในภานะดิน เพื่อให้เห็นว่าฤทธิ์เดชอันเลิศนั้นเป็นของพระเจ้า ไม่ได้มาจากตัวเราเอง ทรัพย์สินนับที่ว่าคือ ข้าวประเสริฐอันเปี่ยมด้วยสง่าราศีของพระคริสต์และสิทธิพิเศษในการได้เทศนา (คือ พันธกิจ) “ภานะดิน” ที่ท่านพูดถึงคือภานะที่ทำด้วยดินเผาซึ่งใช้กันเป็นปกติในสมัยโบราณ ซึ่งเป็นภานะบรรจุที่แสดงถึงอารยธรรม อย่างไรก็ตามเปาโลก็ใช้ภาพเปรียบเทียบนี้เพื่อหมายถึงร่างกายมนุษย์ พระเจ้าได้ทรงฝากการเผยแผ่ข้าวประเสริฐไว้กับภานะดินที่ต่ำต้อยและอ่อนแอเช่นเรา เหตุผลก็คือ เพื่อให้เห็นว่าฤทธิ์เดชอันเลิศนั้นเป็นของพระเจ้า ไม่ได้มาจากตัวเราเอง

คำที่แปลว่า **อันเลิศ** (*superb*) เป็นที่มาของคำภาษาอังกฤษ *hyperbole* มีความหมายด้วยว่า ‘ความเหนือกว่า’ หรือ ‘ความโดดเด่น’ พระเจ้าได้ทรงมอบหมายความโดดเด่นของข้าวประเสริฐไว้กับภานะที่ต่ำต้อยเช่นเราเพื่อที่พระองค์จะทรงได้รับเกียรติไม่ใช่เรา เราควรจำเรื่องนี้ไว้ เปาโลจึงถวายเกียรติทั้งสิ้นแด่พระเจ้าและไม่ขออ้างสิทธิในเกียรติใดเลย

2 คร 4:8-9 ถึงแม้ว่าพันธกิจแห่งข้าวประเสริฐนั้นมีสง่าราศี แต่ก็มี ความกดดันและปัญหาแบบไม่รู้จักจบจักสิ้นด้วย เราถูกขนาบรอบข้าง แต่ก็ไม่ถึงกับกระดิกไม้ไหว เราจนปัญญา แต่ก็ไม่ถึงกับหมดหวัง 9 เราถูกข่มเหง แต่ก็ไม่ถูกทอดทิ้ง เราถูกตีลงแล้ว แต่ก็ไม่ถึงตาย ท่านนำเสนอคู่แข่งของแรงกดดันและปัญหาต่างๆ ในการรับใช้ซึ่งมาพร้อมกับพระคุณของพระเจ้าด้วย ทั้งๆ ที่เจอกับความทุกข์ยาก, ความสับสน, การข่มเหง และการปฏิเสธ แต่พวกท่านก็ไม่หมดกำลังใจ, หดหู่, ถูกพระเจ้าทอดทิ้ง หรือถูกทำลาย ท่านต้องการจะบอกว่าฤทธิ์เดชอันเลิศที่ช่วยให้พวกท่านสู้ต่อไปได้นั้นมาจากเบื้องบนและไม่ได้มาจากตัวพวกท่านเอง พวกท่านไปต่อได้เพราะพระคุณของพระเจ้าไม่ใช่ความสามารถของตัวเอง

2 คร 4:10 อันที่จริงแล้ว พวกท่านแบกความตายของพระเยซูเจ้าไว้ที่กายเราเสมอ ตลอดการรับใช้ของท่าน เปาโลได้เจอกับการต่อต้านอย่างต่อเนื่อง, การบาดเจ็บทางกาย หรือแม้แต่ความตาย ดังนั้นเราจึงกล่าวได้ว่าท่านเหมือนแบกความตายขององค์พระผู้เป็นเจ้าไว้ที่กายของท่าน กระนั้นนั่นก็เป็นไปเพื่อว่าชีวิตของพระเยซูจะปรากฏในกายของเราด้วย เปาโลอาจคิด

ว่า ใหม่ๆที่เจอกับอันตรายต่างๆในการรับใช้ ท่านและพรรคพวกของท่านก็เป็นผู้นำสารแห่งชีวิต ซึ่งมีมาทางพระคริสต์ ชีวิตนั้นถูกสำแดงผ่านทางร่างกายของท่านเมื่อท่านเป็นพยาน สั่งสอน และเทศนา

2 คร 4:11 ท่านขยายความประเด็นนี้ต่อไป เพราะว่าพวกเราที่มีชีวิตอยู่นั้นต้องถูกมอบไว้แก่ความตายอยู่เสมอเพราะเห็นแก่พระเยซู เพื่อว่าพระชนม์ชีพของพระเยซูจะได้ปรากฏในเนื้อหาของเราซึ่งจะต้องตายนั้น ดังที่ท่านได้เขียนไว้ใน 1 โครินธ์ 15:31 “ข้าพเจ้าตายทุกวัน” เปาโลต้องเจอกับภัยคุกคามที่อาจทำให้ต้องพลีชีพเพื่อความเชื่อตลอด กระนั้นท่านและพรรคพวกของท่านก็ตั้งใจไว้แล้วว่าชีวิตฝ่ายวิญญาณในพระคริสต์จะถูกสำแดงออกมาผ่านตัวของพวกท่านเสมอไปตราบใดที่พวกท่านยังมีชีวิตอยู่ กล่าวอีกนัยหนึ่ง ตราบใดที่ท่านยังมีลมหายใจ ท่านก็มุ่งมั่นที่จะเป็นพยานเรื่องพระคริสต์

2 คร 4:12 จากมุมมองดังกล่าว ท่านกล่าวสรุปว่า เหตุฉะนั้นความตายจึงกำลังออกฤทธิ์อยู่ในเรา แต่ชีวิตกำลังออกฤทธิ์อยู่ในท่านทั้งหลาย ถึงแม้ว่าท่านเผชิญกับความตายเป็นประจำ แต่โดยความพากเพียรของท่าน พวกเขาก็ได้รับอภิสิทธิ์ในเรื่องชีวิตฝ่ายวิญญาณ

2 คร 4:13 เปาโลจึงยก เพลงสดุดี 116:10 และพูดถึงใจในข้อนั้น เพราะเรามีใจเชื่อเช่นเดียวกัน ดาวิดเขียนไว้ว่า ‘ข้าพเจ้าเชื่อแล้ว เหตุฉะนั้นข้าพเจ้าจึงพูด’ เปาโลก็เชื่อแบบเดียวกัน เราก็มั่นใจเหมือนกัน เพราะฉะนั้นเราจึงพูด เห็นได้ชัดว่าบริบทตรงนี้พูดถึง (1) ความเชื่อที่ช่วยให้อรอด และ (2) การเป็นพยานถึงความเชื่อนั้นในเวลาต่อมา นี่เป็นบทเรียนที่ทรงพลังสำหรับเราในทุกวันนี้ นั่นคือหัวใจของการรับใช้ของท่าน

2 คร 4:14 เราจะเข้าใจข้อนี้ได้ก็ต้องดูบริบท เปาโลเผชิญกับความตายเป็นประจำ เพราะการประกาศข่าวประเสริฐ แม้กระนั้น เรารู้ว่าพระองค์ผู้ทรงให้พระเยซูเจ้าคืนพระชนม์จะทรงโปรดให้เราเป็นขึ้นมาเช่นกันโดยพระเยซู พระเจ้าองค์เดียวกับที่ทรงให้พระเยซูคริสต์เป็นขึ้นมาจากตายก็จะทรงให้ท่านเป็นขึ้นมาด้วยเมื่อถึงเวลา วลีสุดท้าย และจะทรงพาเราเข้ามาเฝ้าพร้อมกับท่านทั้งหลาย อาจถอดความได้ว่า ‘และจะทรงให้เราได้เข้าเฝ้าพร้อมกับพวกท่านใน

สง่าราศี' ทั้งๆที่รู้ว่ามีโอกาสพลีชีพเพื่อความเชื่อ แต่เปาโลก็รู้ว่าปลายทางสุดท้ายของท่านคือ
ที่ไหน มันคือสวรรค์และการเป็นขึ้นจากตาย ไม่มีใครพรากสิ่งนี้ไปจากท่านได้

2 คร 4:15 ท่านเริ่มรวบรวมอดเนื้อหาทั้งหมดเข้าด้วยกัน เพราะว่าสิ่งสารพัดนั้นเป็นไป
เพื่อประโยชน์ของท่านทั้งหลาย เพื่อว่าเมื่อพระคุณมาถึงคนเป็นจำนวนมากขึ้น ก็จะมีการ
ขอบพระคุณมากยิ่งขึ้นเป็นการถวายพระเกียรติแด่พระเจ้า ท่านทนความทุกข์ยาก การข่มเหง
หรือแม้แต่ความตายเพราะเห็นแก่พวกเขา แต่ยิ่งไปกว่านั้น โดยพระคุณของพระเจ้าและการ
ขอบพระคุณของคนมากมาย พระเกียรติก็จะยังมีแด่พระเจ้ามากขึ้น นั่นคือเป้าหมายสูงสุดของ
ท่าน

2 คร 4:16 เหตุฉะนั้นเราจึงไม่ย่อท้อ ถึงแม้ว่ากายภายนอกของเรากำลังทรุดโทรมไป
แต่จิตใจภายในนั้นก็ยังคงจำเริญขึ้นใหม่ทุกวัน เพราะสิ่งเหล่านี้ทั้งหมด ท่านเขียนว่า “เราจึงไม่
ย่อท้อ” ท่านย้อนกลับไปยังจุดที่ท่านได้เริ่มไว้ในข้อ 1 ของบทนี้ ถึงแม้ว่ามีโอกาสเสียชีวิต คือ
“กายภายนอกของเรากำลังทรุดโทรมไป” แต่ “จิตใจภายในนั้นก็ยังคงจำเริญขึ้นใหม่ทุกวัน” ถึง
แม้ว่าท่านเผชิญกับ โอกาสที่ร่างกายของท่านจะเสียชีวิตได้เป็นประจำ แต่ภายในแล้วท่านก็กำลัง
ถูกฟื้นฟูเป็นประจำทุกวัน โดยพระคุณของพระเจ้า, พระวิญญูญาณของพระเจ้า และพระวอนะของ
พระเจ้า ความเป็นไปได้ดังกล่าวยังเป็นเหมือนเดิมจนถึงทุกวันนี้

2 คร 4:17 ท่านพยายามทำให้ทุกอย่างเข้าที่เข้าทาง เพราะว่าการทุกข์ยากเล็กน้อย
ของเรา ซึ่งเรารับอยู่ประเดี๋ยวเดียวนั้นจะทำให้เรามีสง่าราศีใหญ่ยิ่งนิรันดร์ เมื่อมองจากนิรันดร์
กาลแล้ว ความทุกข์ยากทั้งสิ้นของท่านและการข่มเหงที่ท่านเผชิญเมื่อเทียบกันแล้วก็เพียง
ประเดี๋ยวเดียว ในทางตรงกันข้าม มันกำลังก่อให้เกิดสง่าราศีใหญ่ยิ่งนิรันดร์ซึ่งรอคอยอยู่ใน
สวรรค์สักวันหนึ่ง

2 คร 4:18 ด้วยว่าเราไม่ได้เห็นแก่สิ่งของที่เรามองเห็นอยู่ แต่เห็นแก่สิ่งของที่มองไม่
เห็น เพราะว่าสิ่งของที่มองเห็นอยู่นั้นเป็นของไม่ยั่งยืน แต่สิ่งซึ่งมองไม่เห็นนั้นก็ถาวรนิรันดร์
ดังนั้น ท่านจึงรักษามุมมองที่ถูกต้องไว้ ท่าน “ไม่ได้เห็นแก่สิ่งของที่เรามองเห็นอยู่ แต่เห็นแก่

สิ่งของที่มองไม่เห็น” ท่านไม่ได้ฟังเป้าที่ชีวิตฝ่ายเนื้อหนัง แต่ที่พระพรที่จับต้องไม่ได้ของเรื่อง
ฝ่ายวิญญาณต่างๆทั้งตอนนี้และตลอดไป ข้อเท็จจริงที่เรียบง่ายยังคงเหมือนเดิม “เพราะว่า
สิ่งของที่มองเห็นอยู่นั้นเป็นของไม่ยั่งยืน แต่สิ่งซึ่งมองไม่เห็นนั้นก็ถาวรนิรันดร” สิ่งของต่างๆ
ที่จับต้องได้บน โลกนี้คงอยู่เพียงชั่วคราวและไม่จีรังยั่งยืน สิ่งต่างๆของพระเจ้า (เรื่องฝ่าย
วิญญาณต่างๆ) คงอยู่ชั่วนิรันดร ดังนั้นเราจึงเห็นชัดเจนว่าเราควรให้ความสำคัญต่อสิ่งไหนก่อน
สิ่งที่จับต้องได้คงอยู่เพียงชั่วคราว สิ่งที่เป็นเรื่องฝ่ายวิญญาณนั้นคงอยู่ตลอดไป

ภาพรวมของ 2 โครินธ์ 5: ในบทที่แล้ว อัครทูตท่านนี้ได้บรรยายให้เราเห็นว่าท่านเจอกับ
กับความตายเป็นประจำเพราะการถูกข่มเหงอย่างไร ในบทนี้ท่านอธิบายว่าเพราะเหตุใดท่านจึง
ไม่กลัวความตาย ท่านรู้ว่าหลังจากที่ท่านตายแล้วท่านจะได้เข้าสู่สวรรค์และไปอยู่ต่อเบื้องพระ
พักตร์พระเจ้าผู้ที่ท่านปรนนิบัติทันที จากเรื่องนี้ท่านก็แยกไปพูดถึงบัลลังก์พิพากษาของพระ
คริสต์ จากนั้นท่านก็พูดถึงแรงจูงใจของท่าน คือ ความรักในพระคริสต์และความตื่นตัวจากการ
ได้เห็นชีวิตผู้คนที่ถูกเปลี่ยนแปลง ด้วยเหตุนี้เราทุกคนจึงเป็นราชทูตของพระคริสต์ บทนี้เป็นจุด
สูงสุดของจดหมายฝากฉบับนี้

2 คร 5:1 เปาโลกล่าวต่อจากจุดที่ท่านค้างไว้ในบทที่แล้ว โดยพูดถึงสิ่งที่รอคอยอยู่
หลังการเสียชีวิต ท่านใช้อุปมาอันไพเราะเพื่อบรรยายถึงร่างกายเนื้อหนังของท่านและร่างกายที่
เป็นมาจากสวรรค์ เพราะเรารู้ว่า ถ้าเรือนดินแห่งพลับพลาของเราจะพังทำลายเสีย เราก็ยังมีที่
อาศัยซึ่งพระเจ้าทรงโปรดประทานให้ ที่มีได้สร้างด้วยมือมนุษย์ และตั้งอยู่เป็นนิรันดร์ในสวรรค์
“เรือนดินแห่งพลับพลา” ที่ท่านพูดถึงก็คือร่างกายเนื้อหนังของเรานั้นเอง ท่านพูดว่ามัน พัง
ทำลายเสีย คำที่แปลเช่นนั้น (คาทาสุโอ) มีความหมายว่าถูกทำลาย ท่านกำลังพูดถึงตอนที่เรายา
เมื่อเวลานั้นมาถึง เราก็มีร่างกายที่รอคอยเราอยู่ในสวรรค์ซึ่งไม่ใช่เนื้อหนัง (มิได้สร้างด้วยมือ
มนุษย์) แต่เป็นกายวิญญาณและอยู่เป็นนิรันดร์ ท่านอ้างอิงกลับไปยัง 1 โครินธ์ 15:44-45 อย่าง
แน่นอน ซึ่งพูดถึงกายวิญญาณที่รออยู่ในสวรรค์ นอกจากนี้ยังมีการเล่นคำด้วย ท่านเรียกร่างกาย

ที่อยู่บนโลกนี้ของเราว่า *พลับพลา* นั่นคือเต็นท์ ซึ่งโดยธรรมชาติแล้วก็อยู่เพียงชั่วคราวและมีสภาพหยาบๆ อย่างไรก็ตามในสวรรค์เรามี *ที่อาศัย* คำที่แปลเช่นนั้น (*ออยคอคอเม*) ไม่ได้หมายถึงอาคารที่อยู่ถาวรเท่านั้นแต่เป็นสิ่งปลูกสร้างขนาดใหญ่ นอกจากนี้กายวิญญูณที่ร่ออยู่ในสวรรค์ ซึ่งเป็นตึกของเรานั้น ก็อยู่เป็นนิรันดร์และตั้งอยู่ในฟ้าสวรรค์ด้วย

2 คร 5:2-3 เปาโลยังชี้ให้เห็นถึงความแตกต่างระหว่างกายปัจจุบันที่เป็นเนื้อหนังของเรากับความยิ่งใหญ่ของกายนั้นที่ร่ออยู่ในสวรรค์ด้วย เพราะว่าการร่างกายนี้เรายังครวญคร่ำอยู่มีความปรารถนาอย่างยิ่งที่จะสวมที่อาศัยของเราที่มาจากสวรรค์ ท่านพูดถึงร่างกายบนโลกนี้ในปัจจุบันของเราที่เป็นเนื้อหนัง ในกายนี้เราก็ครวญคร่ำอยู่จริงๆ คำที่แปลเช่นนั้น (*สตะนาโซ*) หมายถึงการถอนหายใจหรือเสียงร้องแบบไม่เป็นคำที่เราร้องออกมาเมื่อเกิดความเจ็บปวดทางร่างกาย เปาโลรู้ว่าท่านเขียนอะไรในฐานะที่ตัวท่านเองเป็นคนที่ชราแล้วและผจญความทุกข์ทรมานมามาก ท่านจึงปรารถนาที่จะให้วันนั้นมาถึงเมื่อจิตวิญญูณและจิตใจของท่านจะสวมกายวิญญูณซึ่งร่อคอยท่านอยู่ในสง่าราศี

การใช้คำอุปมาอุปไมยเกี่ยวกับร่างกายของเราว่าเป็นการสวมก็สอนอะไรเราด้วย ตัวตนที่แท้จริงของเราคือ จิตใจและจิตวิญญูณของเราอาศัยอยู่ในร่างกายชั่วคราวนี้ซึ่งเปรียบได้กับเต็นท์หลังหนึ่ง วันนั้นกำลังจะมาเมื่อชุดเก่าคร่ำคร่าจะถูกลดวางไว้และชุดใหม่จะถูกสวมใส่ นอกจากนี้เราไม่ต้องกลัวด้วยการไม่มีชุดใส่ (อยู่โดยไม่มีร่างกายในสวรรค์) ตามที่เปาโลได้กล่าวไว้ **3** ถ้าได้สวมเช่นนั้นแล้ว เราก็คงจะได้ถูกพบเห็นว่าเปลือยเปล่าอีก เปาโลน่าจะกำลังหมายถึงแนวคิดหนึ่งของพวกกรีกที่เชื่อว่าหลังจากการเสียชีวิต จิตวิญญูณของมนุษย์จะไม่มีกายให้สิงสถิต นั่นคือ เปลือยเปล่าฝ่ายวิญญูณนั่นเอง

2 คร 5:4 ท่านสรุปสิ่งที่ท่านกล่าวโดยบอกว่า เพราะว่าเราผู้อาศัยในพลับพลานี้จึงครวญคร่ำเป็นทุกข์ มิใช่เพราะปรารถนาที่จะอยู่ตัวเปล่า แต่ปรารถนาจะสวมกายใหม่นั้น ในชีวิตนี้ (ในกายเนื้อหนังของเรานี้) เราถอนหายใจจริงๆเพราะเราต้องแบกรับปัญหาและความทุกข์ยากต่างๆของชีวิต เป้าหมายของท่านไม่ใช่การถูกลดปล่อยจากกายนี้ แต่เป็นการได้รับ

กายที่ดีกว่าต่างหาก คือ กายวิญญูณที่มาจากสวรรค์ ท่านต้องการให้เป็นเช่นนี้ เพื่อว่า (ฮินา) ร่างกายของเราซึ่งจะต้องตายนั้นจะได้ถูกชีวิตอมตะกลืนเสีย คำที่แปลว่า ซึ่งจะต้องตาย (ชเน ทอส) หมายถึงความตายหรือแนวโน้มที่จะตายได้ในกายมนุษย์ ความหวังอันเปี่ยมสุขของผู้คนของพระเจ้าก็คือ ที่ร่างกายที่ตายได้ของเราจะถูกกลืนโดยร่างกายหนึ่งซึ่งมีอายุยืนยาวไปตลอดกาลและเป็นร่างกายที่มีชีวิตจริงๆ

2 คร 5:5 เปาโลกล่าวชัดเจนว่าใครจะได้รับสง่าราศีแห่งความหวังอันเปี่ยมสุขนี้ แต่พระเจ้าทรงเป็นผู้เตรียมเราไว้สำหรับการเปลี่ยนแปลงนี้ ผู้ที่จะกระทำการนี้ให้สำเร็จเพื่อเราคือพระบิดาผู้สถิตในสรวงสวรรค์ ในระหว่างนี้พระองค์ก็ได้ทรงโปรดประทานพระวิญญูณเป็นมัดจำไว้กับเรา คำที่แปลว่า มัดจำ (ฮารราโบน) หมายถึงเงินวางมัดจำ ในระหว่างนี้ไปจนถึงเวลานั้นที่เราได้รับกายวิญญูณในสง่าราศี พระเจ้าได้ทรงโปรดประทานพระวิญญูณบริสุทธิ์ให้เป็นมัดจำไว้กับเรา ดู 2 โครินธ์ 1:22 และเอเฟซัส 1:14 ด้วย

2 คร 5:6 เปาโลได้มาถึงจุดสูงสุดแห่งประเด็นของท่านแล้ว เหตุฉะนั้นเรามั่นใจอยู่เสมออยู่แล้วว่า ขณะที่เราอยู่ในร่างกายนี้ เราอยู่ปราศจากองค์พระผู้เป็นเจ้า คำที่แปลว่า มั่นใจ (ฮารระ โอ) มีความหมายด้วยว่า ‘ความกล้าหาญ’ หรือ ‘ความชื่นใจ’ ถึงแม้ว่าท่านและพรรคพวกของท่านต้องเผชิญกับความตายด้วยน้ำมือของพวกศัตรูบ่อยครั้งเหลือเกิน แต่พวกท่านก็ยังมีกำลังใจที่อยู่ จิตใจของพวกท่านยังไม่ฝ่อ แม้ถูกรายล้อมด้วยปัญหา แต่พวกท่านก็ไม่ถอยใจ แม้โดนข่มเหง แต่พวกท่านก็ไม่หมดหวัง ใ้เราดู 4:8-18 ท่านรู้ดีว่า “ขณะที่เราอยู่ในร่างกายนี้ เราอยู่ปราศจากองค์พระผู้เป็นเจ้า” กายมนุษย์ของเราเป็น ‘บ้าน’ หลังเดียวที่เรา รู้จัก ขณะที่เราอยู่ในร่างกายนี้ เราก็ไม่ได้อยู่กับองค์พระผู้เป็นเจ้า นี่เป็นข้อเสนอที่ได้ประโยชน์ทั้งสองฝ่าย สัญชาติญาณที่พระเจ้าทรงประทานให้แก่เราคือ การรักษาชีวิตในกายของเราไว้ มันเป็นบ้านบนโลกนี้ของเรา อย่างไรก็ตามเราก็มีบ้านที่ดีกว่านี้รออยู่ เมื่อเวลานั้นมาถึงที่เราจากชีวิตนี้ไป บ้านที่ดีกว่าก็กำลังรออยู่เบื้องบน ขณะที่เราอยู่ตรงนี้ เราก็ไม่ได้อยู่กับองค์พระผู้เป็นเจ้า

2 คร 5:7 ท่านพูดถึงหลักการที่ชัดเจนซึ่งเกี่ยวข้องกัน ความมั่นใจแบบนั้นมีได้โดยความเชื่อเท่านั้น (เพราะเราดำเนินโดยความเชื่อ มิใช่ตามที่ตามองเห็น) นั่นควรเป็นหลักการดำเนินชีวิตของเรา เราควรดำเนินชีวิตเช่นนั้นในระหว่างนี้ และรอคอยวันนั้นที่เราจะได้รับที่อาศัยที่ยอดเยียมกว่า

2 คร 5:8 เปาโลจึงกล่าวสรุปว่า เรามีความมั่นใจ และเราปรารถนาจะอยู่กับองค์พระผู้เป็นเจ้ามากกว่าอยู่ในร่างกายนี้ ท่านมีกำลังใจและตั้งตาคอยวันนั้นเมื่อท่านจะจากร่างกายนี้ไปและไปอยู่กับองค์พระผู้เป็นเจ้า ไม่มีการหลับไหลของวิญญาณหรือไฟชำระที่รอคอยคนของพระเจ้าอยู่ เมื่อเราตายไป เราก็ไปอยู่กับองค์พระผู้เป็นเจ้าทันที!

2 คร 5:9 การตระหนักถึงข้อสรุปอันลึกซึ้งนี้ได้ทำให้เปาโลตัดสินใจว่า เหตุฉะนั้นเราตั้งเป้าของเราว่า จะอยู่ในกายนี้ก็ดี หรือไม่อยู่ก็ดี เราก็จะเป็นที่พอพระทัยของพระองค์ คำว่าตั้งเป้า (*เฟลอทิเมอะอไม*) มีความหมายว่า ‘มุ่งมั่น’ หรือ ‘ฝ่าฟัน’ คำที่แปลว่า เป็นที่พอพระทัย (*เอะอูอารสตอส*) มีความหมายว่า ‘น่าพอใจ’ หรือ ‘เป็นที่ยอมรับ’ เมื่อรวมกันแล้ว ความหมายก็คือ ท่านมุ่งมั่นในพันธกิจต่อไปเพื่อเป็นที่ชอบพระทัยของพระเยซูคริสต์

2 คร 5:10 นี่ก็คือเหตุผล เพราะว่าจำเป็นที่เราทุกคนจะต้องปรากฏตัวที่หน้าบัลลังก์พิพากษาของพระคริสต์ ตรงนี้เราพูดถึงความจริงเกี่ยวกับอวสานกาลที่สำคัญของพระคัมภีร์ใหม่คือ บัลลังก์พิพากษาของพระคริสต์ คำที่แปลว่า บัลลังก์พิพากษา (*เบมา*) เป็นคำที่สำคัญ ในทางประวัติศาสตร์แล้วชาวกรีกมีการมอบรางวัลให้แก่ผู้ชนะในการแข่งขันกีฬาของกรีกที่เบมา มันเป็นบัลลังก์ที่ตั้งอยู่บนยกพื้นและมีผู้ตัดสินนั่งอยู่ข้างบน ในโลกของชาวโรม เบมาเป็นบัลลังก์พิพากษาที่ผู้พิพากษาออกคำตัดสินในคดีความต่างๆ ยกตัวอย่างเช่น พระเยซูคริสต์ทรงยืนอยู่ต่อหน้าเบมาของปีลาต (ยอห์น 19:13) และเปาโลอยู่ต่อหน้าเบมาของเฟสทัส (กิจการ 25:6) อย่างไรก็ตามความหมายแบบแรกน่าจะใช้กับข้อนี้ ส่วนที่เหลือของข้อนี้แสดงให้เห็นว่าเป็นเช่นนั้นอย่างชัดเจน

บัลลังก์พิพากษาของพระคริสต์เป็นเวลาทีคริสเตียนทั้งหลายจะยืนอยู่ต่อพระพักตร์
พระองค์ นั่นไม่ใช่การฟังคำพิพากษา แต่เป็นเหมือนพิธีมอบรางวัลมากกว่า เพื่อทุกคนจะได้รับ
สมกับการที่ได้ประพฤติในร่างกายนี้ แล้วแต่จะดีหรือชั่ว การยืนอยู่ต่อหน้าบัลลังก์พิพากษาของ
พระคริสต์ก็เป็นไปเพื่อ (ฮินา) เราจะได้รับตามสิ่งที่เรากระทำในชีวิตนี้ (ในร่างกายนี้) แล้วแต่จะ
ดีหรือชั่ว เรื่องความรอดของเราไม่เกี่ยวข้องตรงนี้เลย มันถูกจัดการเสร็จเรียบร้อยแล้วที่กางเขน

ทว่ามีความเป็นไปได้ที่จะได้รับบำเหน็จหรือเสียบำเหน็จ ขึ้นอยู่กับว่าเราได้ลงทุนใน
ชีวิตของเราอย่างไร ทว่าพระคัมภีร์ใหม่ มีหลายบำเหน็จถูกพูดถึงไว้ตั้งแต่เมงกุฎ, ครอบาสน์ ไป
จนถึงยศถาบรรดาศักดิ์และตำแหน่งการปกครองในอาณาจักรของพระคริสต์ที่จะมา มีการพูดถึง
มรดกด้วย ที่**เขมา**นี้เองจะมีการมอบบำเหน็จเหล่านี้ให้กับผู้ที่สัตย์ซื่อในการรับใช้และคนที่ขาด
บำเหน็จก็จะรู้ว่าทำไม คำสอนรวมๆของพระคัมภีร์ใหม่ดูเหมือนจะบอกว่าบำเหน็จและมรดกใน
สวรรค์สามารถถูกลดทอนหรือสูญหายไปได้เพราะความบาปหรือความไม่สัตย์ซื่อในชีวิตของผู้
เชื่อ ข้อความใน 1 โครินธ์ 3:12-15 ดูเหมือนจะพูดถึงเรื่องนี้ ดู โรม 14:10, มาระโก 9:41 และ 2
ยอห์น 8 ด้วย

มงกุฎหลายแบบที่ถูกเอ่ยถึงในพระคัมภีร์ใหม่จะถูกมอบให้ที่**เขมา**นี้พร้อมกับคำชมเชย,
การแต่งตั้งยศ และหน้าที่รับใช้ในอาณาจักรที่จะมา ถึงแม้ว่าไม่มีการระบุเวลาไว้ แต่**เขมา**นี้จะมี
ขึ้นในสวรรค์หลังจากการรับขึ้น กระนั้น เราเห็นเช่นกันว่า**เขมา**อาจเกิดขึ้นกับคริสเตียนแต่ละ
คนหลังจากที่เราเสียชีวิตเลยก็ได้ บริบทตรงนี้ (การไม่อยู่ในร่างกายนี้ และการไปอยู่กับองค์พระ
ผู้เป็นเจ้า) ที่เชื่อมโยงโดยตรงกับ**เขมา**ก็ทำให้เชื่อว่าน่าจะเป็นตามทฤษฎีหลังนี้

2 คร 5:11 เปาโลเปลี่ยนไปพูดถึงแรงจูงใจของท่านในการรับใช้ เพราะเหตุที่เรา**รู้จัก**
ความน่าเกรงขามขององค์พระผู้เป็นเจ้า เราจึงชักชวนคนทั้งหลาย คำที่แปลว่า ความน่าเกรง
ขาม (*φοβος*) มักถูกแปลว่า ‘ความกลัว’ ท่านพูดถึง ‘ความกลัวองค์พระผู้เป็นเจ้า’ ไม่ใช่การ
บังเอิญแน่ที่ท่านเอ่ยถึงเรื่องนี้ในบริบทที่เกี่ยวข้องกับบัลลังก์พิพากษาของพระคริสต์โดยตรง
การยืนอยู่ต่อเบื้องพระพักตร์พระเยซูคริสต์ แม้นิยามที่ไม่เกี่ยวข้องกับการพิพากษาก็ตามจะเป็น

ประสบการณ์ที่น่าทึ่ง โอกาสที่เราจะไม่เป็นที่ชอบพระทัยพระองค์ หรือที่เราจะขาดบำเหน็จในวันนั้น หรือการ *ไม่* ได้ยินพระองค์ตรัสว่า “ทำได้ดีมากเจ้าผู้รับใช้ที่ดีและสัตย์ซื่อ” เป็นเหตุที่ทำให้เรากลัวองค์พระผู้เป็นเจ้าได้ทั้งนั้น มันจึงเป็นหนึ่งในแรงจูงใจที่ทำให้เรารับใช้พระองค์ นอกจากนี้ จุดสำคัญของการรับใช้ของเปาโลก็คือ การชักชวนผู้คน ตลอดการรับใช้ของท่าน เปาโลพยายามที่จะชักชวนคนให้มาหาพระคริสต์ ท่านได้ชักชวนบรรดาคริสเตียนที่สับสนให้ทราบถึงความผิดพลาดของพวกเขา ยังไม่ต้องพูดถึงพวกพี่น้องชาวเมือง โครินธ์ด้วยซ้ำ

กลับมาพูดถึงพวกชอบดีที่เมือง โครินธ์ ท่านกล่าวต่อไปว่า **แต่เราเป็นที่ประจักษ์แก่พระเจ้า และข้าพเจ้าหวังว่า เราได้ปรากฏประจักษ์แก่จิตสำนึกผิดและชอบของท่านด้วย** คำที่แปลว่า **แต่** (และ) ถูกแปลว่า ‘และ’ พอๆกับที่ถูกแปลว่า ‘แต่’ (อันที่จริงมันถูกแปลว่า ‘และ’ ต่อไปในประโยคนี้ด้วย) เมื่อพิจารณาถึงสิ่งที่ท่านเพิ่งกล่าวไป **เพราะเหตุที่เรารู้จักความน่าเกรงขามขององค์พระผู้เป็นเจ้า เราจึงชักชวนคนทั้งหลาย** ความหมายก็คือ ‘และเราเป็นที่ประจักษ์แก่พระเจ้า’ ดังนั้นพระเจ้าทรงทราบใจเราและความมุ่งหมายของเรา มันประจักษ์แจ้งต่อพระองค์ ดังนั้นท่านจึงหวังว่าตัวท่านเองก็ “ประจักษ์แก่จิตสำนึกผิดและชอบของท่านด้วย” พระเจ้าทรงเข้าใจความมุ่งหมายของท่าน เปาโลหวังว่าพี่น้องที่เมือง โครินธ์ที่ชอบจับผิดท่านก็เข้าใจความมุ่งหมายของท่านเช่นกัน

2 คร 5:12 ท่านจึงพูดกับพวกที่ชอบจับผิดท่านต่อไป **เพราะเราไม่ได้ยกย่องตัวเองกับท่านทั้งหลายอีก แต่เราให้ท่านมีโอกาสที่จะนำเราออกอวดได้** เพื่อท่านจะได้มีข้อโต้ตอบคนเหล่านั้นที่ชอบอวดในสิ่งซึ่งปรากฏ **แต่มิได้อวดในสิ่งซึ่งอยู่ในจิตใจ** ความหมายก็คือว่า เปาโลและพรรคพวกของท่านไม่ได้กำลังพยายามที่จะพิสูจน์ตัวเองอีกครั้งต่อพี่น้องชาวเมือง โครินธ์ แต่พวกท่านต้องการให้โอกาสพวกเขาที่จะมีกำลังใจขึ้นต่างหาก มันเป็นไปได้เพื่อ (ฮินา) พวกเขาจะสามารถตอบคนเหล่านั้นที่ให้ความสำคัญแต่เรื่องภายนอกและไม่ให้ความสำคัญต่อจิตใจได้ ประเด็นที่สำคัญกว่าของเปาโลก็คือ ท่านหวังว่าเมื่อท่านได้อธิบายการรับใช้ของท่านและความมุ่งหมายของท่านแล้ว คนเหล่านั้นที่เห็นอกเห็นใจท่านที่เมือง โครินธ์จะได้มี ‘คืนระบิด’

ไว้ตอบโต้บรรดาคนที่ให้ความสำคัญต่อสิ่งที่ปรากฏภายนอก (การเข้าสู่หน้ตและการถือบัญญัติของพวกยิว) แทนที่จะให้ความสำคัญต่อหลักการฝ่ายวิญญาณที่อยู่ภายในซึ่งเป็นเรื่องของจิตใจ

2 คร 5:13 เห็นได้ชัดว่าพวกชอบจับผิดที่เมืองโครินธ์ได้กล่าวหาเปาโลว่า ‘เสียจริต’ นั่นคือ ไม่อยู่กับความเป็นจริง ท่านจึงตอบว่า **เพราะว่าถ้าเราได้ประพฤติอย่างคนเสียจริต เราก็ได้ประพฤติเพราะเห็นแก่พระเจ้า หรือถ้าเราประพฤติอย่างคนปกติ ก็เพื่อประโยชน์แก่ท่านทั้งหลาย** คำว่า **อย่างคนปกติ (โชนาโรเนะ โอ)** มีความหมายด้วยว่า ‘มีสภาพจิตปกติดี’ ความหมายของท่านก็คือว่า ถ้าเราเสียสติ มันก็จะเป็นไปเพื่องานของพระเจ้า ถ้าเราสติดี มันก็จะเป็นไปเพื่อประโยชน์ของท่านทั้งหลาย ดังนั้นท่านจึงตอบพวกคนที่ชอบติท่านว่า **ไม่ว่าจะยังไงพวกท่านก็กำลังรับใช้พระเจ้าอยู่**

2 คร 5:14 เปาโลพูดถึงแรงจูงใจอีกประการสำหรับพันธกิจของท่าน **เพราะว่าความรักของพระคริสต์ได้ครอบครองเราอยู่** คำที่แปลว่า **ครอบครอง (ชูเนะ โค)** มีความหมายว่า ‘กระตุ้น’ หรือ ‘ผลักดัน’ ความรักของพระคริสต์ที่ทรงมีต่อเปาโลได้ถูกสะท้อนให้เห็นในความรักของท่านที่มีต่อพระคริสต์ มันเป็นอีกแรงจูงใจหนึ่งที่คอยผลักดันท่านให้รับใช้ต่อไป มันกระตุ้นให้ท่านก้าวต่อไป

นี่คือเหตุผล เพราะเราคิดเห็นอย่างนี้ว่า **ถ้าผู้หนึ่งได้ตายเพื่อคนทั้งปวง เหตุฉะนั้นคนทั้งปวงจึงตายแล้ว** หลักเหตุผลของท่านทั้งเรียบง่ายและมีพลัง ถ้าผู้หนึ่ง (พระเยซูคริสต์) ได้ตายเพื่อคนทั้งปวงแล้ว คนทั้งปวงก็ถือว่าตายแล้ว (คือต้องโทษความตายฝ่ายวิญญาณ) พระคริสต์จึงทรงสิ้นพระชนม์แทนเราเพื่อที่เราจะได้ไม่ต้องเจอกับความตายฝ่ายวิญญาณ

2 คร 5:15 คราวนี้เปาโลเปลี่ยนจากเรื่องที่เป็นหลักคำสอนที่ลึกซึ้ง (การสิ้นพระชนม์แทนเราของพระคริสต์) ไปยังเรื่องที่เป็นหลักปฏิบัติที่ลึกซึ้ง (การถวายตัวของเราแต่พระคริสต์ ซึ่งเป็นผลที่เกิดขึ้นตามมา) **และพระองค์ได้ทรงวายพระชนม์เพื่อคนทั้งปวง เพื่อคนเหล่านั้นที่มีชีวิตอยู่จะมีได้เป็นอยู่เพื่อประโยชน์แก่ตัวเองอีกต่อไป แต่จะอยู่เพื่อพระองค์ผู้ทรงสิ้นพระชนม์ และทรงเป็นขึ้นมาเพราะเห็นแก่เขาทั้งหลาย** เพราะพระเยซูคริสต์ได้ทรงสิ้นพระชนม์เพื่อเรา เรา

จึงไม่ควรมีชีวิตอยู่เพื่อตัวเอง แต่อยู่เพื่อพระองค์ผู้ทรงสิ้นพระชนม์เพื่อเรา หลักคำสอนเรื่องการสิ้นพระชนม์แทนเราของพระคริสต์ควรกระตุ้นให้เราถวายตัวของเราแด่พระองค์ในการดำเนินชีวิตแต่ละวัน ความรักที่เรามีต่อพระคริสต์ควรกระตุ้นให้เราปรนนิบัติพระองค์ หัวใจของการทำตามเนื้อหนังคือการอยู่เพื่อตัวเอง หัวใจของการทำตามพระวิญญาณคือการอยู่เพื่อพระคริสต์ เห็นได้ชัดเลยว่าเปาโลอยู่แบบไหน การอยู่เพื่อตัวเองต่อไปทั้งๆที่เห็นแล้วว่าพระคริสต์ได้ทรงทำอะไรเพื่อเราก็เปิดเผยให้เห็นว่าเราเป็นคนอกตัญญู

2 คร 5:16 พระคริสต์ได้ทรงเปลี่ยนมุมมองการใช้ชีวิตของเปาโลใหม่หมด เหตุฉะนั้นตั้งแต่นี้ไปเราจะไม่พิจารณาผู้ใดตามเนื้อหนัง คำที่แปลว่า พิจารณา ในที่นี้ (อะโอด) มีความหมายตรงตัวว่า ‘เห็น’ คำที่แปลว่า ผู้ใด (อออูเคะอิส) มีความหมายด้วยว่า ‘สิ่งใด’ พอได้รู้แล้วว่าพระคริสต์ได้ทรงทำอะไรเพื่อท่าน เปาโลก็ไม่เห็นสิ่งต่างๆจากมุมมองของเนื้อหนังอีกต่อไป ท่านไม่ได้อยู่เพื่อตัวเองอีกต่อไป

ท่านจึงวกกลับมาพูดถึงพระคริสต์เพื่อขยายภาพประกอบของท่านให้ชัดเจนยิ่งขึ้น แม้ว่าเมื่อก่อนเราเคยพิจารณาพระคริสต์ตามเนื้อหนังก็จริง แต่เดี๋ยวนี้เราจะไม่พิจารณาพระองค์เช่นนั้นอีก ก่อนที่ท่านกลับใจรับเชื่อ เปาโลเคยรู้จักพระคริสต์จากมุมมองตามเนื้อหนัง ท่านเห็นพระองค์เป็นเพียงมนุษย์ธรรมดา กระนั้นเมื่อได้หันมาวางใจพระองค์ให้เป็นองค์พระผู้เป็นเจ้า และพระผู้ช่วยให้รอดแล้ว เปาโลก็ไม่ได้รู้จักพระองค์แบบนั้นอีกต่อไป บัดนี้ท่านเข้าใจแล้วว่าพระคริสต์ได้ทรงสิ้นพระชนม์เพื่อท่านด้วยความรัก บัดนี้ท่านจึงมีชีวิตอยู่เพื่อพระคริสต์และไม่อยู่เพื่อตัวเอง ท่านจึงไม่เพียงถูกกระตุ้นด้วยความกลัวองค์พระผู้เป็นเจ้าเท่านั้น แต่ถูกกระตุ้นด้วยความรักมากมายที่ท่านมีต่อพระองค์ด้วย มันกระตุ้นท่าน มันได้เปลี่ยนแปลงชีวิตของท่าน

2 คร 5:17 ด้วยเหตุนี้ เราจึงมาถึงข้อสรุปที่สำคัญ เหตุฉะนั้นถ้าผู้ใดอยู่ในพระคริสต์ ผู้นั้นก็เป็นคนที่ถูกสร้างใหม่แล้ว สิ่งเก่าๆก็ล่วงไป ดูเถิด สิ่งสารพัดกลายเป็นสิ่งใหม่ทั้งนั้น ขณะที่เมื่อก่อนเปาโลมีชีวิตอยู่เพื่อตัวเอง เดี๋ยวนี้ท่านมีชีวิตอยู่เพื่อพระคริสต์แล้ว ขณะที่เมื่อก่อนท่านดำเนินชีวิตตามเนื้อหนัง เดี๋ยวนี้ท่านดำเนินตามพระวิญญาณ ขณะที่เมื่อก่อนท่านเห็นสิ่งต่างๆ

จากมุมมองแบบมนุษย์ตามเนื้อหนัง เดียวนี้ท่านเห็นสิ่งเหล่านั้นจากมุมมองของกางเขน ท่านเป็นคนใหม่แล้ว ท่านได้บังเกิดใหม่แล้ว นิสัยเก่าๆ ทัศนคติเก่าๆ ค่านิยมเก่าๆ และวิธีคิดแบบเก่าๆ กำลังอยู่ในขั้นตอนของการเสื่อมสูญไปและชีวิตใหม่ของท่านในพระคริสต์กำลังเติบโตขึ้นมา คุณต่อไม่ใหม่ที่มีชีวิตชีวาผุดขึ้นมาในฤดูใบไม้ผลิโดยค้นตัวขึ้นมาข้างๆ ซากต้นเก่าของฤดูที่แล้ว ชีวิตใหม่ในพระคริสต์คือการเปลี่ยนแปลงจากภายในสู่ภายนอก ทุกสิ่งล้วนกลายเป็นสิ่งใหม่ทั้งนั้น

2 คร 5:18 **ทั้งสิ้นนี้เกิดมาจากพระเจ้า** ทุกสิ่งที่เกิดขึ้นล้วนเป็นมาจากพระเจ้า นั่นเป็นพระราชกิจของพระองค์ นอกจากนี้พระองค์ทรงให้เราคืนดีกันกับพระองค์ทางพระเยซูคริสต์ ขณะที่เราเคยเหินห่างจากพระเจ้าเพราะการกระทำที่ชั่วช้า โดยตายในการละเมิดและความบาปต่างๆ กระนั้นในพระเยซูคริสต์พระองค์ได้ทรงให้เราคืนดีกันกับพระองค์เอง ทั้งหมดล้วนเป็นการกระทำของพระเจ้าและเกิดขึ้นโดยพระเจ้า พระเมตตาและพระคุณของพระองค์นั้นเหลือที่จะเข้าใจได้ พระองค์เป็นผู้ที่ได้ทรงให้เราคืนดีกับพระองค์เองผ่านทางพระเยซูคริสต์พระบุตรของพระองค์

นอกจากนี้พระองค์ได้ทรงโปรดประทานให้เรา**รับใช้ในเรื่องการคืนดีกัน** ถึงแม้ว่าหลักการเรื่องคนบาปที่กลับใจใหม่มาหาพระเจ้านี้มีพื้นฐานอยู่ในพระองค์และความรักอันยิ่งใหญ่ของพระองค์ในการที่พระองค์ทรงช่วยเราให้รอด แต่พระองค์ก็ได้ทรงประทานพันธกิจในการให้คนอื่นคืนดีกับพระองค์แก่เราด้วย พระองค์ได้ทรงมอบหมายหน้าที่ในการนำคนอื่นมาถึงพระคริสต์และถึงพระเจ้าแก่เรา ซึ่งเรียกว่าการประกาศข่าวประเสริฐ, การเป็นพยาน, การเทศนา และการนำวิญญาณ

2 คร 5:19 การ**รับใช้ในเรื่องการคืนดีกัน**เป็นอย่างไร **คือพระเจ้าผู้สถิตในองค์พระคริสต์ทรงให้โลกนี้คืนดีกันกับพระองค์เอง มีได้ทรงถือโทษในการละเมิดของเขา และทรงมอบพระวณะแห่งการคืนดีกันนั้นไว้กับเรา** คำที่แปลว่า **คือ (โอส)** ในบริบทนี้มีความหมายว่า **‘เหมือนกับว่า’** การ**รับใช้ในเรื่องการคืนดีกัน**ที่ทรงประทานให้แก่เราคือ **เหมือนกับว่าพระเจ้าได้**

ทรงกระทำกิจผ่านทางพระคริสต์ในการให้โลกคืนดีกันกับพระองค์เองโดยการไม่ทรงถือโทษบาปพวกเขา เปาโลกำลังพูดถึงหลักการเรื่องการทำให้เป็นผู้ชอบธรรม เมื่อความบาปของเราถูกถือ (ถูกนับ) ว่าเป็นของพระคริสต์ไม่ใช่ของเรา มันก็ทำให้เราสามารถคืนดีกันกับพระเจ้าได้ พระเจ้าจึงทรงประทานพระวณะแห่งการคืนดีกันนั้นไว้กับเรา ซึ่งคือการชักจูงผู้คน (ดูข้อ 11) ให้มาหาพระคริสต์และวางใจพระองค์ให้เป็นพระผู้ช่วยให้รอด ในการทำเช่นนั้นพวกเขาจึงถูกทำให้เป็นผู้ชอบธรรมและได้คืนดีกันกับพระองค์ ฤกษ์คือการที่เราชักจูงผู้คนให้ทำสิ่งดังกล่าว

2 คร 5:20 ฉะนั้นบัดนี้เราจึงเป็นราชทูตของพระคริสต์ โดยที่พระเจ้าทรงขอร้องท่านทั้งหลายทางเรา ราชทูตเป็นตัวแทนของอีกคนหนึ่ง ดังนั้นพระเจ้าได้ทรงแต่งตั้งเราให้เป็นราชทูตของพระเยซูคริสต์ พระองค์จึงตรัสกับคนอื่นผ่านทางเรา ช่างเป็นสิทธิพิเศษ! ถ้อยคำของเราก็คือ เราผู้แทนของพระคริสต์จึงขอร้องท่านให้คืนดีกันกับพระเจ้า คุราชทูตที่เป็นพยานเรื่องพระเยซูคริสต์แก่คนอื่น ถ้อยคำของเราก็คือการกระตุ้น (ชักจูง) คนอื่นแทนพระคริสต์ให้คืนดีกันกับพระเจ้า หรือกล่าวอีกนัยหนึ่ง ข้อความของเราก็คือ ‘จงมาหาพระคริสต์เพื่อที่ท่านจะได้ถูกทำให้เป็นผู้ชอบธรรม, ได้รับความรอด และคืนดีกันกับพระเจ้า’

2 คร 5:21 นี่คือเหตุผลว่าทำไม เพราะว่าพระเจ้าได้ทรงกระทำพระองค์ผู้ทรงไม่มีบาปให้เป็นความบาปเพราะเห็นแก่เรา เพื่อเราจะได้เป็นคนชอบธรรมของพระเจ้าทางพระองค์ ตรงนี้เราเห็นถึงหลักการเรื่องการทำให้เป็นผู้ชอบธรรม เราเห็นถึงพระราชกิจในการสิ้นพระชนม์แทนเราของพระคริสต์ พระเจ้าทรงทำให้พระเยซูกลายเป็นความบาปเพราะเห็นแก่เรา พระองค์ผู้ทรงไม่มีบาป ซึ่งไม่เคยทำบาปและจะไม่มีวันทำบาปด้วย ทรงรับแบกความชั่วช้าทั้งสิ้นของเราบนตัวพระองค์ กระนั้นพระเจ้าทรงถือว่าความบาปของเราเป็นของพระองค์เพื่อที่เราจะกลายเป็นผู้ชอบธรรมของพระเจ้าโดยทางพระองค์ นี่แหละคือหัวใจของหลักคำสอนเรื่องการทำให้เป็นผู้ชอบธรรม

ภาพรวมของ 2 โครินธ์ 6: เมื่อคิดถึงความหวังอันยิ่งใหญ่ในสง่าราศี เปาโลจึงขอให้พี่น้องที่เมืองโครินธ์ไม่นำความเสียหายมาสู่พันธกิจแห่งข่าวประเสริฐ ท่านจึงยอมทนทุกอย่าง เพราะเห็นแก่พันธกิจนี้ ท่านกล่าวปิดท้ายบทนี้โดยขอให้พวกเขาแยกออกจากชาวโลก

2 คร 6:1 เมื่อมีความแน่ใจในเรื่องสวรรค์, บัลลังก์พิพากษาของพระคริสต์ และอภิสิทธิ์ในการเป็นราชทูตของพระคริสต์ในระหว่างนี้ เปาโลจึงขอพี่น้องที่เมืองโครินธ์ให้ก้าวต่อไป ฉะนั้นเราผู้เป็นคนทำการร่วมกับพระองค์ขอวิงวอนท่านว่า อย่าสักแต่รับพระคุณของพระเจ้าเป็นการหาประโยชน์มิได้ ท่านเรียกตัวเองกับพรรคพวกของท่านว่าเป็น คนทำการร่วม ผู้แปลฉบับคิงเจมส์คิดว่าเปาโลหมายถึงคนเหล่านั้นที่ทำงานร่วมกับพระเจ้าจึงแปลเช่นนั้น แต่เราพบคำพูดนี้ในที่อื่นอีก ดู 1 โครินธ์ 3:9 ท่านจึงขอร้องพวกเขา (ตามตัวอักษร) ว่า ‘อย่าสักแต่รับพระคุณของพระเจ้าเปล่าๆ’ “พระคุณของพระเจ้า” ที่ว่านี้น่าจะหมายถึงการรับใช้ในเรื่องการคืนดีกันซึ่งถูกพูดถึงในบริบทก่อนหน้านั้นของบทที่ 5 เปาโลกังวลว่าพวกเขาจะทำพลาดในการไม่เป็นราชทูตที่เหมาะสมของพระคริสต์ ท่านจึงขอให้พวกเขาไม่พลาดที่จะนำข่าวประเสริฐไปถึงผู้อื่น

2 คร 6:2 ในเรื่องดังกล่าว เปาโลจึงยกข้อความจากอิสยาห์ 49:8 (เพราะพระองค์ตรัสว่า ‘ในเวลาอันชอบ เราได้ฟังเจ้า ในวันแห่งความรอด เราได้ช่วยเจ้า’ ดูเถิด บัดนี้เป็นเวลาอันชอบ ดูเถิด บัดนี้เป็นวันแห่งความรอด) ประเด็นของท่านก็คือว่า เราต้องรีบนำข่าวประเสริฐไปถึงผู้อื่น ถึงแม้ว่าข้อนี้มักถูกยกเพื่อชักจูงคนบาปให้รีบต้อนรับพระคริสต์ แต่บริบทตรงนี้ก็พูดถึงการที่เราต้องรีบประกาศข่าวประเสริฐแก่คนบาปมากกว่า เราต้องรีบนำข่าวประเสริฐแห่งพระคุณของพระเจ้าไปถึงชาวโลกที่หลงหาย เราเป็นราชทูตของพระคริสต์ อย่าปล่อยให้พระคุณของพระเจ้าเสียเปล่าโดยการไม่ทำให้การรับใช้ในเรื่องการคืนดีกันซึ่งทรงมอบไว้กับเรานั้นสำเร็จ มันเป็นเรื่องเร่งด่วน บัดนี้ถึงเวลาแล้ว! บัดนี้เป็นวันแห่งความรอด!

2 คร 6:3 ข้อ 3 อ้างย้อนกลับไปข้อ 1 การรับพระคุณของพระเจ้าเปล่าๆก็คือการไม่รับรู้ถึงความเร่งด่วนในการนำข่าวประเสริฐไปถึงผู้อื่น (ข้อ 2) ท่านกล่าวถึงเรื่องนี้ต่อไปว่า เรา

มิได้ให้ผู้ใดมีเหตุสะดุดในสิ่งหนึ่งสิ่งใดเลย เพื่อมิให้การที่เราจะใช้ปฏิบัตินั้นเป็นที่เขาจะติเตียน
ได้ การล้มเหลวในการเป็นราชทูตที่เร่งด่วนของพระคริสต์ก็เท่ากับเป็นการรับพระคุณของ
พระเจ้าอย่างเสียเปล่า เราจึงอาจเสี่ยงที่จะให้ผู้ใดมีเหตุสะดุดได้ คำที่แปลเช่นนั้น (*พรอศกอเป*) มี
ความหมายว่า ‘เปิดโอกาสให้เกิดการสะดุด’ ท่านคอยระวังมิให้พันธกิจแห่งข่าวประเสริฐเป็นที่
ติเตียน โคนดูถูก หรือกลายเป็นหมันไป โดยเฉพาะต่อผู้เชื่อใหม่

2 คร 6:4 ข้อนี้เริ่มต้นด้วยแต่ว่าในการทั้งปวงเราได้กระทำตัวให้เป็นที่ชอบ เหมือน
ผู้รับใช้ของพระเจ้า คำที่แปลว่า กระทำตัวให้เป็นที่ชอบ (*ซูนิस्ताโอ*) ในบริบทนี้มีความหมายว่า
‘สำแดง’ หรือ ‘แสดง’ ท่านจึงพยายามที่จะสำแดงตัวเองเป็นผู้รับใช้ของพระเจ้าโดยชีวิตของ
ท่าน

เปาโลจึงเริ่มให้รายการสถานการณ์ต่างๆที่ท่านอาจสาริตตัวเอง (กระทำตัวให้เป็นที่
ชอบ) ในฐานะผู้รับใช้ของพระเจ้าได้ โดยความเพียรอดทนเป็นอันมาก ในความทุกข์ ในความ
ขัดสน ในเหตุวิบัติ เราเห็นถึงคลังคำศัพท์อันมีค่าตรงนี้ คำที่แปลว่า ความเพียรอดทน (*ฮูพอ*
มอเน) มีความหมายว่า ‘ความพากเพียรพยายาม’ คำที่แปลว่า ความทุกข์ (*ธลิพซีส*) หมายถึง
‘ความยุ่งยาก’ การที่ท่านพูดถึง ความขัดสน (*อานากเค*) หมายถึงการขาดแคลนสิ่งต่างๆ และ
เหตุวิบัติก็มีความหมายตามนั้น: เหตุวิบัติ แม้ในยามที่เจอกับสถานการณ์อันยุ่งยาก ท่านก็ตั้งใจ
ว่าจะสำแดงตัวเป็นผู้รับใช้ของพระคริสต์โดยการพากเพียรผ่านความทุกข์และความยากลำบาก

2 คร 6:5 ความยากลำบากที่ว่าสำแดงตัวออกมาในการถูกเขี่ย ในการที่ถูกจำกัด
ในการร่วนวาย ในการทำงานต่างๆ ในการอดหลับอดนอน ในการอดอาหาร คำที่แปลว่า การถูกเขี่ย
(*พเลเก*) มีความหมายตรงตัวว่า ‘ขาดแคล’ เปาโลน่าจะหมายถึงรอยฉีกขาด อาการฟกช้ำดำเขียว
และแผลถลอกบนแผ่นหลังของตัวเองซึ่งเกิดจากการถูกทุบตี (กิจการ 16:22, 33) ท่านเคยติดคุก
มากกว่าหนึ่งหน ท่านเจอการร่วนวายมากับตัว คำที่แปลเช่นนั้น (*อากาทาสทาเซีย*) หมายถึงความ
ไร้ระเบียบของประชาชน คือ การจลาจลหรือการก่อกบฏ ท่านเจอกับเหตุการณ์ดังกล่าวที่เมือง
เอเฟซัส (กิจการ 19:29) ในการพูดถึงการทำงานต่างๆ (*คอปอส*) ท่านหมายถึงการตรากตรำทำงาน

ที่ก่อให้เกิดการหมดแรงและความเหนื่อยล้าสุดๆ การอดหลับอดนอน (*อากรูฟเนีย*) หมายถึงการไม่ได้หลับไม่ได้นอน การพูดถึงการอดอาหาร (*เนสทะเลีย*) ในบริบทนี้น่าจะหมายถึงช่วงเวลาของการขาดอาหารอย่างไม่เต็มใจ คือ ไม่มีอะไรจะรับประทานนั่นเอง แม้แต่ในช่วงเวลาของความยากลำบากในการรับใช้ของท่าน เปาโลก็ตั้งใจที่จะสำแดงตัวเป็นราชทูตที่เหมาะสมของพระคริสต์

2 คร 6:6-8 ท่านตั้งใจที่จะกระทำเช่นนั้นด้วยความบริสุทธิ์ โดยความรู้ โดยความอดกลั้นไว้นาน โดยใจกรุณา โดยพระวิญญูณบริสุทธิ์ โดยความรักแท้ 7 โดยพระวณะแห่งความจริง โดยฤทธิ์เดชของพระเจ้า โดยใช้เครื่องอาวุธแห่งความชอบธรรมด้วยมือขวาและมือซ้าย 8 โดยมีเกียรติยศและไร้เกียรติยศ โดยเล่าลือกันว่าชั่วและเล่าลือกันว่าดี เหมือนถูกเขาหาว่าเป็นคนที่ล่อลวงเขาให้หลง แต่ยังเป็นคนสัตย์จริง ช่างเป็นรายการคุณธรรมต่างๆ สำหรับพันธกิจแห่งข่าวประเสริฐอันแสนวิเศษ

คำที่แปลว่า (1) ความบริสุทธิ์ (*ฮักนอทอส*) ปรากฏเพียงแค่ครั้งเดียวในพระคัมภีร์ใหม่ และเป็นคำที่แตกออกมาจากคำว่าความศักดิ์สิทธิ์ ท่านตั้งใจที่จะแสดงให้เห็นถึงความบริสุทธิ์ของความศักดิ์สิทธิ์ (2) เปาโลตั้งใจที่จะรับใช้พระเจ้าในพันธกิจแห่งข่าวประเสริฐโดยความรู้ที่เพียงพอ ดูเหมือนว่าการเรียนรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับพระคริสต์และพระวณะของพระองค์ไม่เคยมีที่สิ้นสุดสำหรับเปาโล (3) ท่านตั้งใจที่จะรับใช้โดยความอดกลั้นไว้นาน คำที่แปลเช่นนั้น (*มาครอูเมีย*) มีความหมายว่า ‘ความอดทน’ หรือ ‘การช้าในการเริ่มที่จะอดทนไม่ไหว’ มันเกี่ยวข้องกับการอดทนต่อผู้คนและความบกพร่องเล็กน้อยๆของพวกเขา (4) ท่านตั้งใจที่จะรับใช้โดยใจกรุณา คำที่แปลเช่นนั้น (*เครสโตเตส*) ถึงแม้ว่าหมายถึงความดีงามทางด้านศีลธรรมและความสัตย์สุจริต แต่ก็มีความหมายด้วยว่า ‘จิตใจที่อ่อนโยน’ ในบริบทนี้น่าจะใช่ความหมายหลัง ท่านตั้งใจที่จะเป็นคนอ่อนโยนกับผู้คน

(5) นอกจากนี้ ท่านตั้งใจที่จะให้การรับใช้ของท่านประกอบด้วยการทรงนำ ความช่วยเหลือ และฤทธิ์เดชของพระวิญญูณบริสุทธิ์ หากองค์พระผู้เป็นเจ้าไม่ทรงสร้างบ้านแล้ว คน

เหล่านั้นที่สร้างมันก็ลงแรงเสียเปล่า มันไม่ใช่โดยกำลังหรือโดยฤทธิ์เดช แต่โดยวิญญาณของเรา องค์พระผู้เป็นเจ้าตรัส (6) ท่านตั้งใจที่จะทำให้การรับใช้ของท่านเกิดผล โดยความรักแท้ นี่หมายถึงความรักที่แท้จริงซึ่งต่างจากรักแบบที่เสแสร้งไม่จริงใจ (7) ท่านยังตั้งใจที่จะทำให้พันธกิจของท่านสำเร็จโดยพระวอนะแห่งความจริงด้วย พระวอนะของพระเจ้าเป็นรากฐานและเป็นอาวุธแห่งข้อความที่ท่านประกาศ (8) เปาโลตั้งใจที่จะทำการรับใช้ของท่านให้สำเร็จครบถ้วน โดยใช้เครื่องอาวุธแห่งความชอบธรรมบนมือทั้งสองข้าง ดังที่มีบอกไว้ในสุภาษิต 2:7 ความชอบธรรมเป็นโล่ซึ่งจะปกป้องเราจากปัญหามากมายได้

เปาโลตั้งใจที่จะดำเนินชีวิตอย่างชอบธรรมไม่ใช่เพราะมันเป็นหลักการที่มีจริยธรรมเท่านั้น แต่เพราะว่าท่านเข้าใจถึงสติปัญญาที่มีฤทธิ์ปกป้องของการทำเช่นนั้นด้วย (9) ท่านตั้งใจที่จะปรนนิบัติพระเจ้าไม่ว่าจะมีเกียรติยศหรือไร้เกียรติยศ บางครั้งการรับใช้ก็นำเกียรติยศมาให้ แต่บางครั้งมันก็นำการเยาะเย้ยมาให้ ไม่ว่าจะเป็นอย่างใดเปาโลก็ตั้งใจที่จะก้าวต่อไป (10) ในแบบเดียวกันท่านตั้งใจว่าจะรับใช้ต่อไปไม่ว่าผู้คนจะรู้จักท่านโดยเล่าลือกันว่าชั่วและเล่าลือกันว่าดี (11) แม้ในยามที่ถูกกล่าวหาว่าเป็นคนที่ล่อลวงเขาให้หลง แต่ท่านก็รู้ว่าท่านเป็นคนสัตย์จริง

2 คร 6:9 เหมือนถูกเขาหาว่าเป็นคนไม่มีใครรู้จัก แต่ยังเป็นคนที่เขาทั้งหลายรู้จักดี เหมือนคนตาย แต่ถูกเอิต เรายังเป็นอยู่ เหมือนคนถูกเขียน แต่ยังไม่ตาย ท่านมุ่งมั่นต่อไปในฐานะเป็นคนที่ “ไม่มีใครรู้จัก” นักเทศน์ที่เทศนาอย่างสัตย์เชื่อตามพระวอนะของพระเจ้ามักจะถูกโลกเมิน กระนั้นท่านก็รู้ดีว่าท่านเป็นคนที่เขาทั้งหลาย “รู้จักดี” ในสวรรค์ บ่อยครั้งท่านเผชิญกับโอกาสที่จะเจอกับความตาย อย่างไรก็ตามพระเจ้ายิ่งทรงไว้ชีวิตท่าน ถึงแม้ว่าท่านเคยถูกเขียน(ทูปตี) มากกว่าหนึ่งครั้ง แต่ท่านก็ยัง *ไม่ตาย*

2 คร 6:10 เหมือนคนที่มีความทุกข์ แต่ยังมีชีวิตชื่นชมยินดีอยู่เสมอ เหมือนคนยากจน แต่ยังทำให้คนเป็นอันมากมั่งมี เหมือนคนไม่มีอะไรเลย แต่ยังมีสิ่งสารพัดบริบูรณ์ ความกดดันและปัญหาต่างๆในการรับใช้ทำให้พวกท่าน “เหมือนคนที่มีความทุกข์” แต่ท่านก็ “มีความชื่นชมยินดีอยู่เสมอ” บางครั้งท่านก็ “เหมือนคนยากจน” แต่ท่านก็ได้ทำให้ “คนเป็นอัน

มากมั่งมี” บางครั้งในการรับใช้ของท่านก็ไม่มีอะไรเลย แต่ในพระคริสต์แล้วท่านก็ “มีสิ่ง
สารพัดบริบูรณ์”

ไม่ว่าท่านจะพบว่าตัวเองต้องเจอกับสถานการณ์อะไร ท่านก็ตั้งใจแล้วว่าท่านจะไม่รับ
พระคุณของพระเจ้าอย่างเสียเปล่า ท่านตั้งใจแล้วว่าจะไม่เป็นเหตุให้ผู้ใดสะดุดเพื่อที่การรับใช้จะ
ไม่ถูกติเตียน ท่านตั้งใจแล้วว่าจะทำงานรับใช้ต่อไปไม่ว่าจะเกิดอะไรขึ้นก็ตาม

2 คร 6:11 เปาโลย้อนกลับไปออกความเห็นส่วนตัว โอ ท่านชาวโครินธ์ เราพูดกับ
ท่านอย่างไม่ปิดบังเลย และใจของเราก็ก็นเปิดรับท่าน ท่านพูดออกจะเป็นสำนวนหน่อยๆ แต่ความ
หมายของสิ่งที่ท่านพูดก็คือ ‘โอ ท่านชาวโครินธ์ ถึงแม้เราได้พูดกับท่านอย่างตรงไปตรงมาแล้ว
แต่หัวใจของเราก็ก็นเต็มไปด้วยความอบอุ่นที่มีต่อท่าน’ ถึงแม้ว่าเปาโลได้พูดกับพวกเขาอย่างตรง
ไปตรงมาจนถึงขนาดเรียกได้ว่าขวานผ่าซาก แต่ท่านก็อยากให้พวกเขาเห็นว่าท่านรักพวกเขาและ
ห่วงใยพวกเขาอย่างลึกซึ้ง

2 คร 6:12 ท่านกล่าวต่อไปว่า ใจของท่านทั้งหลายไม่ได้ปิดเพราะเรา แต่เปิดเพราะ
ความรู้สึกของตนเอง เปาโลพูดถึงความสัมพันธ์ที่ค่อนข้างตึงเครียดระหว่างตัวท่านกับพี่น้อง
ชาวเมืองโครินธ์ ท่านกล่าวเชิงสำนวนอีกครั้งโดยความหมายตรงตัวก็คือ ‘ท่านทั้งหลายไม่ได้คับ
แคบในตัวเรา แต่ท่านทั้งหลายคับแคบในใจของตัวเอง’ หากจะพูดในภาษาพูดสมัยใหม่ ความ
หมายก็คือ ‘เราไม่ได้เกลียดท่าน แต่ท่านต่างหากที่เกลียดเรา’ คำที่แปลว่า ใจ (*สปลักกะนอน*)
แปลค่อนข้างถูกแล้ว คนสมัยโบราณเชื่อว่าอารมณ์ของเรามีบ่อเกิดจากลำไส้ ในสมัยปัจจุบันเรา
จะเรียกว่ามันออกมาจากใจ เปาโลต้องการจะบอกว่า ความตึงเครียดใดๆที่มีในความสัมพันธ์ของ
พวกเขานั้นเกิดจากฝ่ายพวกเขาไม่ใช่เกิดจากเปาโล

2 คร 6:13 ท่านปิดท้ายความเห็นส่วนตัวตรงนี้ในจดหมายฝากของท่านด้วยคำพูด
เชิงไถ่เถียงว่า ดังนั้นในการตอบสนองอย่างเดียวกัน (ข้าพเจ้าขอพูดกับท่านเหมือนอย่างพูดกับ
บุตร) คือจงเปิดจิตใจของท่านด้วย เพื่อตอบสนองความรักที่ออกมาจากหัวใจซึ่งท่านมีต่อพวก

เขา ท่านจึงขอให้พวกเขาเปิดใจของพวกเขาต่อท่านอีกครั้ง ความหมายที่สำคัญกว่าก็คือว่า ท่านทั้งหลายเป็นที่รักของข้าพเจ้าเหมือนเป็นบุตร กรุณาตอบสนองความรักนั้นกลับคืนมาด้วย

2 คร 6:14 **ท่านอย่าเข้าเทียมแอกกับคนที่ไม่เชื่อ เพราะว่าความชอบธรรมจะมีหุ้นส่วนอะไรกับความอธรรม และความสว่างจะเข้าสนิทกับความมืดได้อย่างไร**

หลังจากได้หยุดพักชั่วคราวเพื่อกล่าวถึงความห่วงใยที่ออกมาจากใจของท่าน เปาโลก็วกกลับมาพูดถึงความจริงที่สำคัญประการหนึ่งที่น่าจะเป็นเรื่องที่ทำให้เกิดการวิวาทในสมัยนั้น พอๆกับในสมัยนี้ “ท่านอย่าเข้าเทียมแอกกับคนที่ไม่เชื่อ” เพื่อที่จะอธิบายความจริงที่สำคัญประการหนึ่ง เปาโลจึงยกภาพประกอบซึ่งเป็นเรื่องปกติประจำวันในสมัยนั้นคือ สัตว์ที่ถูกเทียมแอกเข้าด้วยกัน นี่เป็นภาพที่พบเห็นเป็นปกติเรื่อยมาจนถึงศตวรรษที่ยี่สิบ ในเมืองต่างๆเราจะเห็นม้าถูกเทียมบังเหียนเข้าด้วยกัน ส่วนในชนบทเราจะเห็นวัวถูกเทียมแอกเข้าด้วยกัน

การเทียมแอกที่ไม่เท่ากันก็คงเป็นการเทียมบังเหียนลาตัวหนึ่งกับม้าตัวหนึ่ง หรือการเทียมแอกม้าตัวหนึ่งกับวัวตัวหนึ่ง มันไม่เพียงไม่เข้ากันเท่านั้น แต่มันยังใช้งานไม่ได้ด้วย เพราะแอกดังกล่าวจะทำให้สัตว์ตัวที่อ่อนแกว่าได้รับบาดเจ็บ มันไม่เหมาะในเชิงปฏิบัติ และไม่เป็นการสำแดงความกรุณาต่อสัตว์ที่ถูกนำมาเทียมแอกด้วย แม้แต่บัญญัติของโมเสสก็สอนเช่นนั้น ในพระราชบัญญัติ 22:10

อย่างไรก็ตาม ตรงนี้เปาโลก็ประยุกต์ใช้ภาพประกอบนี้กับหลักการฝ่ายวิญญาณที่สำคัญประการหนึ่ง “เพราะว่าความชอบธรรมจะมีหุ้นส่วนอะไรกับความอธรรม และความสว่างจะเข้าสนิทกับความมืดได้อย่างไร” คำตอบสำหรับคำถามสองคำถามนี้ก็ชัดเจนอยู่แล้ว ไม่มีและไม่ควรมีส่วนคิธรรมระหว่างความชอบธรรมกับความอธรรม เห็นได้ชัดว่าความสว่างกับความมืดที่ท่านพูดถึงนั้นเป็นเรื่องฝ่ายวิญญาณ ที่น่าสนใจคือคำที่แปลว่า *ความอธรรม (อานอเมีย)* ซึ่งมักแปลเป็นความชั่วช้า และมีความหมายตรงตัวว่า ‘การไม่มีชื่อไม่มีแป’ ไม่มีส่วนคิระหว่างความชอบธรรมและความอธรรม คำที่แปลว่า *เข้าสนิท (คอย โนเนีย)* มีความหมายว่า ความเป็นน้ำ

หนึ่งใจเดียวกันในจิตวิญญาณ ไม่มีความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันในจิตวิญญาณระหว่างความบริสุทธิ์ (ความสว่าง) กับความชั่ว (ความมืด)

ประเด็นที่สำคัญกว่าคือคำสั่งหลัก “ท่านอย่าเข้าเทียมแอกกับคนที่ไม่เชื่อ” มันเป็นเรื่องที่ผิด มันเข้ากันไม่ได้ มันผิดหลักพระคัมภีร์ บางคนอาจโต้แย้งว่า “ก็เราอาศัยอยู่ในโลกของคนไม่เชื่อนี่นา” นั่นเป็นความจริง แต่คำสั่งตามพระคัมภีร์ก็คือ การหลีกเลี่ยงที่จะไม่เทียมแอกกับพวกเขา การประยุกต์ใช้หลักการนี้กับกิจกรรมต่างๆในชีวิตประจำวัน เช่น การแต่งงาน การเป็นหุ้นส่วนทำธุรกิจ และการเป็นสมาชิกในองค์กรที่ชั่วร้าย

2 คร 6:15 เกรงว่าคำสั่งธรรมดาคจะไม่ซึมซาบเข้าไปในความคิดของพวกเขา เปาโลจึงขยายความเรื่องนี้ต่อไป พระคริสต์กับเบลีอัลดจะลงรอยกันอย่างไรได้ มีหลายคำน่าสนใจ คำที่แปลว่า ลงรอย (*ซุม โฟเนซิส*) เป็นที่มาของคำว่า ‘symphony’ ในบริบทนี้คำนี้แปลว่า ‘ความสามัคคี’ หรือ ‘ความสอดคล้องกัน’ ซึ่งเบลีอัลดแปลมาจากคำฮีบรูเลยไม่มีคำแปล มันมีความตรงตัวว่า ‘ไร้ค่า’ แต่ก็ยังเป็นอีกชื่อหนึ่งของซาตานด้วย ประเด็นของท่านก็ชัดเจน มีสามัคคีอะไรระหว่างพระคริสต์กับซาตาน? คำตอบนั้นชัดเจนอยู่แล้ว

คราวนี้เปาโลเริ่มนำภาพประกอบนี้มาประยุกต์ใช้กับหลักการเรื่องการแยกออก **คนที่เชื่อ** จะมีส่วนอะไรกับ**คนที่ไม่เชื่อ** คำที่แปลว่า **คนที่ไม่เชื่อ** (*ฮาพิสตอส*) มีความหมายตรงตัวว่า ‘ผู้ที่ไม่เชื่อ’ ตรงนี้เปาโลกำลังจีใจคำของปัญหาเลย ผู้เชื่อไม่ควรมีสามัคคีธรรมกับคนที่ไม่เชื่อโดยไม่จำเป็น คนเหล่านั้นไม่ควรเป็นเพื่อนสนิทหรือหุ้นส่วนของเรา หลักการนี้ชวนให้เรานึกถึง สดุดี 1:1

2 คร 6:16 วิหารของพระเจ้าจะตกลงอะไรกับรูปเคารพได้ เพราะว่าท่านเป็นวิหารของพระเจ้าผู้ทรงดำรงพระชนม์ ดังที่พระเจ้าตรัสไว้ว่า ‘เราจะอยู่ในเขาทั้งหลาย และจะดำเนินในหมู่พวกเขา และเราจะเป็พระเจ้าของเขา และเขาจะเป็นประชาชนของเรา’ หากยังมีใครไม่เข้าใจหรือเห็นไม่ตรงกันอยู่ เปาโลก็ยกภาพประกอบที่ผู้ที่มีภูมิหลังเป็นยิวเข้าใจได้อย่างชัดเจน “วิหารของพระเจ้าจะตกลงอะไรกับรูปเคารพได้” ณ จุดนี้ของประวัติศาสตร์พวกยิวก็ได้เรียนรู้

บทเรียนเกี่ยวกับการไหว้รูปเคารพแล้ว การกระทำสิ่งที่น่าสะอิดสะเอียนของอันติโอคัส เอพิฟานีสในการตั้งรูปเคารพขึ้นในพระวิหารอันศักดิ์สิทธิ์เมื่อหลายศตวรรษก่อนหน้านั้นได้ เกิดเป็นภาพฝังใจพวกยิวมาจนถึงทุกวันนี้ รูปเคารพในพระวิหารเป็นสิ่งที่น่าสะอิดสะเอียนสุดๆ และเป็นสิ่งที่พวกยิวเกลียดชัง การไหว้รูปเคารพในบริเวณพระวิหารของพระเจ้าที่กรุงเยรูซาเล็ม เป็นสิ่งที่ตรงข้ามกันซึ่งพวกยิวตอบโต้อย่างรุนแรง

ณ จุดนี้เองที่เปาโลปลดปล่อยหมดตาย “เพราะว่าท่านเป็นวิหารของพระเจ้าผู้ทรงดำรง พระชนม์ ดังที่พระเจ้าตรัสไว้ว่า ‘เราจะอยู่ในเขาทั้งหลาย และจะดำเนินในหมู่พวกเขา และเราจะ เป็นพระเจ้าของเขา และเขาจะเป็นประชาชนของเรา’” เปาโลยกคำพูดนี้จาก เลวินิติ 26:12 และเอ เสเลียม 37:27 เพื่อตอกย้ำประเด็นของท่าน พวกเขาในฐานะที่เป็นทั้งผู้เชื่อและเป็นคริสตจักร เป็นวิหารของพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์อยู่ พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงสถิตในตัวพวกเขาแต่ละคน และสถิตในพวกเขาในฐานะเป็นคริสตจักรด้วย ดู 1 โครินธ์ 3:16 ประเด็นที่สำคัญกว่าก็คือการที่ คนของพระเจ้าต้องแยกออกจากชาวโลก

2 คร 6:17 ท่านจึงปลดปล่อยหมดนี้ออกเอาที่ออกไป องค์พระผู้เป็นเจ้าตรัสว่า ‘เหตุฉะนั้น เจ้าจงออกจากหมู่พวกเขาเหล่านั้น และจงแยกตัวออกจากเขาทั้งหลาย อย่าแตะต้องสิ่งซึ่งไม่ สะอาด แล้วเราจึงจะรับพวกเจ้าทั้งหลาย เราเห็นคำสั่งสามประการดังนี้ เราได้รับบัญชาว่า (1) “จงออกจากหมู่พวกเขาเหล่านั้น” คือ พวกคนไม่เชื่อ, คนอธรรม และคนที่อยู่ในความมืดฝ่าย วิญญาณดังที่กล่าวไว้ด้านบน คนเหล่านี้รวมกันแล้วก็เป็นสิ่งที่เรียกว่า ‘ชาวโลก’ ซึ่งพบทั่วพระ คัมภีร์ใหม่ คนของพระเจ้าจึงถูกสั่งให้ออกจากชาวโลกและการมีส่วนเกี่ยวข้องกับพวกเขา เรายังถูกบัญชาด้วยว่า (2) “จงแยกตัวออกจากเขาทั้งหลาย องค์พระผู้เป็นเจ้าตรัส” เห็นได้ชัดว่า คำสั่งนี้มาจากองค์พระผู้เป็นเจ้า มันเป็นส่วนหนึ่งของบัญญัติของพระคริสต์ซึ่งไม่เป็นที่นิยมมาก ที่สุดจนถึงทุกวันนี้ แต่มันก็เป็นเรื่องที่สำคัญมากๆด้วย

นอกจากนี้พระวิญญาณบริสุทธิ์ก็ทรงบัญชาผ่านเปาโลด้วยว่า (3) “อย่าแตะต้องสิ่งซึ่งไม่ สะอาด” คนที่มีภูมิหลังเป็นยิวยอมเข้าใจสิ่งที่เปาโลพูดถึง พระบัญญัติสาธยายไว้มากมายถึงสิ่งที่

ไม่สะอาดสำหรับพวกยิว เปาโลประยุกต์ใช้เรื่องนี้ในบริบทของความไม่สะอาดฝ่ายวิญญาณ คือ สิ่งต่างๆและกิจกรรมต่างๆที่เป็นบาป ยอห์นเขียนไว้ว่า “อย่ารักโลก หรือสิ่งต่างๆที่เป็นของโลก” (1 ยอห์น 2:15) ในสมัยนั้นและในสมัยนี้ด้วย มีหลายสิ่งในโลกที่ไม่สะอาด หรือที่ไม่บริสุทธิ์ในทางศีลธรรมและจิตวิญญาณ

ถึงแม้ว่าบทที่ห้าของจดหมายฝากฉบับนี้อาจเป็นยอดบนสุดของมันสำหรับความจริงในด้านหลักคำสอน แต่ย่อหน้านี้ก็อาจเป็นประเด็นที่สำคัญเกี่ยวกับการดำเนินชีวิตคริสเตียนในแต่ละวัน มันมีพื้นฐานอยู่บนความบริสุทธิ์ การแยกออกจากโลก, ผู้คนของโลก, กิจกรรมต่างๆของโลก และสิ่งต่างๆของโลกคือหนทางไปสู่ความบริสุทธิ์ในชีวิตคริสเตียนของแต่ละคน ตรงนี้มันถูกนำเสนอในรูปแบบของคำสั่งสามส่วน

ผลลัพธ์ของการแยกออกก็คือ พระเจ้าทรงสัญญาว่า “แล้วเราจึงจะรับพวกเจ้าทั้งหลาย” ความหมายน่าจะเป็นการรับเข้ามาในสามัคคีธรรมด้วย เมื่อคนของพระเจ้าแยกตัวออกจากความอธรรม, ความไม่สะอาด และความไม่บริสุทธิ์ของโลก เราก็ทำให้ตัวเองอยู่ในตำแหน่งที่เราสามารถมีสามัคคีธรรมเต็มเปี่ยมกับพระบิดาของเราผู้ทรงสถิตในสวรรค์ได้

2 คร 6:18 ดังนั้นเพื่อสรุปประเด็นนี้ เปาโลจึงยกคำพูดจาก 2 ซามูเอล 7:14 เราจะ
เป็นบิดาของพวกเจ้าและพวกเจ้าจะเป็นบุตรชายบุตรสาวของเรา' องค์พระผู้เป็นเจ้าผู้ทรงฤทธานุภาพทั้งสิ้นได้ตรัสดังนั้น ประเด็นที่สำคัญกว่าก็คือว่า เมื่อเราแยกตัวออกจากโลกและอิทธิพลที่ไม่ดีของมัน พระเจ้าก็จะทรงรับเราให้ร่วมสามัคคีธรรมด้วยในฐานะบุตรชายและบุตรสาว เราเป็นบุตรในตำแหน่งของเราในพระคริสต์ เห็นได้ชัดว่าประเด็นก็คือ บัดนี้เราควรแยกออกจากโลกและสิ่งต่างๆของโลกเพื่อมาสามัคคีธรรมกับพระบิดาในสวรรค์ของเรา พระองค์ทรงสัญญาเช่นนั้นเมื่อเราแยกออก

ภาพรวมของ 2 โครินธ์ 7: บทนี้ขึ้นต้นด้วยข้อสรุปของสิ่งที่เปาโลได้เขียนไว้ตลอดหลายบทหลังมานี้ คือ การชำระจิตวิญญาณและการไล่ตามความบริสุทธิ์ เนื้อหาส่วนที่เหลือของบทนี้

วกกลับไปยังส่วนที่ท่านค้างไว้ในบทที่ 2 ท่านพูดแบบเปิดอกต่อไปและอธิบายว่าทำไมท่านถึงยังไม่ไปเยี่ยมพวกเขาตามที่พวกเขาได้หวังไว้ ท่านยังนำเสนอคำจำกัดความอันไพเราะของหลักการเรื่องการกลับใจใหม่ที่เป็นกระบวนการด้วย

2 คร 7:1 ก่อนที่จะเปลี่ยนไปพูดถึงเรื่องอื่นๆต่อไป เปาโลก็ย้อนกลับไปพูดถึงสิ่งที่ท่านได้เขียนไว้ในหลายบทที่ผ่านมา โดยเฉพาะเรื่องพระสัญญาต่างๆของพระเจ้า ท่านน่าจะคิดถึงพระสัญญาต่างๆเช่น เสรีภาพของข้าวประเสริฐ, พระสัญญาเรื่องบ้านและร่างกายในสวรรค์, พระสัญญาเรื่องการเป็นคนถูกสร้างใหม่ในพระคริสต์ และพระสัญญาของพระเจ้าเรื่องพระพรสำหรับการแยกออกจากชาวโลก ไม่ต้องสงสัยเลยว่ามีพระสัญญาต่างๆที่ถูกพูดถึงได้อีกเช่นกัน

ในเรื่องพระสัญญานี้ เปาโลเขียนไว้ว่า **ท่านที่รัก เมื่อเรามีพระสัญญาเช่นนี้แล้ว ให้เราชำระตัวเราให้ปราศจากมลทินทุกอย่างของเนื้อหนังและจิตวิญญาณ และจงทำให้มีความบริสุทธิ์ครบถ้วนด้วยความเกรงกลัวพระเจ้า** เมื่อได้เห็นถึงพระสัญญาต่างๆอันมีค่าของพระเจ้าแล้ว เปาโลจึงขอให้พี่น้องที่เมืองโครินธ์ชำระตัวให้พ้นจากมลทินใดก็ตามในชีวิตของพวกเขา น่าสังเกตว่าท่านไม่ได้จำกัดเฉพาะแค่ “มลทินทุกอย่างของเนื้อหนัง” เท่านั้นซึ่งก็ปรากฏชัดเป็นปกติอยู่แล้ว แต่ท่านพูดถึงความบาปต่างๆของจิตวิญญาณด้วยซึ่งไม่ปรากฏชัดและแยบยลยิ่งกว่าความบาปเหล่านี้ได้ตั้งแต่ความบาปของการละเว้นการกระทำบางอย่าง, การคิดไม่ดี, ความขมขื่นไปจนถึงการกบฏ หากจะกล่าวเพียงเล็กน้อย เราถูกกำชับให้ “**ทำให้มีความบริสุทธิ์ครบถ้วนด้วยความเกรงกลัวพระเจ้า**” ความหมายก็คือ ให้เราก่อเกิดความบริสุทธิ์ในชีวิตของเราโดยเกรงกลัวพระเจ้าไปพร้อมๆกัน

การชำระตัวเราให้พ้นจากมลทินของทั้งเนื้อหนังและจิตวิญญาณก็ส่งเสริมหลักการเรื่องการแยกออกซึ่งถูกนำเสนออย่างตรงๆไปแล้วในตอนท้ายของบทที่ 6 การแยกออกจากความบาปและโลกเป็นหนทางที่นำไปสู่ความบริสุทธิ์ หากไม่มีการแยกออกในทางปฏิบัติจากทั้งโลกและ

สิ่งต่างๆที่เป็นของโลก ความบริสุทธิ์ของแต่ละบุคคลก็ไม่อาจเกิดขึ้นได้เลย หลักการทั้งสอง
เกี่ยวเนื่องกัน

2 คร 7:2 คราวนี้เปาโลย้อนกลับไปยังจุดที่ท่านกล่าวอ้างไว้ก่อนที่ท่านเปลี่ยนไป
พูดถึงงานรับใช้เสียยี่ดียว ดังนั้นเนื้อหาต่อไปนี้จะต่อเนื่องจากจุดที่ท่านอ้างไว้ในบทที่ 2 ข้อ 13
ยกเว้นการพูดถึงหลักคำสอนบางเรื่องแบบประปราย เนื้อหาส่วนที่เหลือของบทนี้ค่อนข้างเป็น
เรื่องส่วนตัวเพราะเปาโลต้องการที่จะวิงวอนพี่น้องที่เมืองโครินธ์ เราต้องจำไว้ว่าในตอนต้น
ของจดหมายฝากฉบับนี้ เปาโลพยายามที่จะอธิบายเหตุผลว่าทำไมท่านถึงไม่รีบเดินทางไป
เมืองโครินธ์ตามที่ได้อำนาจไว้ ท่านจึงกล่าวต่อจากเนื้อหาที่อ้างไว้ใน 2:13

ท่านจึงเขียนว่า **ขอรับเราเถิด เรามีได้ทำร้ายผู้ใด เรามีได้ชวนผู้ใดให้ทำชั่ว เรามีได้โกงผู้ใด**
เลย คำพูดตรงนี้ชวนให้เรานึกถึงสิ่งที่ท่านกล่าวแทรกเข้ามาใน 6:11-13 ท่านจึงขอร้องพวกเขา
อีกครั้งให้เปิดใจรับท่าน ทั่วๆที่ข้อเท็จจริงมีอยู่ว่า บางคนในเมืองโครินธ์ไม่ชอบหน้าเปาโล แต่
ท่านก็ต้องการแจ้งให้พวกเขาทราบชัดเจน ท่านไม่ได้เอาเปรียบผู้ใด ท่านไม่ได้ทำร้ายผู้ใด ท่าน
ไม่ได้โกงผู้ใด นั่นคือสาระสำคัญของถ้อยแถลงของท่าน ท่านรู้ดีและพวกเขาก็รู้ดี

2 คร 7:3 ด้วยเหตุนี้เปาโลจึงต้องการปรับคำพูดบางตอนในจดหมายฝากทั้งสอง
ฉบับของท่านที่รุนแรงให้นุ่มนวลลง ข้าพเจ้าพูดเช่นนี้มีไว้เพื่อจะปรักปรำท่าน เพราะข้าพเจ้า
บอกแล้วว่า ท่านทั้งหลายอยู่ในใจของเราทีเดียว จะตายหรือจะเป็นก็อยู่ด้วยกัน ท่านเขียนมา
ไม่ใช่เพื่อตีพวกเขา ในทางตรงกันข้าม ดังที่ท่านได้กล่าวไปแล้วใน 6:11-12 พวกเขาอยู่ในใจของ
ท่าน หากถึงคราวจำเป็น ท่านก็จะตายพร้อมกับพวกเขาหรืออยู่กับพวกเขา ท่านมีความรักให้
พวกเขามากขนาดนั้นเลย

2 คร 7:4 ดังนั้นท่านจึงเขียนว่า ข้าพเจ้าพูดอย่างไว้อใจท่านมาก และข้าพเจ้าภูมิใจ
เพราะท่านทั้งหลายอย่างมาก ท่านตรงไปตรงมากับพวกเขามากๆเพราะท่านรักพวกเขา เพราะ
ท่านได้บรรยายไปเสียยี่ดียวแล้วเกี่ยวกับพันธกิจของท่านที่มาพร้อมกับภัยอันตรายต่างๆ ท่าน
จึงเตือนความจำพวกเขาว่า **ข้าพเจ้าได้รับความชื่นใจอย่างบริบูรณ์ และในความยากลำบากของเรา**

ทุกอย่าง ข้าพเจ้าก็ยังมีสติปัญญาเหลือล้น คำพูดนี้สื่อว่าบางคนในเมืองโครินธ์สงสัยว่า พระหัตถ์ของพระเจ้าสถิตอยู่กับท่านจริงๆ หรือเพราะความยากลำบากทั้งสิ้นที่ท่านได้เผชิญมานั้นจึงเป็นเหตุผลส่วนหนึ่งที่ว่าทำไมท่านถึงได้บรรยายและกล่าวปกป้องการรับใช้ของท่านเสีย ยี่ดยาว ด้วยเหตุนี้ท่านจึงมีกำลังใจหรือแม้แต่ชื่นชมยินดีได้ในความทุกข์ยากทั้งสิ้นของตัวเอง

2 คร 7:5 เปาโลย้อนกลับมาพูดถึงเหตุผลที่ท่านไม่รีบไปเยี่ยมพวกเขา มันเกี่ยวข้องกับ ความล่าช้าในการได้เจอกับทิตัส เราจำได้จาก 2:13 ว่าทิตัสไม่ได้กลับไปเมืองโตรอส (ใน แคว้นเอเชียน้อย) ดังที่ท่านได้คาดหมายไว้ เปาโลจึงเดินทางข้ามทะเลเอเจียนไปยังแคว้นมาซิโดเนีย (อาจเป็นเมืองฟิลิปปี) เพื่อไปตามหาทิตัสที่นั่น ท่านจึงพูดถึงเหตุการณ์นั้น ซึ่งพี่น้องชาวเมืองโครินธ์น่าจะทราบบ้างแล้ว เพราะแม้ว่าเมื่อเรามาถึงแคว้นมาซิโดเนียแล้ว เนื้อหนังของเราไม่ได้พักผ่อนเลย เรามีความลำบากอยู่รอบข้าง ภายนอกมีการต่อสู้ ภายในมีความกลัว

พอไปถึงที่นั่น สิ่งต่างๆ กลับเลวร้ายมากยิ่งขึ้นสำหรับเปาโลและพรรคพวก เราเห็นว่า แม้แต่คริสเตียนผู้หนึ่งที่ยิ่งใหญ่ที่สุดตลอดกาลก็เจอกับช่วงเวลาที่ยากลำบากเหมือนกัน ท่านไม่มีทั้งความชื่นชมยินดีและสันติสุข ดังนั้นท่านจึงเขียนมาบอกว่าท่านไม่มีการพักผ่อนที่นั่นเลย มีแต่ความลำบากรายล้อมอยู่รอบตัว อาจมีการต่อต้านหรือการข่มเหงซึ่งท่านไม่ได้กล่าวไว้ ไม่ว่าจะยังไงท่านก็บอกว่าการเป็นปฏิปักษ์ต่อท่านจากแหล่งที่มาซึ่งท่านไม่เอ่ยชื่อและมีความกลัวอยู่ภายใน หากเราต้องการเพื่อนร่วมทุกข์ ก็ให้เราอุ่นใจได้เลยว่าแม้แต่คริสเตียนที่ยิ่งใหญ่อย่างเปาโลก็เผชิญกับช่วงเวลาแห่งความทุกข์ยากและความสิ้นหวัง อย่างไรก็ตามพระเจ้ามิได้ทรงปล่อยท่านให้อยู่ในความยากลำบากเหล่านั้นนานนัก ในข้อต่อไป เมฆหมอกได้จางหายไปและท่านก็มีเหตุให้ชื่นชมยินดีได้อีกครั้ง

2 คร 7:6 แม้เจอกับวันแห่งความยากลำบากและความท้อใจ พระเจ้าผู้ทรงหนุนน้ำใจคนที่ท้อใจ ได้ทรงหนุนน้ำใจเราโดยทรงให้ทิตัสมาหาเรา อีกครั้งที่เปาโลพูดถึงความจริงอันน่ามหัศจรรย์ที่ว่าพระเจ้าทรงเป็นพระเจ้าแห่งการหนุนน้ำใจทั้งสิ้น หลายคำที่ถูกแปลว่า ‘หนุนน้ำใจ’ (พาราคาและโอ) มีความหมายในเชิงสมัยใหม่กว่าว่า ‘กำลังใจ’ สำหรับเปาโลแล้ว เป็น

เรื่องแน่นอนอยู่แล้วที่พระเจ้าจะทรงหนุนใจคนเหล่านั้นที่**ท้อใจ** คำนี้แปลมาจากคำว่า (ทาพะ อีนอส) และมีความหมายว่า ‘หมดกำลังใจ’ หรือ ‘ท้อแท้’ พระเจ้าทรงให้กำลังใจพวกท่านโดยการมาถึงของทิตัส พวกท่านคงวุ่นวายใจมากๆ ที่หาทิตัสไม่พบ อย่างไรก็ตามพระเจ้าทรงหนุนใจพวกท่านโดยนำเขากลับมาหาพวกท่าน นอกจากนี้อาจเป็นไปได้ด้วยว่าทิตัสซึ่งมาจากเมืองโครินธ์ได้นำข่าวเรื่องการกลับใจใหม่ของพวกเขาและเรื่องการตอบรับในแง่บวกต่อจดหมายฝากฉบับแรกของท่านมาด้วย นั่นก็ช่วยให้ท่านมีกำลังใจมากยิ่งขึ้นไปอีก พระเจ้าทรงมีวิธีอันแสนมหัศจรรย์ในการนำกำลังใจมาให้ในช่วงเวลาแห่งความสิ้นหวัง เราเห็นรายละเอียดเพิ่มเติมในข้อถัดไป

2 คร 7:7 ความชื่นชมยินดีของเปาโลจึงมี**ใช่**เพียงการมาของทิตัสเท่านั้น แต่โดยการหนุนน้ำใจที่ท่านได้หนุนน้ำใจทิตัสด้วย ตามที่ทิตัสได้มาบอกเราถึงความปรารถนาอย่างยิ่งและความโศกเศร้าของท่าน และใจจดจ่อของท่านที่มีต่อข้าพเจ้า ทำให้ข้าพเจ้ามีความชื่นชมยินดีมากยิ่งขึ้น คำที่แปลว่า การหนุนน้ำใจ (พาราคลเลซิส) และ หนุนน้ำใจ (พาราคาและ โอ) มีความหมายในปัจจุบันว่า ‘กำลังใจ’ หรือ ‘ให้กำลังใจ’ ตามลำดับ เปาโลตื่นเต้นกับการมาถึงของทิตัส แต่ท่านก็ดีใจกับเรื่องที่ทิตัสมารายงานให้ท่านฟังเกี่ยวกับท่าทีของคนส่วนใหญ่ที่มีต่อเปาโลด้วย ท่านได้รับพระพรจาก “ความปรารถนาอย่างยิ่ง” (คือ ความปรารถนาดี), การกลับใจใหม่ของพวกเขา (ความโศกเศร้าของพวกเขาอันเกิดจากเนื้อหาที่โจมตีใน 1 โครินธ์) และใจจดจ่อของพวกเขาที่มีต่อเปาโล พอได้ทราบข่าวดีเหล่านี้แล้ว เปาโลจึงยิ่งชื่นชมยินดีมากขึ้นไปอีก

2 คร 7:8 ท่านจึงเปลี่ยนไปพูดถึงจดหมายฝากฉบับแรกของท่าน (1 โครินธ์) ซึ่งมีเนื้อหาค่อนข้างรุนแรงหลายแห่ง เพราะถึงแม้ว่าข้าพเจ้าได้ทำให้ท่านเสียใจเพราะจดหมายฉบับนั้น ข้าพเจ้าก็ไม่เสียใจ ถึงแม้ว่าเมื่อก่อนนั้นข้าพเจ้าจะเสียใจบ้าง เพราะข้าพเจ้าเห็นว่า จดหมายฉบับนั้นทำให้ท่านมีความเสียใจเพียงชั่วขณะเท่านั้น ความหมายก็คือว่า ‘เพราะถึงแม้ว่าข้าพเจ้าได้ทำให้พวกท่านเสียใจเพราะจดหมายของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าก็ไม่เสียใจ ถึงแม้ว่าข้าพเจ้าได้เสียใจอยู่บ้างก็ตาม เพราะข้าพเจ้าเห็นว่าจดหมายฝากฉบับนั้นได้ทำให้พวกท่านเสียใจแค่ช่วงเวลาสั้นๆ

เท่านั้น' เปาโลตระหนักดีว่าความรุนแรงของ 1 โครินธ์ ได้ทำให้บางคนในคริสตจักรที่เมืองโค
รินธ์เสียใจ และถึงแม้ว่าเมื่อมองย้อนกลับไปแล้วท่านมีความเสียใจอยู่บ้าง แต่พอได้ทราบเรื่อง
พวกเขา กลับใจใหม่เพราะจดหมายฝากฉบับนั้น ท่านจึงไม่เสียใจอีกต่อไปกับสิ่งที่ท่านได้เขียน
ไปแล้ว

2 คร 7:9 เปาโลจึงมาถึงจุดที่เป็นเรื่องฝ่ายวิญญาณที่ท่านต้องการจะบอก แต่บัดนี้
ข้าพเจ้ามีความชื่นชมยินดี มิใช่เพราะท่านเสียใจ แต่เพราะความเสียใจนั้นทำให้ท่านกลับใจใหม่
ท่านชื่นชมยินดีที่การกลับใจใหม่ได้เกิดขึ้นในใจของพวกเขา ไม่ใช่ชื่นชมยินดีเพราะพวกเขา
เสียใจ ท่านกล่าวต่อไปว่า เพราะที่ท่านได้รับความเสียใจอย่างที่ขอบพระทัยพระเจ้า ท่านจึงไม่
ได้ผลร้ายจากเราเลย เราอาจตีความคำพูดนี้ได้ว่า 'เพราะพระเจ้าได้ทรงทำให้ท่านเสียใจ เพื่อที่
พวกท่านจะไม่เสียใจเพราะเราแต่อย่างใดเลย' ประเด็นที่สำคัญกว่าก็คือว่า พระเจ้าได้ทรงใช้
จดหมายฝากของท่านเพื่อนำพวกเขามาถึงการกลับใจใหม่

2 คร 7:10 นี่เปิดโอกาสให้เปาโลถอดอัครทูตออกความเห็นที่ลึกซึ้งเกี่ยวกับหลักการ
เรื่องการกลับใจใหม่ เพราะว่าความเสียใจอย่างที่ขอบพระทัยพระเจ้าย่อมกระทำให้กลับใจใหม่
ซึ่งนำไปถึงความรอดและไม่เป็นที่น่าเสียใจ แต่ความเสียใจอย่างโลกนั้นย่อมนำไปถึงความตาย
ความเสียใจอย่างที่ขอบพระทัยพระเจ้าก่อให้เกิดการกลับใจใหม่ซึ่งนำไปสู่ความรอด มันไม่ใช่
เรื่องที่น่าเสียใจเลย อย่างไรก็ตาม ความเสียใจอย่างโลกมีแต่นำไปสู่ความตาย โลกเสียใจเมื่อโดน
จับได้ ความเสียใจตามแบบของพระเจ้าเสียใจเมื่อได้ทำบาป นั่นก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงของ
จิตใจในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับความบาป ซึ่งก่อให้เกิดการหันเสียจากบาปมาหาพระเจ้า เราเห็นถึง
พัฒนาการตามลำดับในที่นี้ (1) ความเสียใจตามแบบของพระเจ้า (เพราะความบาป) นำไปสู่ (2)
การกลับใจใหม่ที่แท้จริง ซึ่งนำไปสู่ (3) ความรอด และ (4) ไม่เป็นที่น่าเสียใจ โลกเสียใจเมื่อถูก
จับได้ แต่ก็แอบย่องกลับไปหาความบาปเดิมทีหลัง อันนำไปสู่ค่าจ้างของความบาป

2 คร 7:11 จงพิจารณาดูว่าความเสียใจอย่างที่ขอบพระทัยพระเจ้ากระทำให้เกิด
ความกระตือรือร้นมากทีเดียว ทำให้เกิดความขวนขวายที่จะแก้ตัวใหม่ และการโกรธแทน ความ

กลัว ความปรารถนาอย่างยิ่ง ความกระตือรือร้น การแก้แค้น ในทุกสิ่งเหล่านั้นท่านได้พิสูจน์ให้เห็นแล้วว่าท่านก็หมดจดในการนี้แล้ว

เปาโลจึงย้อนรอยลำดับเหตุการณ์ต่างๆที่เกิดขึ้นท่ามกลางพี่น้องชาวเมือง โครินธ์หลังจากที่พวกเขาได้อ่านจดหมายฝากฉบับแรกของท่าน (1 โครินธ์) “จงพิจารณาว่าความเสียใจอย่างที่ชอบพระทัยพระเจ้า” สิ่งแรกที่มีก็คือ (1) ความกระตือรือร้น คำที่แปลเช่นนั้น (*สะปออุเค*) ในบริบทนี้มีความหมายว่า ‘ความกังวลใจ’ จากนั้น (2) มันก่อให้เกิด ความขวนขวายที่จะแก้ตัวใหม่ คำแปลภาษาอังกฤษสื่อถึงการขจัดความบาปของพวกเขาออกไป อย่างไรก็ตาม คำที่แปลเช่นนั้น (*อาพอลอเกีย*) มักมีความหมายว่า ‘การแก้ต่าง’ หลังจากที่พวกเขากังวลใจในตอนแรกไปแล้ว บางคนก็เริ่มที่จะแก้ต่างให้ตัวเอง ในทางกลับกัน พอกลับมาคิดดูแล้ว (บางทีอาจเกี่ยวข้องกับชายที่ทำบาปคนนั้นใน 1 โครินธ์ 5) (3) อาจมีการโกรธแทนเพราะความบาป จากนั้นก็มี (4) ความกลัว คือความกลัวว่าการพิพากษาของพระเจ้าจะตกลงบนพวกเขา นี่นำไปสู่ (5) ความปรารถนาอย่างยิ่ง

คำที่แปลเช่นนั้น (*อะพิพอเซซิส*) มีความหมายตามบริบทนี้ว่า ‘ความมุ่งมั่นที่ลึกซึ้ง’ ในการจัดการกับความบาป นั้นนำไปสู่ (6) ความกระตือรือร้นที่จะแก้ไขสิ่งต่างๆให้ถูกต้อง และสุดท้าย (7) มันก็ให้เกิดการแก้แค้น คำที่แปลเช่นนั้น (*เฮ็คติเคซิส*) มีความหมายว่าการสำแดงความยุติธรรม, การลงโทษ หรือในกรณีนี้คือการลงวินัยคริสตจักร หลังจากผ่านการเกิดปฏิกิริยาเหล่านี้ไปแล้ว คริสตจักรที่นั่นก็จัดการกับผู้ที่กระทำความบาปอันน่าสะอิดสะเอียนดังกล่าว

ผลที่ตามมาก็คือ “ในทุกสิ่งเหล่านั้นท่านได้พิสูจน์ให้เห็นแล้วว่าท่านก็หมดจดในการนี้แล้ว” ความหมายก็คือว่า ‘ในสิ่งนี้ทั้งหมด ท่านก็ได้สำแดงตนว่าไม่มีความผิดในการนี้แล้ว’ พวกเขาได้จัดการกับปัญหาได้อย่างเหมาะสมแล้วและสะสางมันเรียบร้อยแล้ว คำที่แปลว่า **หมดจด** (*ฮักนอส*) มีความหมายว่า ‘บริสุทธิ์’ หรือ ‘ปราศจากความผิด’ ถึงแม้ในตอนแรกพวกเขาตอบสนองช้าไปหน่อย แต่ในเวลาอันเหมาะสมคริสตจักรนี้ก็จัดการกับปัญหาที่เป็นความบาปร้ายแรงซึ่งกระทำกันอย่างเปิดเผยท่ามกลางพวกเขาแล้วอย่างเหมาะสม

2 คร 7:12 ถึงแม้ว่าท่านค่อนข้างรุนแรงกับพวกเขาในจดหมายฝากฉบับแรก แต่ตอนนี้เปาโลตั้งใจที่จะมีใจกรุณาต่อพวกเขา เหตุฉะนั้นที่ข้าพเจ้าเขียนถึงท่านก็มีใจเพราะเห็นแก่คนที่ได้ทำผิด หรือเพราะเห็นแก่คนที่ต้องทนต่อการร้าย แต่เพื่อความหวังใยของเรามีต่อท่านปรากฏแก่ท่านในสายพระเนตรพระเจ้า ท่านใช้ความเยียบขาดใน 1 โครินธ์ 5:13 อย่างไรก็ตามท่านเขียนตอนนี้ว่าท่านได้ทำเช่นนั้น ไม่ใช่เพราะคนที่ทำผิด หรือเพราะคนที่สะอวดเพราะการกระทำผิดดังกล่าว แต่เพื่อประโยชน์ของคริสตจักรและเพื่อแสดงให้เห็นถึงความหวังใยที่ท่านมีต่อพวกเขา คำที่แปลว่า ความหวังใย (*สละ/ออค*) ถึงแม้มักถูกแปลเป็น ‘ความเอาใจใส่’ แต่มันก็แปลว่า ‘ความหวังใย’ ด้วย เป้าหมายสูงสุดของการลงวินัยคริสตจักรคือ เพื่อประโยชน์ของคริสตจักร มันไม่ใช่เพื่อลงโทษคนบาปเป็นหลัก

2 คร 7:13 เปาโลโล่งใจที่คริสตจักรตอบรับคำตักเตือนของท่านที่มีต่อปัญหานี้เป็นอย่างดี ท่านจึงเขียนไปว่า โดยเหตุนี้ เราจึงมีความชื่นใจเมื่อเห็นว่าพวกท่านได้รับความชื่นใจ เรามีความชื่นชมยินดีมากยิ่งขึ้นเพราะความยินดีของทิตัส ในการที่พวกท่านได้กระทำให้อึดใจของทิตัสขึ้นบาน ความหมายก็คือ ‘ดังนั้นเราจึงมีกำลังใจเพราะกำลังใจที่ดีของพวกท่าน นอกจากนี้ เรายังชื่นชมยินดีมากขึ้นอีกเพราะความยินดีของทิตัส เพราะว่าพวกท่านทุกคนได้ทำให้อึดใจของเราขึ้นบาน’

2 คร 7:14 เปาโลยังเสริมหมายเหตุอีกเรื่องเข้าไปเพื่อบรรเทาความกลัวของพี่น้องที่เมืองโครินธ์เกี่ยวกับสิ่งที่เปาโลอาจได้บอกแก่ทิตัสไปเกี่ยวกับพวกเขาด้วย เพราะถ้าข้าพเจ้าได้อวดเรื่องพวกท่านแก่ทิตัส ข้าพเจ้าก็ไม่ต้องละอายใจเลย ทุกสิ่งที่เราได้กล่าวแก่ท่านเป็นความจริงฉันใด สิ่งที่เราได้อวดเรื่องพวกท่านแก่ทิตัสเมื่อก่อนนั้น ก็ปรากฏเป็นจริงเหมือนกันฉันนั้น เปาโลจงใจใช้คำว่า *อวด* หรือ *สิ่งที่เราได้อวด* ทั้งสองคำมีความหมายว่า ‘การเอาไปคุยได้’ หรือ ‘การชื่นชมยินดี’ ความหมายก็คือ ท่านได้อวดเกี่ยวกับพวกเขาให้ทิตัสฟัง ท่านไม่อายในเรื่องใดเลยที่ท่านได้คุยไว้เกี่ยวกับพวกเขา ท่านกล่าวความจริงกับพวกเขาอย่างไร ท่านก็ทำแบบนั้นกับทิตัสเหมือนกัน การกลับใจใหม่ของพวกเขาจึงมีเหตุอันควรแล้ว

2 คร 7:15 นอกจากนี้ เปาโลยังออกความเห็นเกี่ยวกับทิตส์ต่อไปอีกว่า และเมื่อทิตส์ระลึกถึงความเชื่อฟังของพวกท่านทั้งหลาย และการที่พวกท่านต้อนรับเขาด้วยความเกรงกลัวจนตัวสั่น เขาก็เพิ่มความรักในพวกท่านมากยิ่งขึ้น ความหมายก็คือ ‘ทิตส์ยังรู้สึกดีกับพวกท่านมากยิ่งขึ้น โดยระลึกถึงความเชื่อฟังของพวกท่าน และการที่พวกท่านได้ต้อนรับเขาด้วยความเกรงกลัวจนตัวสั่น’ เปาโลเขียนว่าทิตส์เกิดความรู้สึกอบอุ่นในใจต่อพวกเขามากยิ่งขึ้น เขาได้รายงานเรื่องความเชื่อฟังของพวกเขาให้เปาโลทราบและการที่พวกเขาได้อ้าแขนต้อนรับเขาเป็นอย่างดี

2 คร 7:16 เปาโลปิดท้ายเนื้อหาส่วนนี้โดยกล่าวว่า ข้าพเจ้าชื่นชมยินดี เพราะว่าข้าพเจ้าไว้วางใจท่านได้ทุกอย่าง เปาโลเอ่ยปากชมพวกเขาเต็มที่โดยบอกถึงความมั่นใจที่ท่านมีในตัวพวกเขา ท่านพยายามกระชับสายสัมพันธ์ซึ่งอาจดึงเครียดไปแล้ว นอกจากนี้ท่านกำลังจะพูดถึงเรื่องที่จะทำให้พวกเขาไม่สบายใจในเนื้อหาตอนต่อไป

ภาพรวมของ 2 โครินธ์ 8: อัครทูตเปาโลเริ่มต้นเนื้อหาใหม่ คริสตจักรต่างๆ ในแคว้นยูเดีย, กรุงเยรูซาเล็ม และคริสตจักรอื่นๆ ที่อยู่โดยรอบ ได้เผชิญกับช่วงเวลาที่ยากลำบาก การข่มเหงจากพวกยิวได้ทำให้พวกเขาเจอกับความทุกข์ยาก ผู้เชื่อหลายคนได้ย้ายหนีไป ดู กิจการ 8:1-4 มีเงื่อนไขที่บอกด้วยว่าความแห้งแล้งอาจก่อให้เกิดการกัณดารอาหารซึ่งทำให้คริสตจักรที่เพิ่งเกิดมาไม่นานเหล่านี้ต้องเจอกับปัญหาหนักยิ่งกว่าเดิม

ดังนั้นเปาโลจึงได้จัดให้คริสตจักรต่างๆ ในประเทศกรีซและที่อื่นถวายทรัพย์และข้าวของไปช่วยบรรเทาทุกข์พี่น้องที่เดือดร้อนในแคว้นยูเดียเป็นเวลามากกว่าหนึ่งปีแล้ว บทที่ 8 จึงเป็นตัวสะกิดคริสตจักรที่เมืองโครินธ์ในเรื่องนี้แบบเบาๆ เห็นได้ชัดจาก 8:10 และ 9:2-3 ว่าคริสตจักรที่เมืองโครินธ์ได้ทราบเกี่ยวกับเรื่องนี้แล้วและได้ตั้งใจไว้แล้วว่าจะมีส่วนช่วย อย่างไรก็ตามหนึ่งปีผ่านไป พวกเขาก็ยังไม่ได้ลงมือทำอะไร เปาโลจึงพยายามที่จะกระตุ้นพวกเขาให้ถวายทรัพย์ ท่านยังใช้ทิตส์ไปรับของถวายจากพวกเขาเพื่อนำส่งต่อไปด้วย บทนี้จึงพูดถึง

หลักการเรื่องการให้ของคริสเตียน มันไม่ได้พูดถึงหลักการเรื่องทศวงศ์ (สิบชักหนึ่ง) แต่พูดถึงการถวายมากกว่าและเกินกว่าทศวงศ์

2 คร 8:1-2 เปาโลเริ่มต้นเนื้อหาส่วนนี้โดยเขียนว่า ยิ่งกว่านี้ พี่น้องทั้งหลาย เราใคร่ให้ท่านทราบถึงพระคุณของพระเจ้า โดยที่พระองค์ได้ทรงโปรดประทานแก่คริสตจักรต่างๆในแคว้นมาซิโดเนีย ความหมายตรงนี้ก็คือ ‘นอกจากนี้ พี่น้องทั้งหลาย ข้าพเจ้าขอบอกให้ท่านทราบเกี่ยวกับพระคุณของพระเจ้าซึ่งทรงประทานให้แก่คริสตจักรต่างๆในแคว้นมาซิโดเนีย’ หรือข้อความตรงนี้อาจถอดความได้ว่า ‘เราต้องการให้ท่านทราบเกี่ยวกับพระคุณของพระเจ้าซึ่งทรงประทานให้แก่คริสตจักรต่างๆในแคว้นมาซิโดเนีย’

พระคุณดังกล่าวก็คือ **2** เพราะว่าเมื่อคราวที่พวกเขาถูกทดลองอย่างหนักได้รับความทุกข์ยาก ความยินดีล้นพ้นของเขาและความยากจนแสนเข็ญของเขานั้น ก็ล้นออกมาเป็นใจโอบอ้อมอารีของเขา ความหมายก็คือว่าแม้ในช่วงเวลาแห่งการลองใจและความทุกข์ยาก คริสตจักรต่างๆในแคว้นมาซิโดเนียก็แสดงความยินดีเป็นล้นพ้นออกมา ทั้งๆที่ตัวพวกเขาเองก็ยากจน แต่พวกเขาก็แจกจ่ายอย่างโอบอ้อมอารี คำที่แปลว่า **ใจโอบอ้อมอารี (ฮัลลอเตส)** มีความหมายตรงตัวว่า ‘ความเด็ดเดี่ยว’, ‘ความเรียบง่าย’, ‘ความจริงใจ’ หรือ ‘ความซื่อสัตย์ในเรื่องของจิตใจ’ คำนี้มีความหมายเป็นสำนวนว่า ‘ความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่’ ถึงแม้ไม่ได้มีบอกไว้ แต่คริสตจักรต่างๆในแคว้นมาซิโดเนียน่าจะรวมถึงคริสตจักรที่เมืองฟิลิปปี, เมืองเบเรอา, เมืองเธสะโลนิกาและที่อื่นๆอีกด้วย เปาโลไม่ได้บอกให้เราทราบโดยละเอียดถึงความทุกข์ยากของพวกเขา อย่างไรก็ตามเห็นได้ชัดว่าคริสตจักรเหล่านี้ก็เจอกับช่วงเวลาที่ยากลำบากเหมือนกัน ทั้งๆที่เป็นเช่นนั้น พวกเขาก็ได้ถวายทรัพย์ไปช่วยเหลือพี่น้องที่ขัดสนในแคว้นยูเดียอย่างใจกว้างแล้ว

2 คร 8:3 เปาโลเน้นย้ำประเด็นเรื่องความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ของคริสตจักรต่างๆในแคว้นยูเดียเพิ่มเติม เพราะข้าพเจ้าเป็นพยานได้ว่า เขาถวายโดยสุดความสามารถของเขา ที่จริงก็เกินความสามารถของเขาเสียอีก คำที่แปลว่า **ความสามารถ (ดูนามิส)** ในบริบทนี้มีความหมายว่า ‘ความสามารถ’ ด้วย (นอกจากแปลว่า ‘อำนาจ’ แล้ว) คริสตจักรต่างๆในแคว้นมาซิโดเนียได้

ถวายเป็นความสามารถของพวกเขา เห็นได้ชัดว่าพวกเขาไม่ได้ถวายเป็นอะ แต่ไม่น่าใช่ประเด็น พวกเขาเหมือนกับการถวายที่พระวิหารที่ถวายจนหมดตัว พวกเขาได้ช่วยเหลือผู้อื่นเกินความสามารถของตัวเอง นั่นแหละที่ทำให้ความโอบอ้อมอารีของพวกเขายิ่งใหญ่

2 คร 8:4 นอกจากนี้ เปาโลเขียนอีกว่าพวกเขาได้ขอร้องพวกท่านให้เรายอมรับของถวายนั่น และให้เขามีส่วนในการช่วยวิสุทธิชนด้วย พี่น้องชาวแคว้นมาซิโดเนียได้ขอร้องพวกท่านและถึงกับอ้อนวอนพวกท่านให้ยอมรับของถวายของพวกเขาเพื่อเป็นการแสดงถึงการมีสามัคคีธรรมของพวกเขากับพี่น้องชาวแคว้นยูเดียด้วย เปาโลไม่ต้องขอร้องให้พี่น้องชาวแคว้นมาซิโดเนียถวายเลย ในทางตรงกันข้ามพวกเขาได้ขอร้องเปาโลให้รับของถวายนั่นและนำมาส่งไปส่งให้แก่พี่น้องที่ขัดสนของพวกเขา

2 คร 8:5 ยิ่งไปกว่านั้น ไม่เหมือนที่เราได้คาดหมายไว้ แต่ได้ถวายตัวเองแด่องค์พระผู้เป็นเจ้าก่อน แล้วได้มอบตัวให้เราตามพระประสงค์ของพระเจ้า ความหมายก็คือว่า พี่น้องชาวแคว้นมาซิโดเนียได้ทำเกินกว่าที่เปาโลได้หวังไว้ พวกเขาได้ถวายตัวเองแด่องค์พระผู้เป็นเจ้าและงานของพระองค์ก่อน เมื่อใจถูกต้อง การถวายทรัพย์ก็เป็นเรื่องธรรมชาติ นอกจากนี้ก็ยังเป็นพระประสงค์ของพระเจ้าสำหรับเราด้วย พระองค์ทรงมีพระประสงค์ให้เราถวายตัวของเราแด่พระองค์ก่อนจากนั้นค่อยถวายตัวของเราด้านงานของพระองค์ อันหลังเกิดขึ้นต่อจากอันแรก

ไม่ต้องสงสัยเลยว่าเปาโลหวังที่จะกระตุ้นพี่น้องชาวเมืองโครินธ์โดยแบบอย่างของพี่น้องชาวแคว้นมาซิโดเนีย เราจำได้ว่าแคว้นมาซิโดเนียอยู่ทางตอนเหนือของประเทศกรีซขณะที่เมืองโครินธ์อยู่ทางใต้ของประเทศกรีซ (ในแคว้นอาคาญา) เปาโลอาจใช้การแข่งขันกันระหว่างสองแคว้นดังกล่าวเพื่อกระตุ้นคริสตจักรที่เมืองโครินธ์ให้มีมานะขึ้น

2 คร 8:6 ทิตัสเป็นผู้นำส่งจดหมายฝากฉบับแรกของเปาโลไปยังคริสตจักรที่เมืองโครินธ์ เขาเพิ่งกลับมาจากการเดินทางอีกเที่ยวหนึ่งไปยังที่นั่น ดังนั้นเปาโลจึงเขียนว่า จนถึงกับเราได้เตือนทิตัสว่า เมื่อเขาได้เริ่มแล้วฉันใด ก็ให้เขาทำให้สำเร็จกับท่านทั้งหลายในพระคุณนี้ด้วยเช่นกัน ทิตัสได้แจ้งให้พวกเขาทราบถึงความขัดสนดังกล่าวแล้วในการไปเยือนเมืองโครินธ์รอบ

แรกของเขา อย่างไรก็ตาม พอเขากลับมาหาเปาโล ท่านก็ทราบว่าคุณคริสตจักรที่เมืองโครินธ์ไม่ได้ทำตามที่ได้รับปากไว้ (อาจเกิดความวุ่นวายในคริสตจักรในระหว่างนั้นจนพวกเขาล้มที่จะช่วยเหลือผู้อื่น) คราวนี้เปาโลกำลังจะใช้ที่ตีกลับไปที่นั่นไม่ใช่พร้อมกับจดหมายฝากฉบับที่สองนี้เท่านั้น แต่ไปเพื่อรับของถวายจากพวกเขาด้วย เปาโลเรียกมันว่าการทำให้พระองค์สำเร็จในตัวพวกเขาเหมือนกับที่สำเร็จในคริสตจักรต่างๆ ในแคว้นมาซิโดเนีย อีกครั้งที่เปาโลอาจต้องการกระตุ้นพี่น้องชาวเมืองโครินธ์โดยทำให้พวกเขาเห็นว่าคริสตจักรต่างๆ ในแคว้นมาซิโดเนียจนถึงตอนนี้ได้ทำมากกว่าพวกเขา

2 คร 8:7 ท่านจึงขอร้องว่า เหตุฉะนั้นเมื่อท่านมีพร้อมบริบูรณ์ทุกสิ่ง คือความเชื่อ ถ้อยคำ ความรู้ ความกระตือรือร้นทั้งปวง และความรักต่อเรา ท่านทั้งหลายก็จงประกอบพระคุณนี้อย่างบริบูรณ์เหมือนกันเถิด เปาโลใช้จิตวิทยาเชิงย้อนกลับกับพวกเขาแบบแยกย่อยเพื่อที่จะกระตุ้นพวกเขา ท่านยกย่องพวกเขาที่พร้อมบริบูรณ์ในสิ่งต่างๆ เช่น “ความเชื่อ ถ้อยคำ” (แปลตรงตัวคือ ‘คำ’ จาก *λογος*) รวมถึง “ความรู้ ความกระตือรือร้นทั้งปวง” ในการแสดงให้เห็นถึงความรักของพวกเขาที่มีต่อท่าน ท่านจึงขอร้องให้พวกเขาพร้อมบริบูรณ์ในพระคุณนี้ด้วย ท่านหมายถึงพระคุณในการถวาย คำที่แปลว่า **พระคุณ (คาริส)** มีความหมายด้วยว่า ‘ความกรุณา’ หรือ ‘ความปรารถนาดี’ การให้ที่ออกมาจากใจเป็นการแสดงออกถึงความกรุณาและความปรารถนาดีจริงๆ

คริสตจักรที่เมืองโครินธ์พร้อมบริบูรณ์ในความเชื่อ หลักคำสอน และความกระตือรือร้น เปาโลจึงขอร้องให้พวกเขาบริบูรณ์ในพระคุณแห่งการให้ด้วย ตัวอย่างง่ายๆ ที่แสดงให้เห็นถึงการเติบโตจากการทำตามเนื้อหังเป็นการดำเนินตามพระวิญญาณคือระดับของการให้ของคนๆ หนึ่ง การทำตามเนื้อหัง (ซึ่งเป็นความผิดพลาดของคริสตจักรที่เมืองโครินธ์) โดยตัวมันเองแล้วก็เป็น การเห็นแก่ตัว การดำเนินตามพระวิญญาณ โดยตัวมันเองแล้วก็เป็น การเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ การอยู่ฝ่ายพระวิญญาณคือการไม่เห็นแก่ตัว คริสตจักรที่เมืองโครินธ์กำลังคืนรนต่อสู้เพื่อที่จะก้าวขึ้นไปสู่ระดับของการอยู่ฝ่ายพระวิญญาณจริงๆ อยู่ โดยเห็นได้จากความเฉื่อยช้าในการถวายของพวกเขา

2 คร 8:8 เปาโลจึงใช้แบบอย่างของคริสตจักรต่างๆในแคว้นมาซิโดเนียเพื่อชี้คริสตจักรที่เมืองโครินธ์ ข้าพเจ้าพูดอย่างนี้มีได้หมายความว่าให้เป็นคำบัญชา แต่ได้นำเรื่องของคนอื่นที่มีความกระตือรือร้นมาทดลองความรักของท่าน ดูว่าแท้หรือไม่ ท่านไม่ได้กำลังบัญชาให้พวกเขาถวาย ท่านไม่ได้กำลังพูดถึงสิบชักหนึ่ง (ทศางค์) ซึ่งเป็นคำสั่งสากลงอยู่แล้ว แต่ท่านกำลังขอร้องให้พวกเขาถวายมากและเกินกว่าสิบชักหนึ่ง *ความกระตือรือร้น* ของคริสตจักรในแคว้นมาซิโดเนีย น่าจะกระตุ้นพวกเขาได้ดีทีเดียว (คำที่แปลว่า *ความกระตือรือร้น* (*สปรออุเค*) มีความหมายตรงตัวว่า ‘ความขยันขันแข็ง’) การให้ด้วยความสมัครใจของพวกเขา น่าจะพิสูจน์ให้เห็นถึงความรักที่แท้จริงของพวกเขาได้ การพูดอย่างเดียวกันเป็นเรื่องง่าย สิ่งที่จะพิสูจน์ความรักของเราได้ก็คือ การให้ของเราว่ามากขนาดไหน หัวใจของความรักแบบ *อาภาพ* คือ การให้ มันคือการเสียสละตัวเองเพื่อคนอื่น

2 คร 8:9 เปาโลจึงนำเสนอแบบอย่างที่ยิ่งใหญ่ที่สุดของความรักแบบ *อาภาพ* เพราะท่านทั้งหลายรู้จักพระคุณของพระเยซูคริสต์ต่อองค์พระผู้เป็นเจ้าของเราว่า แม้พระองค์มั่งคั่ง พระองค์ก็ยังทรงยอมเป็นคนยากจน เพราะเห็นแก่ท่านทั้งหลายเพื่อท่านทั้งหลายจะได้เป็นคนมั่งมี เนื่องจากความยากจนของพระองค์ ไม่มีความรักใดที่ถูกแสดงออกมาจะยิ่งใหญ่ไปกว่าความรักของพระเยซูคริสต์เจ้าของเราอีกแล้ว ในพระคุณของพระองค์ที่ทรงมีต่อเรา พระองค์ทรงเสียสละจนหมดตัว พระองค์ทรงสละความมั่งคั่งแห่งสง่าราศีและทรงยินดีใช้ชีวิตแบบสมถะที่สุดบนโลกนี้เพื่อที่เราจะได้รับความมั่งคั่งแห่งสง่าราศีของพระองค์เป็นมรดก โดยความยากจนแบบเต็มใจของพระองค์ ความมั่งคั่งแห่งความรอดของพระเจ้าและสิ่งต่างๆที่มาด้วยกันกับมันก็ถูกประทานให้แก่เราอย่างบริบูรณ์ เพราะพระองค์ทรงให้ เราจึงควรให้เช่นกัน

เปาโลบอกเป็นนัยว่าคริสตจักรที่เมืองโครินธ์อาจมีข้ออ้างว่าพวกเขาไม่สามารถส่งของถวายไปช่วยเหลือคริสตจักรต่างๆในแคว้นยูเดียได้มากนักเพราะพวกเขาไม่ได้มั่งมี ถึงแม้ว่าข้ออ้างดังกล่าวไม่ได้ถูกกล่าวไว้ชัดเจน แต่นั่นก็ถูกสื่อเป็นนัยๆ เปาโลจึงชี้ให้พวกเขาเห็นถึงความยากจนของคริสตจักรต่างๆในแคว้นมาซิโดเนียรวมถึงแบบอย่างขององค์พระผู้เป็นเจ้าของเราด้วยเพื่อทำลายข้อแก้ตัวที่ฟังไม่ขึ้นของพวกเขา

2 คร 8:10 เปาโลจึงหลีกเลี่ยงที่จะไม่ออกคำสั่งแก่พวกเขา แต่ใช้การขอร้องให้พวกเขาตอบสนองแทน และข้าพเจ้าจะออกความเห็นในเรื่องนี้ เพราะจะเป็นประโยชน์แก่ท่าน เรื่องที่ท่านได้ตั้งต้นเมื่อปีกลายนี้ และมีใจตั้งต้นจะกระทำเท่านั้น แต่ว่ามีน้ำใจจะกระทำด้วยนั้น ความหมายก็คือ ‘นี่คือคำแนะนำของข้าพเจ้า จะเป็นการดีที่พวกท่านจะทำการที่ท่านได้ตั้งต้นไว้เมื่อปีกลายนี้ให้สำเร็จ’ กล่าวอีกนัยหนึ่ง เปาโลแนะนำพวกเขาว่าจะเป็นการดีที่พวกเขาจะทำตามที่ได้ตั้งใจไว้เมื่อปีที่แล้ว

2 คร 8:11 ท่านขอร้องพวกเขาต่อไปอีกว่า ฉะนั้นบัดนี้ก็ควรแล้วที่ท่านจะกระทำเรื่องนั้นให้สำเร็จเสีย เพื่อว่าเมื่อท่านมีใจพร้อมอยู่แล้ว ท่านก็จะได้ทำให้สำเร็จตามความสามารถของท่าน คำว่า กระทำ (επιτελεσε) มีความหมายว่า ‘ทำให้สำเร็จ’ คำนี้อยู่ในรูปของคำสั่ง ดังนั้นความหมายของประโยคนี้คือ ‘ดังนั้น บัดนี้จึงทำมันให้สำเร็จ เพราะถ้ามีความเต็มใจที่จะทำสิ่งนั้นอยู่ก่อนแล้ว ก็จงทำให้สำเร็จโดยให้เท่าที่ท่านมีเถิด’ พวกเขาได้ตั้งต้นในโครงการถวายทรัพย์พิเศษนี้แต่พวกเขากลับล้มตั้งแต่ยังไม่เริ่ม เปาโลจึงกล่าวว่า จงทำให้สำเร็จ

2 คร 8:12 ท่านจึงพูดถึงต้นตอของปัญหา เพราะว่าถ้ามีน้ำใจพร้อมอยู่แล้ว พระเจ้าก็พอพระทัยที่จะทรงรับตามที่ทุกคนมีอยู่ มิใช่ตามที่เขาไม่มี ท่านสื่อถึงข้ออ้างของพี่น้องบางคนในเมืองโครินธ์ พวกเขาอ้างว่าไม่มีเงินมากพอที่จะถวาย เปาโลแย้งว่าท่าทีของจิตใจต่างหากที่สำคัญก่อนเพื่อน พระเจ้าทรงสนพระทัยในความเต็มใจมากกว่า พระองค์ทรงพอพระทัยในสิ่งที่เราสามารถทำได้ สิ่งที่เราทำไม่ได้นั้นไม่ใช่เรื่องสำคัญเลย จงให้เท่าที่ท่านให้ได้ สิ่งที่สำคัญในการถวายไม่ใช่เราถวายได้มากขนาดไหน แต่ท่าทีในการให้ของเราต่างหาก เห็นได้ชัดว่าบางคนในเมืองโครินธ์อ้างว่าพวกเขาไม่มีปัญญาถวายทรัพย์ สิ่งที่สำคัญคือ ความเต็มใจในการถวายทรัพย์ต่างหาก

2 คร 8:13 การ โน้มหน้าให้คนถวายอาจเป็นเรื่องลำบากใจ แน่แน่นอนที่เปาโลทราบถึงเรื่องนี้ดี ท่านจึงกล่าวเสริมว่า ข้าพเจ้าไม่ได้หมายความว่า ให้การงานของคนอื่นเบาลงและให้การงานของพวกท่านหนักขึ้น คำพูดนี้ชัดเจนในตัวอยู่แล้ว กระนั้นเพราะการตะถ่วงของคริสตจักร

ที่เมืองโครินธ์ เปาโลจึงกล่าวถึงที่ชัดเจน ท่านไม่ได้ตั้งใจที่จะให้คริสตจักรต่างๆในแคว้นยูเดีย
ได้รับความบรเทาจากความทุกข์ยากโดยทำให้พี่น้องชาวเมืองโครินธ์ต้องลำบาก

2 คร 8:14 ท่านกลับเสนอว่า แต่เป็นการให้กันไปให้กันมา ในยามที่พวกท่านมี
บริบูรณ์เช่นเวลานี้ ท่านก็ควรจะช่วยคนเหล่านั้นที่ขาดสน และในยามที่เขามีบริบูรณ์ เขาก็จะได้
ช่วยพวกท่านเมื่อขาดสน เพื่อเป็นการให้กันไปให้กันมา คำที่แปลว่า การให้กันไปให้กันมา (อิซอ
เตส) มีความหมายเพิ่มเติมว่า ‘ความเสมอภาค’ หรือ ‘ความยุติธรรม’ ข้อเสนอท่านง่ายๆ ถึงแม้ว่า
บางคนในคริสตจักรที่เมืองโครินธ์อ้างว่าไม่มีปัญหาถวายทรัพย์เพิ่ม แต่เปาโลก็กล่าวว่ายืนยันที่จริง
แล้วตอนนี้พวกเขามีบริบูรณ์ ดังนั้นท่านจึงขอร้องให้พวกเขาแบ่งปันความมั่งคั่งของพวกเขากับ
พี่น้องที่ยากจนในแคว้นยูเดียบ้าง วันหนึ่งพวกเขาอาจขาดสนบ้างก็ได้ พอถึงตอนนั้นพี่น้องใน
แคว้นยูเดียจะได้ให้ความช่วยเหลือพวกเขาได้ ไม่ว่าจะยังไง คนของพระเจ้าก็เป็นพี่น้องกัน ไม่
ว่าพวกเขาจะอยู่ที่ใดก็ตาม พวกเขาจึงควรเต็มใจที่จะแสดงความรักต่อกันและกัน เมื่อพี่น้องคน
หนึ่งหรือคริสตจักรหนึ่งขาดสน พี่น้องคนอื่นหรือคริสตจักรอื่นก็ควรให้ความช่วยเหลือ

2 คร 8:15 เปาโลจึงยกข้อความจาก อพยพ 16:18 เกี่ยวกับการที่พระเจ้าทรงประทาน
มานาจากสวรรค์ ตามที่มีเขียนไว้ว่า ‘คนที่เก็บได้มากก็ไม่มีเหลือ และคนที่เก็บได้น้อยก็หาขาด
ไม่’ เห็นได้ชัดว่าพระเจ้าทรงเลี้ยงดูชนชาติอิสราเอลด้วยมานา พระองค์จะทรงประทานเพิ่มเติม
ให้แก่เราเมื่อเราให้ผู้อื่นเพื่อตอบสนองความต้องการของพวกเขา

2 คร 8:16 ตอนนี้เปาโลย้อนกลับมาพูดถึงการรวบรวมและนำส่งของถวายที่จะมีขึ้น
ท่านจะพุ่งความสนใจไปที่ทิตัส ท่านจึงออกความเห็นที่ แต่ขอขอบพระคุณพระเจ้า ผู้ทรงโปรด
ให้ทิตัสมีใจกระตือรือร้นอย่างนั้นเพื่อท่านทั้งหลายเหมือนกัน ท่านต้องการบอกว่าพระเจ้าได้
ทรงให้ทิตัสมีภาระใจในเรื่องนี้เกี่ยวกับพวกเขา และท่านก็เป็นห่วงพวกเขาจริงๆ

2 คร 8:17 ในเรื่องนี้เพราะไม่เพียงแต่เขาได้รับคำเตือนเท่านั้น แต่เขาได้ไปหาท่าน
เพราะเขาเองมีใจพร้อมอยู่แล้วด้วย เมื่อเปาโลเสนอแนะให้เขาเดินทางกลับไปเมืองโครินธ์

ที่ตัสก็ยิ่งกว่าเต็มใจเสียอีก อันที่จริงแล้วเขาตั้งใจว่าจะเดินทางกลับไปที่นั่งอยู่แล้ว เห็นได้ชัดว่า เปาโลกำลังเตรียมทางไว้สำหรับของถวายที่ตัสหวังว่าจะได้รับ

2 คร 8:18-19 เปาโลกล่าวต่อไปว่า เราให้พี่น้องคนหนึ่งที่มีชื่อเสียงในการประกาศข่าวประเสริฐตามคริสตจักรทั้งหลายไปกับตัสด้วย 19 และมีโช่แต่เท่านั้น คริสตจักรได้ตั้งคนนั้นไว้ให้เป็นเพื่อนเดินทางด้วยกันกับเราในพระคุณนี้ซึ่งเราได้รับใช้อยู่เพื่อให้เป็นที่ถวายเกียรติยศแด่องค์พระผู้เป็นเจ้า และเป็นทีที่แสดงน้ำใจปรักพร้อมของท่าน มีพี่น้องสองคนได้ถูกเลือกโดยคริสตจักรอื่นๆ เพื่อเดินทางไปพร้อมกับของถวายที่กำลังถูกรวบรวม ตรงนี้เปาโลไม่ได้เอ่ยชื่อพวกเขา อย่างไรก็ตามในกิจการ 20:4 พี่น้องจากแคว้นมาซิโดเนีย (โศปาเทอร์, อาริสทาร์คัส และเสกุนดัส) ถูกเอ่ยถึงว่าได้เดินทางไปยังกรุงเยรูซาเล็มพร้อมกับเปาโล อย่างน้อยอาจเป็นไปได้ว่าคนใดคนหนึ่งในสามคนนี้เป็นคนที่ถูกพูดถึงในสองข้อนี้

เราเห็นถึงหลักการเรื่องการให้การได้และการรับรองจากคริสตจักรสำหรับหน้าที่ดูแลของถวายดังกล่าว พี่น้องสองคนที่เกี่ยวข้องในการนำส่งของถวายนี้เป็นคนที่ “มีชื่อเสียงในการประกาศข่าวประเสริฐตามคริสตจักรทั้งหลาย” นอกจากนี้ “คริสตจักรได้ตั้ง” คนเหล่านี้ เราควรสังเกตว่าไม่มีวิธีส่งเงินวิธีไหนที่แน่นอนไปกว่าการนำส่งด้วยตัวเองในสมัยโรมัน ที่ตัสและพี่น้องคนอื่นๆ ที่ถูกเลือกให้เดินทางไปด้วยก็จะรับผิดชอบในของถวายนี้ในระหว่างการเดินทางอีกครั้งหนึ่งของถวายที่ถูกพูดถึงถูกเรียกว่า ‘พระคุณ’ มันเป็นไปเพื่อถวายเกียรติแด่พระเจ้าทั้งสิ้น

วลีสุดท้าย “และเป็นทีที่แสดงน้ำใจปรักพร้อมของท่าน” น่าจะเป็นคำพูดที่เปาโลใส่เข้าไปเพื่อบอกเป็นนัยว่าท่านหวังให้พวกเขาทำอะไร คำที่แปลว่า **น้ำใจปรักพร้อม (พรอธูเมีย)** มีความหมายว่า ‘ความร้อนรน’ หรือ ‘ความเต็มใจ’

2 คร 8:20 เปาโลเน้นย้ำหลักการเรื่องการให้การได้เพิ่มเติม เราเจตนาจะไม่ให้คนหนึ่งคนใดติเตียนเราได้ในเรื่องของถวายเป็นอันมากซึ่งเรารับมาแจกนั้น คำพูดนี้มีความหมายชัดเจน ท่านปรารถนาที่จะหลีกเลี่ยงการถูกกล่าวหาว่าแอบขยอกเงินไปจากของถวายที่พวก

ท่านจะนำไปแจก ดังนั้นมีหลายคนที่มีชื่อเสียงดีในเรื่องความซื่อสัตย์สุจริตเกี่ยวข้องในการนับเงินและการนำของถวายเหล่านี้ไปแจก

2 คร 8:21 พวกเขาใช้ความระมัดระวังอย่างมากเพราะเรามุ่งที่จะกระทำสิ่งที่ซื่อสัตย์ มิใช่เฉพาะแต่ในสายพระเนตรขององค์พระผู้เป็นเจ้าเท่านั้น แต่ในสายตาของมนุษย์ด้วย เปาโลใช้ความระมัดระวังเพื่อรับประกันว่าการจัดการเงินของคริสตจักรเป็นไปด้วยความซื่อสัตย์ในทุกด้าน นี่เป็นเรื่องสำคัญต่อพระพักตร์พระเจ้าพอๆกับต่อหน้ามนุษย์ หลักการเกี่ยวกับการจัดการเงินของคริสตจักรได้ถูกนำเสนอออกมา เจ้าหน้าที่ดูแลการเงินของคริสตจักรอาจเป็นคนซื่อสัตย์แต่สะเพร่าในเรื่องการรายงานตัวเลข เปาโลยืนยันว่าต้องมีการอธิบายได้ต่อหน้าคนด้วย หลายคนที่มีชื่อเสียงสุจริตได้ถูกเลือกและมีการเน้นย้ำเรื่องการให้การได้ในทุกเรื่อง

2 คร 8:22 ในเรื่องนี้เปาโลกล่าวว่า เราได้ส่งพี่น้องอีกคนหนึ่งไปกับเขาทั้งสองด้วย ผู้ซึ่งเราได้ทดสอบแล้วว่า มีความกระตือรือร้นในหลายสิ่ง และเดี๋ยวนี้เขามีความกระตือรือร้นมากยิ่งขึ้น เพราะเรามีความไว้วางใจในท่านมาก เราไม่ทราบชัดเจนว่าพี่น้องคนที่สามนอกจากทิตัสอยู่ในกลุ่มคนที่ดูแลเงินไหมหรือพี่น้องคนนี้หมายถึงคนเดียวกับในข้อ 18 ไม่ว่าจะอย่างไร เปาโลก็กล่าวชัดเจนว่าพี่น้องคนนี้ “ได้ทดสอบแล้วว่า มีความกระตือรือร้นในหลายสิ่ง” คำที่แปลว่า มีความกระตือรือร้น (*สป/อู/ไดออส*) อาจมีความหมายว่า ‘ระมัดระวัง’ ไปด้วย พี่น้องที่ไม่ถูกเอ่ยชื่อคนนี้มีชื่อเสียงดีในเรื่องความระมัดระวังในเรื่องเงินๆทองๆ เขาจะยิ่งระมัดระวังมากยิ่งขึ้นเพราะความมั่นใจของเปาโลว่าพวกเขาจะทำได้ตามที่ถูกคาดหวังไว้ (ทั้งหมดนี้ก็บอกเป็นนัยว่าบางคนในเมืองโครินธ์ได้แสดงออกให้ทราบว่าพวกเขาไม่ไว้วางใจในการส่งเงินไปไกลถึงแคว้นยูเดีย ดูเหมือนเปาโลจะพยายามออกตัวแทนเพื่อให้พวกเขาทราบถึงความซื่อสัตย์สุจริตของกลุ่มคนที่นำส่งเงินดังกล่าว)

2 คร 8:23 เปาโลยังกล่าวรับรองทิตัสด้วยเกรงว่าจะมีคนสงสัยในความสุจริตของเขา ถ้ามีคนใดถามถึงทิตัส ทิตัสก็เป็นเพื่อนร่วมงานของข้าพเจ้า และเป็นผู้ช่วยในการของท่านทั้งหลาย หรือถ้ามีคนใดถามถึงพี่น้องสองคนนั้น ทิตัสเป็นเพื่อนร่วมงานของเปาโลในฐานะหุ้น

ส่วนและผู้ร่วมทำการด้วยกันเพื่อพวกเขาในพันธกิจ ท่านยังรับรองพี่น้องอีกสองคนที่เหลือด้วย เขาก็เป็นทูตรับใช้ของคริสตจักรทั้งหลายและเป็นสง่าราศีของพระคริสต์ คนเหล่านี้ได้ถูกเลือก และถูกส่งไปโดยคริสตจักรทั้งหลายที่เกี่ยวข้องเพื่อสง่าราศีของพระคริสต์ นั่นเป็นตำแหน่งที่สูงส่ง มีแต่คนใจเท่านั้นที่จะหาประโยชน์จากตำแหน่งดังกล่าว พวกเขาไม่ใช่คนใจ

2 คร 8:24 ท่านจึงสรุปเนื้อหาส่วนนี้โดยขอร้องพี่น้องที่เมืองโครินธ์ว่า เหตุฉะนั้นจึงให้ความรักของท่านประจักษ์แก่คนเหล่านั้น และแสดงให้เห็นแก่คริสตจักรทั้งหลายด้วย ให้สมกับที่ข้าพเจ้าได้อวดเรื่องพวกท่านให้เขาฟัง เปาโลเตือนพี่น้องที่เมืองโครินธ์ให้แสดงความรักของพวกเขาให้ “ประจักษ์” แก่ผู้นำสารเหล่านี้ที่ดำเนินตามแบบของพระเจ้าซึ่งมาจากคริสตจักรน้องๆ (และคริสตจักรเหล่านั้นเองด้วย) กล่าวอีกนัยหนึ่ง จงให้เงินตามที่ท่านได้พูดไว้ จงแสดงให้เห็นว่าเราได้รอดเกี่ยวกับคำสัญญาของพวกท่านว่าจะถวายไว้อย่างไร เปาโลจึงทำให้พี่น้องที่เมืองโครินธ์ตกอยู่ในสถานะจำยอม พวกเขาเคยพูดไว้ว่าจะให้แต่ก็ไม่ได้ให้ บัดนี้เปาโลด้วยคำพูดมากมายได้ท้าทายพวกเขาให้ทำตามที่พูดไว้หรือไม่ก็หุบปากไปเลย การแสดงความรักที่แท้จริงให้ประจักษ์คือการแสดงออกเป็นการกระทำ มันสำแดงตัวออกมาในระดับของการที่เราให้ บัดนี้ถึงเวลาแล้วที่พี่น้องที่เมืองโครินธ์จะแสดงความรักออกมาเป็นการกระทำ

ภาพรวมของ 2 โครินธ์ 9: เปาโลกระตุ้นคริสตจักรที่เมืองโครินธ์ต่อไปเพื่อที่จะทำให้พวกเขาทำตามที่ได้สัญญาไว้ในเรื่องการให้ความช่วยเหลือทางการเงินแก่คริสตจักรต่างๆ ในแคว้นยูเดีย ท่านพูดถึงหัวใจที่แท้จริงของการให้และพระพรของพระเจ้าที่มีต่อมาในภายหลัง

2 คร 9:1 ท่านพูดถึงสิ่งที่ท่านได้กล่าวค้างไว้ในบทที่แล้ว ข้าพเจ้าไม่จำเป็นต้องเขียนถึงท่านในเรื่องการสงเคราะห์วิสุทธิชน ท่านกล่าวยอมรับว่าท่านไม่จำเป็นต้องเขียนให้มากกว่านี้แล้ว การสงเคราะห์วิสุทธิชนย่อหมายถึงเงินถวายทรัพย์พิเศษที่ท่านต้องการที่จะเรียกรวบรวมเพื่อคริสตจักรต่างๆ ในแคว้นยูเดีย

2 คร 9:2 เช่นเดียวกับในบทที่แล้ว เปาโลจึงคริสตจักรที่เมืองโครินธ์ต่อไปเพื่อให้พวกเขาทำตามที่ได้พูดไว้เมื่อปีที่แล้ว เพราะข้าพเจ้ารู้ว่าใจของท่านพร้อมอยู่แล้ว ข้าพเจ้าจึงพูดอวดเรื่องพวกท่านกับพวกมาซิโดเนียว่า พวกอาคาญาได้จัดเตรียมไว้พร้อมแล้วตั้งแต่ปีกลาย และความกระตือรือร้นของพวกท่านก็ร่าใจคนเป็นอันมาก ท่านชมเชยพวกเขาสำหรับความเต็มใจในตอนแรกของพวกเขา (ใจของท่านพร้อมอยู่แล้ว) ที่จะให้ อันที่จริงท่านได้ขอร้องให้คริสตจักรต่างๆในแคว้นมาซิโดเนียฟังด้วยเกี่ยวกับความกระตือรือร้นของพวกเราในการนี้ แคว้นอาคาญาอยู่ทางตอนใต้ของประเทศกรีซซึ่งเป็นที่ตั้งของเมืองโครินธ์ ท่านจึงเรียกพวกเขาโดยใช้ชื่อแคว้นแทนที่จะใช้ชื่อเมืองที่พวกเขาอยู่ ประเด็นของท่านก็คือว่า ท่านได้บอกคริสตจักรต่างๆในแคว้นมาซิโดเนียไปแล้วถึงความกระตือรือร้นของคริสตจักรที่เมืองโครินธ์ในการรวบรวมเงินถวายทรัพย์พิเศษนี้ นั่นได้กระตุ้นคริสตจักรต่างๆในแคว้นมาซิโดเนียให้ทำแบบเดียวกัน แต่เรื่องที่ยึดแย้งกันก็คือว่า พอเวลาผ่านไป คริสตจักรที่เมืองโครินธ์กลับล้มเลิกกลางคันและไม่ทำตามที่ได้ตั้งใจไว้แต่เดิม

2 คร 9:3-4 ด้วยเหตุนี้เปาโลจึงใช้ทิตส์พร้อมกับพวกผู้นำสารที่ไว้ใจได้ซึ่งมาจากคริสตจักรอื่นๆไปยังเมืองโครินธ์ เพื่อมิให้การอวดของเราเรื่องท่านในข้อนั้นเป็นการเปล่าประโยชน์ และเพื่อให้ท่านจัดเตรียมไว้ให้พร้อมตามที่ข้าพเจ้าได้กล่าวแล้วนั้น 4 มิฉะนั้นแล้ว ถ้าชาวมาซิโดเนียบางคนมากับข้าพเจ้า และเห็นว่าท่านมิได้เตรียมพร้อมตามที่เราได้อวดไว้ในวันนั้น (อย่าว่าแต่ท่านจะขายหน้าเลย) เราเองก็จะขายหน้าด้วย เปาโลกำลังจี้ใจคำคริสตจักรที่เมืองโครินธ์ ท่านได้พูดอวดเรื่องที่พวกเขาสัญญาว่าจะถวายไปแล้ว แต่พวกเขากลับไม่ทำตามที่ได้พูด ท่านจึงใช้ทิตส์ล่วงหน้าไปเกรงว่าการที่ท่านพูดอวดเรื่องพวกเขาจะเสียเปล่า เมื่อเปาโลไปถึงอย่างเป็นทางการเพื่อรับของถวายของพวกเขา (โดยมีทิตส์และพี่น้องคนอื่นๆจากแคว้นมาซิโดเนียเป็นผู้ดูแล) หากพวกเขาไม่ได้เตรียมพร้อมไว้ เปาโล (ยังไม่พูดถึงตัวพวกเขาเลย) ก็จะขายหน้าสุดๆ มันจะเป็นความอับอายขายหน้าจริงๆหากหลังจากที่ท่านได้ขอร้องเกี่ยวกับความกระตือรือร้นของพี่น้องที่เมืองโครินธ์ที่สัญญาว่าจะให้ แต่พวกเขากลับไม่ได้ให้

2 คร 9:5 ด้วยเหตุนี้เปาโลจึงส่งคนกลุ่มนี้ล่วงหน้าไปเพื่อหลีกเลี่ยงความขายน้ำดังกล่าวสำหรับทุกคน เหตุฉะนั้นข้าพเจ้าจึงเห็นว่า สมควรจะวิงวอนให้พี่น้องเหล่านั้นไปหาท่านก่อนข้าพเจ้า และให้จัดเตรียมของถวายของท่านไว้ ตามที่ท่านได้สัญญาไว้แล้ว เพื่อของถวายนั้นจะมีอยู่พร้อม และจะเป็นของถวายที่ให้ด้วยใจศรัทธา มิใช่ให้ด้วยการฝืนใจ คำที่แปลว่ามีอยู่พร้อม (อะอูลอเกีย) มีความหมายตรงตัวว่า ‘พระพร’ ในความหมายนี้เปาโลใช้คำนี้เพื่อเรียกของถวายในโอกาสพิเศษนี้ ท่านส่งทิตัสไปล่วงหน้าเพื่อให้แน่ใจว่ามีการรวบรวมของถวายก่อนเปาโลไปถึงพร้อมกับพี่น้องเหล่านั้นที่มาจากแคว้นมาซิโดเนีย เพราะคริสตจักรที่เมืองโครีนธ์ทราบเกี่ยวกับเรื่องนี้ดีอยู่แล้ว ท่านจึงอยากให้พวกเขาเตรียมพร้อมไว้เพื่อที่ของถวายของพวกเขาจะเป็นพระพร ไม่ใช่ความขี้เหนียวซึ่งเป็นผลมาจากความโลภ หรือกล่าวง่าย ๆ ก็คือ ท่านส่งทิตัสไปล่วงหน้าเพื่อช่วยให้พวกเขาถวายแบบใจกว้าง ไม่ใช่แบบขี้ตืด

2 คร 9:6 ดังนั้นอัครทูตเปาโลจึงเปลี่ยนไปพูดถึงหลักการของการให้โดยทั่วไปบ้าง ท่านเสนอสุภาษิตที่เป็นความจริง นี่แหละ คนที่หว่านเพียงเล็กน้อยก็จะเกี่ยวเก็บได้เพียงเล็กน้อย คนที่หว่านมากก็จะเกี่ยวเก็บได้มาก ชาวไร่ชาวนคนไหนก็เข้าใจคำพูดนี้ คนที่หว่านเมล็ดเพียงเล็กน้อยก็จะเกี่ยวเก็บได้เพียงเล็กน้อย คนที่หว่านเมล็ดเยอะก็จะเกี่ยวเก็บได้เยอะขึ้น ในการทำเช่นนั้น เปาโลจึงทำให้เราเห็นความเชื่อมโยงกันระหว่างการให้ของเราและพระพรที่เราได้รับกลับมา องค์พระผู้เป็นเจ้าของเราที่ทรงสอนแบบเดียวกันใน ลูกา 6:38 “จงให้ และท่านจะได้รับด้วย และในตักของท่านเขาจะตวงด้วยทะนานถั่วขนาดสี่พันสี่พันให้ เพราะท่านจะตวงให้ด้วยทะนานอันใด จะตวงให้ท่านด้วยทะนานอันนั้น” เมื่อเราให้แก่ผู้อื่น เราก็จะได้รับการตอบแทนกลับคืนมาด้วยในเวลาอันสมควร นอกจากนี้ เป็นไปไม่ได้เลยที่เราจะให้มากกว่าที่พระเจ้าทรงให้เรา การให้อย่างบริบูรณ์คือการเก็บเกี่ยวอย่างบริบูรณ์ในภายหลัง การให้ก็เหมือนกับการหว่านเมล็ด เราจะเกี่ยวเกี่ยวในปริมาณเท่ากับที่เราให้

2 คร 9:7 เปาโลจึงประยุกต์ใช้หลักการนี้กับความจำเป็นในตอนนั้น ทุกคนจงให้ตามที่เขาได้คิดหมายไว้ในใจ มิใช่ให้ด้วยนิกเสียดาย มิใช่ให้ด้วยการฝืนใจ เพราะว่าพระเจ้าทรงรักคนนั้นที่ให้ออกด้วยยินดี เปาโลให้คำแนะนำที่ตรงไปตรงมาแก่พี่น้องชาวเมืองโครีนธ์ “จงให้

จากใจของท่าน ไม่ใช่ด้วยการฝืนใจ หรือเพราะท่านต้องให้” นอกจากนี้พระเจ้าทรงรักคนที่ให้ด้วยความเต็มใจ (คือ ด้วยใจยินดี) คำที่แปลว่า **ด้วยใจยินดี (ฮีบราฮอส)** ถึงแม้มีความหมายตรงตัวว่า ‘ร่าเริง’ แต่ในบริบทนี้มันมีความหมายว่า ‘ด้วยความเต็มใจ’ หรือ ‘ด้วยความยินดี’

2 คร 9:8 เปาโลวกกลับไปหาข้ออ้างที่พวกเขาไม่สามารถถวายทรัพย์ได้ คือ ‘เราไม่มีปัญญาถวาย’ สำหรับข้ออ้างดังกล่าวท่านตอบกลับไปที่ว่า **และพระเจ้าทรงฤทธิ์สามารถ** **ประทานพระคุณอันอุดมทุกอย่างแก่ท่านทั้งหลาย เพื่อให้ท่านมีทุกสิ่งทุกอย่างเพียงพอสำหรับ** **ตัวเสมอ ทั้งจะมีสิ่งของบริบูรณ์สำหรับงานที่ดีทุกอย่างด้วย** เมื่อเราให้ออกไป พระเจ้าก็ทรงสามารถประทานพระคุณเพิ่มขึ้นแก่เราได้เพื่อที่เราจะไม่ขาดสนใจในสิ่งใดเลย ดังนั้นเราจึงสามารถให้อย่างบริบูรณ์สำหรับการทำงานที่ดีทุกอย่างได้ ประเด็นที่สำคัญกว่าก็คือว่า เมื่อเราให้ พระเจ้าก็จะทรงตอบแทนเราอย่างน้อยก็พอๆกับที่เราให้และอาจเพิ่มเติมให้เราอีกเพื่อตอบสนองความต้องการต่างๆของเราด้วย ดังนั้นเราก็จะให้ได้อีกเพื่อตอบสนองความต้องการอื่นๆต่อไป หลักการเดิมก็คือ ไม่มีใครให้เกินกว่าที่พระเจ้าทรงให้เขา เมื่อเราให้ พระองค์ก็ทรงเพิ่มเติมให้เราเพื่อที่เราจะให้ต่อไปได้อีก นี่คือหัวใจของการมีชีวิตอยู่ด้วยความเชื่อ

2 คร 9:9 เปาโลจึงยกคำพูดจากสดุดี 112:9 (ตามที่เขียนไว้ว่า **เขาแจกจ่าย เขาได้ให้** **แก่คนยากจน ความชอบธรรมของเขาดำรงเป็นนิรันดร์**) พระเจ้าทรงกระจายพระพรอย่างบริบูรณ์ เหมือนกับคนหว่านโปรยเมล็ดพืชของตน พระองค์ทรงเลี้ยงดูคนยากจนเพราะพระองค์ทรงชอบธรรมเสมอ อีกครั้งที่เปาโลหักล้างคำแก้ตัวที่ว่า ‘เราถวายไม่ไหว’ สดุดี 112:9 บอกว่าพระเจ้าจะทรงเลี้ยงดูคนยากจน เมื่อเราให้จากความยากจนของเรา พระองค์ก็จะทรงเพิ่มเติมให้เพราะความชอบธรรมของพระองค์ดำรงอยู่เป็นนิรันดร์

2 คร 9:10 เปาโลจึงทูลขอพระพรของพระเจ้าให้มีแก่พี่น้องชาวเมือง โครินธ์ที่คือร้านฝ้ายพระองค์ผู้ประทานพืชแก่คนที่หว่าน และประทานอาหารแก่คนที่กิน จะทรงโปรดให้พืชของท่านที่หว่านนั่นทวีขึ้นเป็นอันมาก และจะทรงให้ผลแห่งความชอบธรรมของท่านเจริญยิ่งขึ้น) ท่านทูลขอพระเจ้าผู้ทรงประทานเมล็ดพืชแก่ชาวนาให้ทรงประทานอาหารแก่พวกเขา จากนั้น

ท่านสัญญาว่าพระเจ้าจะทรงทวีคูณเมล็ดพืชแห่งการให้ของพวกเขาและเพิ่มพูนผลแห่งความชอบธรรมของพวกเขาด้วย กล่าวอีกนัยหนึ่ง เปาโลขอให้พระเจ้าทรงตอบสนองความต้องการต่างๆของพวกเขาเมื่อพวกเขาให้และทรงทวีคูณผลเกี่ยวเกี่ยวของการให้ของพวกเขาต่อไป ในการทำเช่นนั้นท่านขอให้พระเจ้าทรงเพิ่มพูนผลเกี่ยวเกี่ยวแห่งความชอบธรรมของพวกเขา ดู สดุดี 58:11 เรื่องการให้เพื่อช่วยเหลือผู้อื่นและหลักการเรื่องความชอบธรรมมีความเกี่ยวข้องกันอย่างชัดเจน

2 คร 9:11 ข้อ 11 กล่าวต่อจากข้อ 8 ในข้อนั้นเปาโลกล่าวว่าเมื่อเราให้ พระเจ้าจะทรงอวยพรเราเพื่อที่เราจะให้เพิ่มได้อีก เมื่อพิจารณาถึงความคิดดังกล่าว เปาโลจึงกล่าวต่อไปว่า โดยทรงให้ท่านทั้งหลายมีสิ่งสารพัดมั่งคั่งบริบูรณ์ขึ้น เพื่อให้ท่านมีแจกจ่ายอย่างใจกว้างขวาง ซึ่งจะให้เกิดการขอบพระคุณพระเจ้า พระเจ้าไม่เพียงอวยพรเราในด้านวัตถุเท่านั้นเมื่อเราให้ออกไป แต่พระองค์จะทรงให้เรามั่งคั่งสำหรับการแจกจ่ายด้วยใจกว้างขวางต่อไปด้วย (คำที่แปลว่า แจกจ่ายอย่างใจกว้างขวาง (*ฮัลลอเตส*) ในบริบทนี้มีความหมายว่า ‘ความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่’) ทั้งหมดนี้นำไปสู่การขอบพระคุณพระเจ้าสำหรับความกรุณาอันมากล้นของพระองค์ ดังนั้นพระพรของพระองค์จึงไม่ได้มาในรูปของวัตถุสิ่งของเท่านั้น แต่ในเรื่องฝ่ายวิญญาณด้วยคือ ทำให้จิตวิญญาณของเราใกล้ชิดกับพระองค์มากขึ้น

2 คร 9:12 ดังนั้นเมื่อคริสตจักรที่เมืองโครินธ์ให้ออกไป เพราะว่ากรรับใช้ในการปรนนิบัตินั้นมีจะช่วยวิสุทธิชนซึ่งขัดสนเท่านั้น แต่ยังเป็นเหตุให้มีการขอบพระคุณพระเจ้าเป็นอันมากด้วย ความหมายของข้อนี้ก็คือ ‘เพราะว่าการปรนนิบัติในของถวายนี้ไม่เพียงตอบสนองความขัดสนของผู้คนของพระเจ้าเท่านั้น แต่จะทำให้คนเป็นอันมากขอบพระคุณพระเจ้าด้วย’ เมื่อคริสตจักรที่เมืองโครินธ์ให้เพื่อตอบสนองความต้องการของพี่น้องที่ยากจนในแคว้นยูเดีย พวกเขาก็จะเป็นตัวกระตุ้นให้คนเป็นอันมากขอบพระคุณพระเจ้าเพราะพวกเขา ดังนั้นการให้ของพวกเขาจึงไม่เพียงเป็นประโยชน์ในด้านเงินเท่านั้น แต่ยังเป็นประโยชน์ในเรื่องฝ่ายวิญญาณด้วย

2 คร 9:13 อิทธิพลของพวกยิวในคริสตจักรยุคต้นมาจากคริสตจักรต่างๆ ในแคว้นยูเดีย บางคนจึงสงสัยว่าคริสตจักรต่างๆ ของคนต่างชาติเป็นของพระคริสต์จริงๆ หรือไม่และ ทีกทักว่าผู้เชื่อที่เป็นคนต่างชาติมีอคติต่อพวกยิว ดังนั้นเปาโลเขียนต่อไปว่า และเนื่องจากผลแห่งการรับใช้นั้น เขาจึงถวายเกียรติยศแด่พระเจ้า โดยเหตุที่ท่านทั้งหลายยอมฟังและตั้งใจอยู่ในอำนาจข่าวประเสริฐของพระคริสต์ และเพราะเหตุท่านได้แจกจ่ายแก่เขาและแก่คนทั้งปวงด้วยใจกว้างขวาง เนื้อหานี้ต่อเนื่องจากข้อ 12 ไม่ใช่แค่ของถวายที่เป็นเงินเท่านั้นที่ตกอยู่ในภาวะเสี่ยง การให้ดังกล่าวจะช่วยลดความเคลือบแคลงสงสัยและความแตกแยกที่มีขึ้นท่ามกลางคริสตจักรต่างๆ ที่อยู่กระจัดกระจายกันคนละที่ในสมัยนั้น

2 คร 9:14 การให้ของพวกเขาจะเกิดประโยชน์ฝ่ายวิญญาณเพิ่มเติมต่อไป เขาก็จะวิงวอนขอพระพรให้แก่ท่านทั้งหลายและปรารถนาท่านเป็นอันมาก เพราะเหตุพระคุณของพระเจ้าซึ่งสถิตอยู่ในท่านอย่างเหลือล้น พี่น้องของพวกเขาในแคว้นยูเดียจะอธิษฐานเผื่อพวกเขาเพิ่มเติมและขอให้พระคุณของพระเจ้านั้นแก่พวกเขาต่อไป จะมีแต่เรื่องดีๆ เมื่อคริสตจักรที่เมืองโครีนธ์ถวายด้วยใจกว้างขวาง

2 คร 9:15 อัครทูตเปาโลปิดท้ายเนื้อหาส่วนนี้ด้วยคำสรรเสริญพระเจ้าซึ่งเหมาะสมกับพระกรุณาที่ผ่านๆ มาของพระองค์ จงขอบพระคุณพระเจ้าเพราะของประทานซึ่งพระองค์ทรงประทานนั้นที่เหลือจะพรรณนาได้ คำที่แปลว่า เหลือจะพรรณนาได้ (อาเน็คคิเอเกตอส) มีความหมายว่า ‘ที่ไม่อาจบรรยายได้’ ไม่ต้องสงสัยเลยว่าของประทานดังกล่าวคือ “ชีวิตนิรันดร์โดยพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา” พระเจ้าทรงประทานสิ่งที่ดีที่สุดของพระองค์ในพระเยซู การประยุกต์ใช้ตัวอย่างนี้น่าจะชัดเจน

ภาพรวมของ 2 โครินธ์ 10: ในเนื้อหาส่วนที่สามซึ่งเป็นส่วนสุดท้ายของจดหมายฝากฉบับนี้ อัครทูตเปาโลย้อนกลับไปพูดปกป้องตัวเองจากชนกลุ่มน้อยที่คือรุ่นที่เป็นพวกถือลัทธิยิว

ที่เมือง โครินธ์ซึ่งสงสัยความสุจริตของท่าน ท่านจึงบรรยายถึงพันธกิจของท่านและกล่าว
ปกป้องมันเพิ่มเติม

2 คร 10:1 พวกศัตรูบางคนของเปาโลที่เมือง โครินธ์กล่าวหาว่าท่านเป็นคนสุภาพ
อ่อนโยนยามอยู่ต่อหน้า แต่เป็นคนใจกล้าเมื่อไม่ได้อยู่ต่อหน้าและในยามเขียนจดหมายมาหา
พวกเขา นี่สื่อว่าท่าน ไม่กล้าที่จะสู้หน้าพวกเขา เปาโลจึงเผชิญหน้าพวกคนที่วิจารณ์ท่านด้วยคำ
วิจารณ์ของพวกเขาเอง (ท่านเปลี่ยนจากสรรพนามแทนตนเองในรูปพหูพจน์ “เรา” ที่ท่านใช้มา
จนถึงจุดนี้เป็นเอกพจน์ “ข้าพเจ้า” ด้วย)

บัดนี้ข้าพเจ้า เปาโล ขอวิงวอนต่อท่านเป็นส่วนตัว โดยเห็นแก่ความอ่อนสุภาพและ
พระทัยกรุณาของพระคริสต์ ข้าพเจ้าผู้ซึ่งท่านว่า เป็นคนสุภาพถ่อมตนเมื่ออยู่กับท่านทั้งหลาย
แต่เมื่ออยู่ต่างหากก็เป็นคนใจกล้าต่อท่านทั้งหลาย ท่านเริ่มต้น โดยพูดถึงความอ่อนสุภาพและ
พระทัยกรุณาของพระคริสต์ คำที่แปลว่า ความอ่อนสุภาพ (พราวอเตส) เกี่ยวข้องกับการควบคุม
อารมณ์ซึ่งนำไปสู่สภาพอารมณ์ที่คงที่ คำที่แปลว่า พระทัยกรุณา (เอะพีเอะอิคะเอีย) มีความ
หมายเพิ่มเติมว่า ‘ความยุติธรรม’ ท่านจึงขอร้องพวกเขาโดยอุปนิสัยของพระเยซูผู้ทรงมีอารมณ์
คงที่ มีใจอ่อนสุภาพ และทรงยุติธรรม เราเห็นถึงอุปนิสัยอันเป็นเอกลักษณ์ขององค์พระผู้เป็น
เจ้าของเรา เปาโลพูดถึงตัวเองว่าสุภาพถ่อมตน คำๆนี้สื่อถึงใจที่อ่อนน้อมและความถ่อมตัว ดัง
นั้นเปาโลจึงยอมรับทันทีว่าท่านเป็นคนอ่อนสุภาพเมื่ออยู่ต่อหน้าพวกเขา แต่เป็นคนใจกล้าเมื่อ
อยู่ต่างหาก ท่านจึงตอบโต้พวกคนที่วิจารณ์ท่านด้วยคำวิจารณ์ของพวกเขาเอง

2 คร 10:2 อย่างไรก็ตาม ท่านตั้งใจว่าจะไม่ใช่ความกล้าหาญเมื่อท่านไปถึง กระนั้น
ท่านจะใช้ความกล้าหาญกับคนเหล่านั้นที่บ่อนทำลายพันธกิจของท่านหากจำเป็น คือข้าพเจ้า
ขอร้องท่านว่า เมื่อข้าพเจ้ามาอยู่กับท่านอย่าให้ข้าพเจ้าต้องแสดงความกล้าหาญด้วยความแฉใจ
อย่างที่ข้าพเจ้าคิดตำแดงต่อบางคนที่นี่เห็นว่าเรายังประพฤติตามเนื้อหนังนั้น คำที่แปลว่า
ขอร้อง (เคะออ ไม) มีความหมายว่า ‘ขอ’ หรือ ‘เรียกร้อง’ ท่านจึงขอร้องพวกเขาว่าอย่าให้ท่าน
ต้องแสดงความกล้าหาญออกมาเมื่อท่านไปถึง อย่างไรก็ตาม หากจำเป็นท่านก็จะใช้ความกล้า

หาญต่อบางคนที่นี่เห็นว่าเรายังประพฤติตามเนื้อหนังนั้น พวกที่วิจารณ์ท่านบางคนได้กล่าวหาว่าท่านประพฤติตามเนื้อหนัง ท่านหวังว่าท่านจะแก้ปัญหานี้ได้โดยทางจดหมาย อย่างไรก็ตาม ถ้าแก้ไม่ได้ พอท่านไปถึงท่านก็จะเผชิญหน้ากับพวกชอบคดีด้วยความกล้าหาญ

2 คร 10:3 เปาโลจึงพูดถึงความจริงประการหนึ่งของชีวิตคริสเตียน เพราะว่า ถึงแม้เรายังดำเนินอยู่ในเนื้อหนังก็จริง แต่เราก็ไม่ได้สู้รบตามฝ่ายเนื้อหนัง ถึงแม้ว่าตัวท่าน (และเราด้วย) อาศัยอยู่ในร่างกายที่เป็นเนื้อหนัง แต่นั่นก็ไม่ใช่วิถีที่เราต่อสู้ในสงครามของชีวิตคริสเตียน เราต้องดำเนินชีวิตในเนื้อหนัง แต่การสู้รบจริงๆ ไม่ได้อยู่ในระดับเนื้อหนัง

2 คร 10:4 ในรูปแบบเดียวกับที่ท่านจะเขียนถึงคริสตจักรที่เมืองเอเฟซัสในอีกหลายปีต่อมาเกี่ยวกับยุทธภัณฑ์ของคริสเตียน เปาโลกล่าวว่า (เพราะว่าศาสตราวุธแห่งการสงครามของเราไม่เป็นฝ่ายเนื้อหนัง แต่มีอำนาจอันยิ่งใหญ่จากพระเจ้าที่จะทำลายป้อมอันแข็งแกร่งลงได้) เราไม่ได้ต่อสู้กับเนื้อหนังและเลือด ด้วยเหตุนี้อาวุธของเราจึงไม่ได้อยู่ฝ่ายเนื้อหนัง อย่างไรก็ตามจริงๆ แล้วอาวุธของเราก็มีอำนาจยิ่งใหญ่โดยทางพระเจ้าสำหรับการทำลายป้อมปราการอันแข็งแกร่งฝ่ายวิญญาณได้ เอเฟซัส 6:13-18 จะอธิบายอาวุธฝ่ายวิญญาณบางอย่างที่พระเจ้าได้ทรงประทานให้แล้ว

2 คร 10:5 ท่านจึงกำลังทำลายความคิด และทิวิมานะทุกประการที่ตั้งตัวขึ้นขัดขวางความรู้ของพระเจ้า และน้อมนำความคิดทุกประการให้เข้าอยู่ใต้บังคับจนถึงเชื่อฟังพระคริสต์ เปาโลกล่าวคำอุปไมยของการสู้รบของคริสเตียนต่อไปโดยใช้ภาพเปรียบเทียบของเครื่องล้อมของชาวโรมที่ใช้เพื่อทำลายป้อมปราการของฝ่ายตรงข้าม เพราะเราไม่ได้ประพฤติตามเนื้อหนัง เราจึงสามารถเข้าถึงคลังแสงอันทรงพลังของพระเจ้าได้ เราจึงทำลายหลักปรัชญาต่างๆ ที่เป็นศัตรูต่อความเชื่อนั้นรวมถึงคำสอนเท็จที่ตั้งตัวขึ้นขัดขวางความรู้ของพระเจ้าด้วย ในการทำเช่นนั้นเราก็จับความคิดที่ไม่ชอบธรรมเป็นเชลยและบังคับให้มันยอมเชื่อฟังพระคริสต์ ถึงแม้ใช้ภาพเปรียบเทียบของเครื่องอาวุธของชาวโรม แต่เปาโลก็กำลังใช้มันเป็นภาพประกอบของการโจมตีและจับกุมคำสอนเท็จและหลักปรัชญาต่างๆ ที่ขัดขวางความจริงของพระเยซูคริสต์ นอกจากนี้การ

ประยุกต์ใช้ดังกล่าวก็สามารถนำมาปรับใช้กับการสู้รบในความคิดในแต่ละวันของเราด้วย มีการสู้รบในแต่ละวันเมื่อซาตานใส่ความคิดที่ไม่บริสุทธิ์และชั่วร้ายเข้ามาในหัวของเรา แต่จงสรรเสริญพระเจ้าสำหรับอาวุธฝ่ายวิญญาณที่มีอำนาจใหญ่ยิ่งที่เราสามารถหยิบใช้ได้ตลอด

2 คร 10:6 เปาโลจึงเปลี่ยนจากการพูดถึงภาพเปรียบเทียบมาพูดถึงการปฏิบัติส่วนตัว และพร้อมที่จะแก้แค้นการไม่เชื่อฟังทุกอย่าง ในเมื่อความเชื่อฟังของท่านทั้งหลายจะสำเร็จ ท่านหมายความว่า ท่านพร้อมที่จะจัดการกับความไม่เชื่อฟังฝ่ายวิญญาณที่เมือง โครินธ์จนกว่าความเชื่อฟังของพวกเขาจะสมบูรณ์ ดังนั้นถึงแม้ว่าที่ผ่านมาท่านจะเป็น “นายคนดี” มาตลอด แต่เมื่อท่านไปถึงเมือง โครินธ์คราวนี้ ท่านก็จะไปจัดการกับคนเหล่านั้นที่สร้างปัญหาฝ่ายวิญญาณโดยตรง

2 คร 10:7 ท่านจึงกล่าวต่อไปว่า พวกเขาต้องมองให้ลึกกว่ารูปลักษณะภายนอก ท่านแลดูสิ่งที่ปรากฏภายนอกหรือ ถ้าผู้ใดมั่นใจว่าตนเป็นคนของพระคริสต์ ก็ให้ผู้นั้นคำนึงถึงตนเองอีกว่า เมื่อเขาเป็นคนของพระคริสต์ เราก็คือเป็นคนของพระคริสต์เหมือนกัน ความหมายก็คือว่า ‘ท่านกำลังมองแต่รูปลักษณะภายนอกหรือ หากผู้ใดในพวกท่านคิดว่าตนเป็นของพระคริสต์ เราก็คือเป็นคนของพระคริสต์เหมือนกัน’ เปาโลมีสิทธิ์ในพระคริสต์พอๆกับพวกเขาถ้าไม่มากกว่าพวกเขา

2 คร 10:8-9 เปาโลกล่าวต่อไปโดยขู่ว่าจะ ‘เอาตำแหน่งมาอวดเบ่ง’ กับพวกเขา ถึงแม้ข้าพเจ้าจะโอ้อวดมากไปสักหน่อยในเรื่องอำนาจ ซึ่งองค์พระผู้เป็นเจ้าทรงประทานให้ไว้เพื่อสร้างท่าน มิใช่เพื่อทำลายท่าน ข้าพเจ้าก็จะไม่ละอาย อำนาจที่ท่านพูดถึงคือ สิทธิอำนาจในการเป็นอัครทูตของท่าน องค์พระผู้เป็นเจ้าได้ทรงประทานสิทธิอำนาจนี้แก่ท่านโดยตรงเพื่อเสริมสร้างพวกเขาและไม่ใช่เพื่อทำลายพวกเขา ความหมายก็ชัดเจน สิทธิอำนาจในการเป็นอัครทูตของท่านมิใช่เพื่อทำให้พวกเขาเจริญขึ้นไม่ใช่เพื่อทำให้พวกเขาพินาศย่อยยับ ด้วยเหตุนี้ หากท่านจำเป็นต้อง ‘เอาตำแหน่งมาอวดเบ่ง’ กับพวกเขาโดยอ้างสิทธิอำนาจในการเป็นอัครทูตของท่าน ท่านก็จะไม่อายเลยในการทำเช่นนั้น

อย่างไรก็ตาม ความปรารถนาของท่านก็คือ 9 เพื่อท่านทั้งหลายจะไม่คิดเห็นว่า ข้าพเจ้า
อยากให้ท่านกลัวเพราะจดหมายของข้าพเจ้า ถึงแม้ว่าท่านได้รับสิทธิอำนาจจากพระคริสต์ใน
ฐานะอัครทูตคนหนึ่ง แต่ท่านก็ขอลือเลือกที่จะไม่พูดจากมุมมองดังกล่าวเพื่อที่จะไม่ข่มขวัญพวก
เขา

2 คร 10:10 เปาโลตระหนักดีว่าพวกที่วิจารณ์ท่านที่เมืองโครินธ์ได้กล่าวหาว่าท่าน
กล้าหาญยามเขียนจดหมาย แต่ไม่ได้กล้าหาญยามอยู่ต่อหน้าพวกเขา ท่านกล่าวต่อไปว่า เพราะมี
บางคนพูดว่า "จดหมายของเปาโลนั้นมีน้ำหนักและมีอำนาจมากก็จริง แต่ว่าตัวเขาดูอ่อนกำลัง
และคำพูดของเขาก็ใช้ไม่ได้" เปาโลค่อนข้างใช้คำพูดที่รุนแรงกับพวกเขาโดยเฉพาะใน 1 โคริน
ธ์ อย่างไรก็ตามพออยู่ต่อหน้าพวกเขา ท่านก็ค่อนข้างอ่อนกำลัง นอกจากนี้พวกเขายังดูถูกท่าน
โดยหาว่าคำพูดของท่านใช้ไม่ได้ด้วย คำที่แปลเช่นนั้น (*เอ็กซอูเชเนอะ โอ*) มีความหมายด้วยว่า
'ให้การอะไรไม่ได้' ซึ่งน่าจะใช่ความหมายตรงนี้ พวกเขาจึงกล่าวหาเปาโลว่าเป็นคนอ่อนแ
ยามอยู่ต่อหน้าแต่เขียนจดหมายอย่างฝีปากกล้าเมื่อไม่อยู่ พวกเขาไม่เพียงเป็นศัตรูต่อพันธกิจของ
ท่านเท่านั้น แต่ตอนนี้พวกเขาก็กำลังโจมตีท่านเป็นการส่วนตัวด้วย

บทเรียนที่ตามมาก็คือว่า ความจริงไม่ขึ้นอยู่กับผู้ที่นำมา เปาโลอาจอ่อนแอเพราะ
ความเจ็บป่วยทางกายยามอยู่ต่อหน้าพวกเขา แต่นั่นก็ไม่เกี่ยวข้องกับความจริงที่ท่านกล่าวออก
ไป วิธีการนำเสนอที่หลากหลายหรือเสน่ห์ของคนนำสารไม่ขึ้นตรงกับความจริงของข่าวสาร
นั้นๆ ในทางกลับกัน การนำเสนอที่น่าตื่นเต้นโดยนักพูดที่มีเสน่ห์อาจบดบังคำสอนผิดอยู่ก็ได้
นั้นตรงข้ามกับเปาโล

2 คร 10:11 ท่านจึงเตือนว่า จงให้คนเหล่านั้นเข้าใจอย่างนี้ว่า เมื่อเราไม่อยู่เราพูดไว้ใน
จดหมายของเราอย่างไร เมื่อเรามาแล้วเราก็จะกระทำอย่างนั้นด้วย ในจดหมายท่านใช้คำพูดที่
รุนแรงกับพวกศัตรูของท่านที่สอนผิดที่เมืองโครินธ์ คราวนี้ท่านเตือนว่าเมื่อท่านไปถึง ท่านจะ
จัดการกับพวกเขาด้วยตัวเองในแบบเดียวกัน พวกเขาได้รับคำเตือนของท่านชัดเจนแล้ว

2 คร 10:12 พวกถือลัทธิยิวได้มาที่เมืองโครินธ์ตอนที่เปาโลไม่อยู่และกล่าวยกย่องตัวเองอย่างมาก (พวกที่แอบเข้ามานี้เป็นต้นเหตุของปัญหามากมายที่นั่น) อย่างไรก็ตาม เปาโลเตือนว่าเราไม่ต้องการที่จะจัดอันดับหรือเปรียบเทียบตัวเองกับบางคนที่ยกย่องตัวเอง ท่านไม่กล้าจัดอันดับตัวเองหรือเปรียบเทียบตัวเองกับพวกชอบดีเหล่านั้นที่เดินทางมาเพื่อยกย่องตัวเอง คนเหล่านั้นอ้างว่าตัวเองมีมาตรฐานที่คนอื่นทุกคนต้องปฏิบัติตาม

แต่เมื่อเขาเอาตัวของเขาเป็นเครื่องวัดกันและกัน และเอาตัวเปรียบเทียบกันและกัน เขาก็เป็นคนขาดปัญญา พวกถือลัทธิยิวที่แอบเข้ามาซึ่งตั้งตัวเป็นมาตรฐานของหลักคำสอนที่ถูกต้องวัดความถูกต้องของตัวเองโดยใช้มาตรฐานเดียวกันนั้น จากนั้นพวกเขาก็เปรียบเทียบตัวเองกับคนอื่นที่คิดเหมือนกัน นี่สื่อว่าเปาโลไม่ได้ตามมาตรฐานของพวกเขา ประเด็นของท่านก็คือพวกผู้เชี่ยวชาญที่ประกาศตัวเองเหล่านี้ไม่มีปัญญา

2 คร 10:13 ในทำนองเดียวกันเปาโลกล่าวต่อไปว่า ฝ่ายเราจะไม่โอ้อวดในสิ่งใดเกินขอบเขต แต่ว่าจะอวดในขอบเขตที่พระเจ้าทรงจัดไว้ให้เรา และพวกท่านก็อยู่ในขอบเขตนั้น ท่านต้องการบอกว่าท่านจะไม่ยกย่องตัวเองโดยปราศจากเหตุ แต่สิ่งที่ท่านจะโอ้อวดได้ต้องเป็นไปตามมาตรฐานอันเที่ยงตรงซึ่งพระเจ้าได้ทรงประทานให้แก่ท่านแล้ว นอกจากนี้มาตรฐานดังกล่าวก็จะถูกปรับใช้กับพวกเขาด้วย

2 คร 10:14 ท่านกล่าวตามเดิมต่อไป พวกถือลัทธิยิวอ้างว่าเปาโลทำเกินขอบเขตของตนที่เมืองโครินธ์และไม่มีสิทธิอำนาจที่นั่น ท่านจึงตอบกลับไปว่า การที่มาถึงท่านนั้น มิใช่โดยการล่วงขอบเขตอันควร เรามาจนถึงท่านทั้งหลายเพื่อประกาศข่าวประเสริฐของพระคริสต์ ความจริงก็คือ ท่านได้มาถึงเมืองโครินธ์ก่อน คือ ก่อนที่พวกถือลัทธิยิวจะมาที่นั่นเสียอีก คำที่แปลว่า มาถึง (*พธาโน*) มีความหมายว่า ‘มาก่อน’ และมีรูปกาลเป็นอดีต ประเด็นที่สำคัญกว่าก็คือว่า เปาโลไม่ได้ทำเกินขอบเขตของตัวเองในการที่ท่านจัดการกับปัญหาต่างๆในคริสตจักรที่เมืองโครินธ์ อันที่จริงท่านได้มาถึงที่นั่นพร้อมข่าวประเสริฐก่อนพวกเขา คือ ก่อนที่พวกถือลัทธิยิวจะโผล่มาเสียอีก

2 คร 10:15 การมาของท่านจึงมิได้อื้อวอดเกินขอบเขต มิได้อื้อวอดในการงานที่คนอื่นได้กระทำ การอวดของเปาโลมิได้เกินขอบเขต คือ อวดในการงานของคนอื่น แต่เปาโลตั้งใจและหวังใจว่า เมื่อความเชื่อของท่านจำเริญมากขึ้นแล้ว ท่านจะช่วยเราให้ขยายเขตกว้างขวางออกไปอีกเป็นอันมากตามขนาดของเรา ความหมายก็คือ โดยการใช้อำนาจกับคริสตจักรที่เมืองโครินธ์ เปาโลหวังว่าความเชื่อของพวกเขาจะเติบโตขึ้นและพวกเขาจะคิดที่จะยกย่องท่านเพราะมาตรฐานฝ่ายวิญญาณที่สูงส่งของท่าน

2 คร 10:16 เป้าหมายของท่านก็คือ เพื่อเราจะได้ประกาศข่าวประเสริฐในเขตที่อยู่ นอกห้องถิ่นของพวกท่าน โดยมิได้อื้อวอดเรื่องงานที่คนอื่นได้ทำไว้พร้อมแล้วนั้น หลังจากได้กล่าวไปแล้วเยอะแยะ เปาโลจึงสรุปย่อพันธกิจของตัวเองในที่นี้ นั่นคือ การประกาศข่าวประเสริฐในแคว้นแคว้นต่างๆที่อยู่เลยออกไป (สถานที่ใหม่ๆ) ในทางตรงกันข้าม มันคือการไม่รุกล้ำเข้าไปในพันธกิจของคนอื่นและอื้อวอดเกี่ยวกับมัน นั่นแหละคือสิ่งที่พวกถือลัทธิยิวกำลังทำอยู่ พวกเขามาที่หลังเปาโล โดยฉวยโอกาสจากงานที่ท่านได้เริ่มต้นไว้ ทำให้มันผิดเพี้ยนไปและอื้อวอดในความสำเร็จอันยิ่งใหญ่ของพวกเขา อัครทูตผู้ยิ่งใหญ่ท่านนี้ได้แสดงให้เห็นจุดประสงค์ของตัวเองอย่างชัดเจน ขณะเดียวกันท่านก็เปิดเผยพฤติกรรมที่ต่ำทรามและไร้จรรยาบรรณของพวกศัตรูของท่าน

2 คร 10:17 ดังนั้นท่านจึงสรุปว่า ถ้าผู้ใดจะอวด ก็จงอวดองค์พระผู้เป็นเจ้า นำสังเกตว่าคำว่า อวด แปลมาจากคำเดียวกับที่แปลว่า อื้อวอด ในข้อข้างบน ประเด็นของท่านชัดเจน หากใครต้องอวด จงอวด (คือ อื้อวอด) ในองค์พระผู้เป็นเจ้าไม่ใช่อวดในตัวเอง

2 คร 10:18 กลับไปพูดถึงพวกศัตรูที่ขอบยกย่องตัวเองและโฆษณาถึงคุณสมบัติของตัวเอง เปาโลปิดท้ายบทนี้ด้วยคำสุภาพที่เป็นความจริง เพราะคนที่ยกย่องตัวเองไม่เป็นที่นับถือของผู้ใด คนที่น่านับถือนั้นคือคนที่องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงยกย่อง คำที่แปลว่า ยกย่อง (ซูนิสตาโอ) ในบริบทนี้มีความหมายว่า ‘แนะนำ’ คำที่แปลว่า เป็นที่นับถือ (คอคิมอส) มีความหมายว่า ‘ผ่านการทดสอบแล้ว’ หรือ ‘ถูกพิสูจน์แล้ว’ หรือ ‘เป็นที่ยอมรับ’ ความหมายในที่นี้ก็คือ คนที่

ถูกพิสูจน์แล้วว่าไม่ใช่คนที่แนะนำตัวเอง แต่เป็นคนที่องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงแนะนำต่างหาก เห็นได้ชัดว่าพวกศัตรูของเปาโลได้แนะนำตัวเองและองค์พระผู้เป็นเจ้าได้ทรงแนะนำเปาโล

ภาพรวมของ 2 โครินธ์ 11: อัครทูตเปาโลกล่าวปกป้องตัวเองต่อไปจากพวกที่วิจารณ์ท่านโดยใช้หลักเหตุผลที่ซับซ้อนและเปี่ยมด้วยโวหาร ท่านให้ความเห็นบางประการที่ชัดเจนที่สุดในพระคัมภีร์เกี่ยวกับความสามารถของพญามารในการปลอมแปลงความจริง จากนั้นท่านก็บรรยายถึงประสบการณ์การณ์ในการรับใช้ของท่านผ่านทางความทุกข์ยากต่าง ๆ นานาอันแสดงถึงตำแหน่งอัครทูตที่ไม่เหมือนใครของท่าน

2 คร 11:1 ถึงแม้ไม่ได้มีบอกไว้ แต่เห็นได้ชัดว่าพวกคนที่วิจารณ์เปาโล คือพวกอัครทูตจอมปลอม ไม่อายเลยในการกล่าวยกย่องตัวเองจนคริสตจักรที่เมืองโครินธ์ซึ่งหัวอ่อนถึงกับตกตะลึง นี่ทำให้เปาโลตกอยู่ในที่นั่งลำบากจนท่านต้องยกหลักฐานต่างๆ เพื่อแสดงถึงความน่าเชื่อถือของท่านในเรื่องฝ่ายวิญญาณ ท่านจึงเริ่มต้นเนื้อหาตอนนี้โดยกล่าวว่า ข้าพเจ้าอยากจะขอให้ท่านทนฟังความเขลาของข้าพเจ้าสักหน่อยหนึ่ง และให้ทนกับข้าพเจ้าจริงๆ ความหมายก็คือโปรดทนฟังข้าพเจ้าหน่อยเถอะกับการที่ข้าพเจ้าพูดปกป้องตัวเองในแบบที่อาจโง่ๆ นี้เท่ากับท่านขอโทษพวกเขา

2 คร 11:2 ท่านหึงหวงพวกเขาเหมือนกับเจ้าบ่าวจะหึงหวงเจ้าสาวของตน เพราะว่าข้าพเจ้าหึงหวงแทนท่านอย่างที่พระเจ้าทรงหึงหวงแทน เพราะว่าข้าพเจ้าได้หมั้นพวกท่านไว้สำหรับสามิผู้เดียว เพื่อถวายเป็นพรหมจารีบริสุทธิ์ คำที่แปลว่า หึงหวงแทน (เชลอ โอ) มีความหมายด้วยว่า ‘ความรื้อนร่น’ ท่านมีความรื้อนร่นแบบพระเจ้าสำหรับคริสตจักรนี้ที่ท่านได้ก่อตั้งขึ้นมา คำที่แปลว่า หมั้น (ฮารมอ โซ) มีความหมายตรงตัวว่า ‘ผูกพัน’ แต่ความหมายในที่นี้คือ ‘การหมั้นหมาย’ หากไม่ลงลึกถึงความหมายทางสังคมของการแต่งงานในสมัยนั้น คำนี้ก็สื่อถึง ‘การหมั้น’ เหมือนในปัจจุบัน ตรงนี้เราเห็นถึงภาพเปรียบของพระคริสต์กับคริสตจักรในฐานะเจ้าสาวของพระองค์

เปาโลพูดเปิดอกกับพวกเขาอีกครั้ง เปาโลในฐานะผู้ก่อตั้งคริสตจักรที่เมืองโครินธ์ได้
หมั่นพวกเขากับพระคริสต์แล้ว การแต่งงานยังไม่เสร็จสมบูรณ์ แต่ถึงอย่างไรทั้งสองฝ่ายก็ถูก
หมั้นกันแล้วอยู่ดี พ่อคนหนึ่งตั้งใจที่จะรักษาลูกสาวที่หมั้นแล้วของตนให้บริสุทธิ์อย่างไร เปาโล
ก็ตั้งใจที่จะถวายคริสตจักรที่เมืองโครินธ์ “ให้แก่พระคริสต์เป็นพรหมจารีบริสุทธิ์” เช่นกัน ตอน
แรกท่านพูดในแง่ฝ่ายวิญญาณ ถึงแม้ว่ามีการผิดศีลธรรมฝ่ายเนื้อหนังในคริสตจักรนั้นด้วยก็ตาม

2 คร 11:3 ในทำนองเดียวกัน เปาโลใช้ภาพประกอบของการที่ซาตานล่อลวงนางเอ
วาในสวนเอเดน แต่ข้าพเจ้าเกรงว่าท่านนั้นได้ล่อลวงนางเอวาด้วยอุบายของมันฉันใด จิตใจของ
ท่านก็จะถูกล่อลวงให้หลงไปจากความจริง ซึ่งมิได้อยู่ในพระคริสต์โดยวิธีหนึ่งวิธีใดฉันนั้น
บางคนใช้ข้อนี้อย่างโง่ๆ เพื่อสอนว่าพญามารได้มีเพศสัมพันธ์กับนางเอวาในสวนเอเดน คนพวก
นี้อ้างเรื่องความเป็นหญิงพรหมจารีและคำว่า ล่อลวง อย่างไรก็ตามคำที่แปลเช่นนั้น (*เอ็กซาพา
ทาโอ*) ก็มีความหมายพื้นๆว่า ‘ล่อลวง’ นอกจากนี้เปาโลแสดงความตั้งใจของท่านชัดเจนใน
วลีต่อไปที่พูดว่าจิตใจของพวกเขาถูกล่อลวง คำที่แปลว่า *ความจริง* (*ฮัลลอสเตส*) มีความ
หมายเพิ่มเติมว่า ปราศจากการเสแสร้งและความหน้าซื่อใจคด ท่านจึงหมายถึงความจริงใจของ
ข้าพเจ้าประเสริฐของพระคริสต์ มันไม่ซับซ้อนและไม่คดเคี้ยว เรียบง่ายและจริงใจ

ประเด็นที่สำคัญกว่าของท่านคือ ท่านกลัวว่าคริสตจักรที่เมืองโครินธ์จะถูกบิดเบือนใน
ด้านหลักคำสอนและด้านจิตวิญญาณเพราะข้าพเจ้าประเสริฐจอมปลอมที่ถูกประกาศโดยพวกถือ
ลัทธิยิวชั่ววอดที่มาสสร้างความวุ่นวายท่ามกลางพวกเขา เห็นได้ชัดว่าเปาโลมีภาระใจเพื่อพวกเขา
จริงๆ

2 คร 11:4 เปาโลพูดถึงพวกถือลัทธิยิวที่เข้ามารังควานคริสตจักรที่เมืองโครินธ์
เพราะว่าถ้าคนใดจะมาเทศนาสั่งสอนถึงพระเยซูอีกองค์หนึ่ง ซึ่งแตกต่างกับที่เราได้เทศนาสั่ง
สอนนั้น หรือถ้าท่านจะรับวิญญาณอื่นซึ่งแตกต่างกับที่ท่านได้รับแต่ก่อน หรือรับข้าพเจ้าประเสริฐ
อื่นซึ่งแตกต่างกับที่ท่านได้รับไว้แล้ว แหมท่านทั้งหลายช่างอดทนสนใจฟังเขาเสียจริงๆ อันที่
จริงแล้วพวกถือลัทธิยิวเหล่านี้เทศนาถึงพระเยซูอื่น, วิญญาณอื่น และข้าพเจ้าประเสริฐอื่น อย่างไรก็ตาม

ก็ตามเปาโลประชดพวกเขานิดหน่อยโดยกล่าวว่า “แห่มท่านทั้งหลายช่วงอดทนสนใจฟังเขาเสียจริงๆ” คนเหล่านั้นพยายามที่จะทำลายความน่าเชื่อถือของเปาโล แต่พวกเขาไม่ได้มีข่าวประเสริฐใหม่, วิญญาณใหม่ หรือพระคริสต์องค์ใหม่มาเสนอพวกเขาแต่อย่างใดนอกจากที่พวกเขาได้รับมาผ่านทางเปาโล ดังนั้นเปาโลจึงพูดประชดให้พวกเขาคล้อยตามคนเหล่านั้นไปเลย

2 คร 11:5 ท่านพูดประชดพวกเขาต่อไป เพราะข้าพเจ้าคิดว่า ข้าพเจ้าไม่ด้อยกว่าอัครทูตชั้นผู้ใหญ่เหล่านั้นแม้แต่น้อยเลย คำพูดประชดประชันนี้แปลแบบถอดความได้ว่า ‘เพราะข้าพเจ้าคิดว่าข้าพเจ้าเทียบไม่ได้เลยกับพวกสุดยอดอัครทูตเหล่านั้น’ ท่านพูดถึงพวกอาจารย์สอนเทีงที่สนับสนุนให้พวกเขากลับไปนับถือศาสนาอีวอีกครั้ง พวกเขาเข้ามาแสดงตัวเป็นอัครทูตที่มีตำแหน่งสูงที่สุด มีคนมาแล้วเรื่องนี้ให้เปาโลฟัง ท่านจึงพูดถึงคนพวกนี้อย่างประชดประชัน

2 คร 11:6 อัครทูตเปาโลจึงนำพวกเขากลับมาสู่ความจริงอันแสนเย็นชา แม้ว่าข้าพเจ้าพูดไม่เก่ง แต่ข้าพเจ้าก็ยังมีความรู้ ที่จริงเราก็ได้แสดงข้อนี้ให้ประจักษ์แก่พวกท่านในกิจการทุกสิ่งแล้ว ความหมายก็คือ ‘แต่ถึงแม้ว่าข้าพเจ้ามีความสามารถธรรมดาๆในการพูดต่อหน้าชุมนุมชน แต่ข้าพเจ้าไม่ได้เป็นเช่นนั้นเลยในเรื่องความรู้’ ท่านไม่ขอโทษเลยในการที่ท่านได้รับความรู้ซึ่งถูกเปิดเผยโดยตรงมาจากพระเยซูคริสต์ นอกจากนี้ชีวิตและการรับใช้ของท่านก็เป็นทีประจักษ์แก่พวกเขาแล้ว พวกเขาทราบดีถึงความสุจริต อุปนิสัย และหลักคำสอนของท่าน

2 คร 11:7 ท่านจึงถามว่า ข้าพเจ้าได้กระทำผิดหรือในการที่ข้าพเจ้าได้ถ่อมใจลงเพื่อยกชูท่านขึ้น เพราะข้าพเจ้าได้ประกาศข่าวประเสริฐของพระเจ้าแก่พวกท่านโดยไม่ได้คิดค่าหรือความหมายก็คือ ‘ข้าพเจ้าได้ทำบาปแล้วหรือในการที่ข้าพเจ้าถ่อมตัวลงเพื่อที่ท่านจะได้รับยกชูขึ้น เพราะข้าพเจ้าได้ประกาศข่าวประเสริฐแก่พวกท่านฟรีๆ’ ในการไปที่เมืองโครินธ์ เปาโลไม่เคยขอความช่วยเหลือด้านการเงินจากพวกเขาเลย บางครั้งท่านก็ทำงานพิเศษเป็นช่างทำเตี้นท์ (กิจการ 18:1-3) ต่อมาคริสตจักรอื่นๆก็ส่งเงินมาช่วยเหลือในพันธกิจของท่าน คริสตจักรที่เมืองโครินธ์ไม่เคยให้ความช่วยเหลือท่านเลย ท่านจึงเผชิญหน้ากับพวกเขาด้วยคำถามที่ว่า ‘นั่นเป็น

ความบาปหรือ โดยการที่ท่านล่อมตัวลง ท่านกลับทำให้พวกเขาเยอหยิ่งมากยิ่งขึ้นหรือ พันธกิจของท่านเป็นของฟรีสำหรับพวกเขาละ!’

2 คร 11:8-9 เปาโลเขียนต่อไปว่า ข้าพเจ้าได้ปล้นคริสตจักรอื่นด้วยการรับเงินบำรุงจากเขา เพื่อจะได้ปรนนิบัติพวกท่าน ท่านได้รับเงินช่วยเหลือจากคริสตจักรอื่นๆ ท่านได้รับ ‘เงินบำรุง’ จากพวกเขาเพื่อช่วยให้ท่านสามารถรับใช้ที่เมืองโครินธ์ได้

นอกจากนี้ 9 และเมื่อข้าพเจ้าอยู่กับพวกท่านและกำลังขาดแคลนนั้น ข้าพเจ้าก็มีได้เป็นภาระแก่ผู้ใด เพราะว่า พี่น้องที่มาจากแคว้นมาซิโดเนียได้เจือจานให้พอแก่ความต้องการของข้าพเจ้า ตอนอยู่ที่เมืองโครินธ์และกำลังขาดสน ท่านก็ไม่ใช่ภาระแก่ผู้ใดที่นั่นเลย ในทางตรงกันข้าม ความขาดสนของท่านได้รับการเจือจานโดยพี่น้องจากคริสตจักรต่างๆที่อยู่ในแคว้นมาซิโดเนีย ท่านกล่าวต่อไปว่า ข้าพเจ้าระวางตัวไม่ให้ภาระแก่พวกท่านในทางหนึ่งทางใดทุกประการ และข้าพเจ้าจะระวางตัวเช่นนั้นต่อไป ท่านให้คำมั่นต่อพี่น้องชาวเมืองโครินธ์ว่าท่านจะไม่ใช่ภาระแก่พวกเขาเด็ดขาด นี่น่าจะทำให้คริสตจักรที่เมืองโครินธ์ขายหน้าได้แล้ว ดู กิจการ 18:5 และฟิลิปปี 4:15-18 เพื่อความเข้าใจเพิ่มเติมในเรื่องนี้

2 คร 11:10 ทั้ๆที่โดนใส่ร้ายป้ายสีจากพวกที่ชอบวิจารณ์ท่าน เปาโลกล่าวต่อไปว่า ความจริงของพระคริสต์มีอยู่ในข้าพเจ้าแน่ฉันใด จึงไม่มีผู้ใดในเขตแคว้นอากายาสามารถที่จะห้ามข้าพเจ้าไม่ให้รอดเรื่องนี้ได้ฉันนั้น นั่นคือไม่มีใครสามารถห้ามไม่ให้ท่านอวดว่าท่านได้ประกาศข่าวประเสริฐโดยไม่คิดค่าในแคว้นอากายาได้ อากายาเป็นแคว้นที่อยู่ทางตอนใต้ของประเทศกรีซซึ่งเป็นทีี่เมืองโครินธ์ตั้งอยู่

2 คร 11:11 หากมีใครถามท่านว่าเพราะเหตุใด คำตอบของท่านก็ชัดเจน เพราะข้าพเจ้าไม่รักพวกท่านหรือ พระเจ้าทรงทราบดีว่าข้าพเจ้ารักพวกท่าน เห็นชัดเจนอยู่แล้วว่าท่านรักพวกเขาและด้วยเหตุนี้เอง ท่านจึงได้รับใช้พวกเขาฟรีๆ

2 คร 11:12 เปาโลจึงลี้ภัยไปกับพวกเขา แต่ถึงที่ข้าพเจ้ากระทำนั้น ข้าพเจ้าจะกระทำต่อไป เพื่อข้าพเจ้าจะตัดโอกาสคนเหล่านั้นที่คอยหาโอกาส เพื่อว่าเมื่อเขาอื้อวदनั้นเขาจะได้ปรากฏว่ามีสภาพเหมือนกับเรา ท่านจะทำเหมือนเดิมต่อไป คือไม่ขอความช่วยเหลือด้านการเงินจากพวกเขาเพื่อที่ท่านจะตัดโอกาสคนเหล่านั้นที่คอยหาเหตุที่จะวิพากษ์วิจารณ์ท่านได้ ในทางตรงกันข้าม จงปล่อยให้คนปลอมเหล่านี้ที่อ้างตัวว่าเป็นอัครทูต คือพวกถือลัทธิยิว เป็นเหมือนเปาโล นั่นคือ จงปล่อยให้คนเหล่านี้รับใช้พวกท่านโดยไม่คิดค่าจ้างบ้าง นี่สื่อชัดเจนว่าพวกสร้างปัญหาเหล่านี้กำลังปกปิดลอกคริสตจักรที่เมือง โครินธ์อยู่ เปาโลทำทนายคนเหล่านี้ให้อยู่โดยความเชื่อเหมือนที่ท่านได้กระทำ

2 คร 11:13 เปาโลจึงเรียกคนเหล่านี้อย่างที่พวกเขาเป็นจริงๆ เพราะคนอย่างนั้นเป็นอัครทูตเทียม เป็นคนงานที่หลอกลวง ปลอมตัวเป็นอัครทูตของพระคริสต์ นี่เป็นข้อกล่าวหาที่รุนแรง พวกเขาเป็นคนปลอมและเป็นคนลวงที่ละทิ้งความจริงที่ปลอมตัวเป็นอัครทูตของพระคริสต์ เปาโลตราหน้าพวกเขาอย่างที่พวกเขาเป็นจริงๆ คือ ผู้สนับสนุนศาสนาจอมปลอมซึ่งเป็นของลอกเลียนแบบที่มีอยู่ทั่วโลกเต็มไปหมด ข้อต่อไปจะกล่าวชัดเจนว่าพวกเขามีที่มาจากไหน

2 คร 11:14 ความจริงประการหนึ่งที่โลกพยายามปิดบังอยู่ตรงนี้แล้ว การกระทำเช่นนั้นไม่แปลกประหลาดเลย ถึงขนาดตนเองก็ยังปลอมตัวเป็นทูตสวรรค์แห่งความสว่างได้ พญามารหากินกับศาสนาฆราวาส นี่เป็นธุรกิจทำเงินมากที่สุดอย่างหนึ่งของมัน นอกจากนี้ข้อเท็จจริงที่ว่ามันสามารถปลอมตัวเป็นทูตสวรรค์แห่งความสว่างได้ก็เป็นเรื่องน่ากลัวจริงๆ มันผู้เป็นเจ้าของแห่งความมืดท่องเที่ยวไปตามที่ต่างๆ โดยแฝงกายเป็นทูตแห่งความสว่างอย่างชาญฉลาด มี ‘ศาสนาจารย์’, ‘บาทหลวง’ และ ‘หลวงพ่อบุญธรรม’ ก็คนกันที่นั่นจะโดนกล่าวหาว่าเป็นดังที่ว่าได้

2 คร 11:15 เมื่อถึงความสนใจกลับไปที่พวกอัครทูตปลอมที่เมืองโครินธ์ เปาโลจึงกล่าวว่า เหตุฉะนั้นจึงไม่เป็นการแปลกอะไรที่ผู้รับใช้ของชาตานั้นจะปลอมตัวเป็นผู้รับใช้ของความชอบธรรม ท้ายที่สุดของเขาจะเป็นไปตามการกระทำของเขา หากชาตานั้นปลอมตัวเป็นทูตแห่งความสว่างได้ ก็ไม่เป็นเรื่องใหญ่อะไรเลยที่ผู้รับใช้ของมันจะปลอมตัวเป็นผู้รับใช้ของความ

ชอบธรรม ถึงแม้จะเสแสร้งขนาดไหน แต่บั้นปลายของพวกเขาก็จะเป็นไปตามกิจกรรมจอมปลอมของพวกเขา นี่สื่อชัดเจนว่าความพินาสของพวกเขาก็ยุติธรรมแล้ว

2 คร 11:16 ย้อนกลับไปเนื้อหาที่ค้างไว้ในข้อ 12 เปาโลกล่าวต่อไปว่า **ข้าพเจ้าขอ** กล่าวซ้ำอีกว่า อย่าให้ใครเห็นไปว่าข้าพเจ้าเป็นคนเขลา แต่ถ้ามี ก็ให้เขาต้อนรับข้าพเจ้าอย่าง **ต้อนรับคนเขลาเถิด เพื่อข้าพเจ้าจะได้รอดตัวเองได้บ้าง** ท่านต้องการจะบอกว่าขออย่าให้ใครคิดว่าท่านโง่เลย ท่านจำใจพูดในสิ่งที่ท่านได้พูดออกไปเพราะพวกที่ใส่ร้ายป้ายสีท่านและการที่พวกเขากล่าวร้ายต่อพันธกิจของท่าน ถึงแม้ว่าคริสตจักรจะคิดว่าท่านโง่ แต่ท่านก็ขอให้พวกเขา ยอมรับท่านเพื่อที่ท่านจะรอดได้บ้างแม้เพียงเล็กน้อย

2 คร 11:17 ท่านกล่าวต่อไปเพื่อที่จะสงบปากสงบคำพวกที่วิพากษ์วิจารณ์ท่าน การที่ **ข้าพเจ้าพูดอย่างนั้น** ข้าพเจ้ามิได้พูดตามอย่างองค์พระผู้เป็นเจ้า แต่พูดอย่างคนเขลา ด้วยหัวใจ **ตัวในการรอดนั้น** จนถึงบัดนี้ท่านได้อ้างแบบอย่างของพระคริสต์ (10:1) มาตลอด อย่างไรก็ตาม ท่านยอมรับ ณ จุดนี้ว่าท่านไม่ได้กำลังทำแบบนั้นอยู่ ในสิ่งที่ท่านจะเขียนต่อไปนี้ หากมีความโง่เขลาใดๆ มันก็เป็นความโง่เขลาของท่านแต่เพียงผู้เดียว

2 คร 11:18 ต่อไปอีกนิดเดียวในบทนี้ เปาโลจะย้อนให้พวกเขาฟังเกี่ยวกับความทุกข์ทรมานฝ่ายร่างกายที่ท่านยอมทนเพื่อพระคริสต์ ส่วนใหญ่แล้วความทุกข์ทรมานเหล่านี้เกิดขึ้นกับร่างกาย คือ เนื้อหนังของท่าน ดังนั้นท่านจึงเขียนว่า **เพราะเมื่อเห็นว่าหลายคนเคยรอดตามเนื้อหนัง** ข้าพเจ้าก็จะรอดบ้าง พวกคนที่ชอบวิจารณ์ท่านรอดในเนื้อหนังของตนเอง (คือ การเข้าสู่สุหนัตของพวกเขา) ท่านจึงจะขอรอดในความทุกข์ทรมานฝ่ายร่างกายของตัวเองบ้าง

2 คร 11:19 นี่เป็นอีกครั้งที่ท่านใส่คำพูดประชดประชันแบบชอบธรรมเข้าไปหน่อย เพราะว่าการที่ท่านทนฟังคนเขลาพูดด้วยความยินดีนั้น น่าจะเป็นเพราะท่านช่างฉลาดเสียนี้ กระจ่าง คนเหล่านั้นที่ชอบวิจารณ์ท่านก็เป็นเหมือนพวกกรีกที่ใจกว้าง คือ ยินดีที่จะยอมทนฟังคนโง่ โดยถือว่าตัวเองเป็นคนที่มีสติปัญญา (ซึ่งมีน้ำใจยอมลดตัวไปสูงถึงกับคนโง่)

2 คร 11:20 ท่านแคว้นพวกถือลัทธิยิวที่ชอบวิจารณ์ท่านต่อไป เพราะท่านทนเอา ถ้ามีผู้นำท่านไปเป็นทาส ถ้ามีผู้ล้างผลาญท่าน ถ้ามีผู้มายึดของของท่านไป ถ้ามีผู้ยกตัวเองเป็นใหญ่ ถ้ามีผู้ตบหน้าท่าน ในความใจกว้างที่ยอมลดตัวไปสูงส่งกับคนโง่ของพวกเขา นั่น คริสตจักรที่เมืองโครินธ์ได้ยอมให้ตัวเองกลับไปตกเป็นทาสของพระบัญญัติอีกครั้ง พวกเขายอมให้เงินทองของตัวเองถูกพวกถือลัทธิยิวมาล้างผลาญ พวกเขายอมให้ตัวเองถูกพวกอัครทูตจอมปลอมมายึดของไป พวกเขาตั้งใจที่จะยอมให้พวกถือลัทธิยิวเหล่านี้มาโอ้อวดเกินจริงเกี่ยวกับตัวเองด้วย บางคนถึงขนาดยอมให้พวกครูสอนเท็จที่เยอหยิ่งเหล่านี้มาตบหน้าใครคนใดที่ไม่เห็นด้วยกับพวกเขาด้วยซ้ำ หากพวกที่ชอบวิจารณ์ท่านในคริสตจักรที่เมืองโครินธ์ยอมทนต่อการกระทำเหล่านี้โดยไม่ถือสาอะไร พวกเขาก็น่าจะทนคน โง่อย่างเปาโลได้อยู่แล้ว

2 คร 11:21 ถึงแม้จะพูดปกป้องพันธกิจของตัวเองต่อไป แต่เปาโลก็เปลี่ยนจากการใช้คำพูดแคว้นมาเป็นการพูดตรงๆแทน ข้าพเจ้าต้องพูดด้วยความละเอียดว่า ดูเหมือนเราอ่อนแอเกินไปในเรื่องนี้ ไม่ว่าใครกล้าอวดในเรื่องใด (ข้าพเจ้าพูดอย่างคนเขลา) ข้าพเจ้าก็กล้าอวดเรื่องนั้นเหมือนกัน ท่านแจ้งให้คริสตจักรทราบว่าคุณคนที่ชอบวิจารณ์ท่านได้ทำให้ท่านละเอียด โดยหาว่าท่านเป็นคนอ่อนแอ แต่ท่านก็เตือนว่า หากพวกเขาอยากใช้ความกล้า ท่านก็จะใช้ความกล้าเหมือนกัน อย่างไรก็ตาม ท่านเห็นด้วยว่ามันอาจเป็นเรื่องโง่ๆที่จะทำเช่นนั้น ดู สุภาษิต 9:7

2 คร 11:22 เปาโลจึงยอมลดตัวมาเข้าแลกด้วย ท่านถามว่า เขาเป็นชาติอิสราเอลหรือ ข้าพเจ้าก็เป็นเหมือนกัน เขาเป็นชนชาติอิสราเอลหรือ ข้าพเจ้าก็เป็นเหมือนกัน เขาเป็นเชื้อสายของอับราฮัมหรือ ข้าพเจ้าก็เป็นเหมือนกัน พวกที่ชอบวิจารณ์ท่านอย่างเยอหยัน ได้เข้ามาอวดอ้างต่อพวกยิวในคริสตจักรว่าพวกเขาเป็นอิสราเอลแท้ คือเป็นยิวที่มาจากเชื้อสายของอับราฮัม ได้เลย ท่านจะยอมแลกหมัดด้วย เปาโลกล่าวว่าท่านก็เป็นเหมือนกัน

2 คร 11:23 อย่างไรก็ตามตอนนี้ท่านมีอะไรที่เหนือกว่าพวกเขาแล้ว เขาเป็นผู้รับใช้ของพระคริสต์หรือ ข้าพเจ้าเป็นดีกว่าเขาเสียอีก (ข้าพเจ้าพูดอย่างคนโง่) ไม่ว่าพวกผู้เชื่อที่ถือลัทธิยิวเหล่านี้จะอ้างว่าเป็นอะไรกับพระคริสต์ก็ตาม เปาโลก็อยู่ในระดับขั้นที่พวกเขาไปไม่ถึง

(ท่านเห็นด้วยว่าการโอดอวดดังกล่าวอาจเป็นเรื่องโง่ๆ) ท่านจึงแสดงให้พวกเขาเห็นถึงความทุกข์ยากหลายต่อหลายอย่างที่ท่านได้ขอมทนเพื่อพระคริสต์ อันเป็นการสำแดงถึงความแท้จริงของพันธกิจของท่าน ถึงแม้จะเจอกับความทุกข์ยากสักปานใด ท่านก็ไม่ได้ล้มเลิกหรือขอมแพ้

ต่อไปนี้เป็นสิ่งต่างๆที่ท่านขอมทน ซึ่งเป็นเหมือนตราประจำตำแหน่งของท่านในพระคริสต์ ข้าพเจ้าทำงานมากยิ่งขึ้นกว่าเขามาก ข้าพเจ้าถูกโยยตีเกินขนาด ข้าพเจ้าติดคุกมากกว่าเขา ข้าพเจ้าหวัดตายบ่อยๆ คำที่แปลว่า *ทำงาน (คอปอส)* มีความหมายว่างานที่น่าเหน็ดเหนื่อยหรือมีแต่ปัญหา *โยยตี* หมายถึงบาดแผลที่เกิดจากการถูกซ้อมหลายๆครั้ง ดู กิจการ 16:22, 33 และ 2 โครินธ์ 11:24-25 คำที่แปลเช่นนั้น (*พลเอก* ซึ่งเป็นที่มาของคำภาษาอังกฤษ *plague*) ไม่ได้มีความหมายตรงตัวว่า ‘รอยยาว’ แต่หมายถึง ‘บาดแผล’ มากกว่า อย่างไรก็ตามเพราะว่าการเขียนตีพิมพ์ที่รอยฟกช้ำเป็นแนวยาวไว้บนแผ่นหลังของผู้เคราะห์ร้าย บาดแผลดังกล่าวจึงถูกเรียกเป็นภาษาพูดว่า ‘รอยยาว’ แน่แน่นอนที่ท่านรู้เลยว่าภายในห้องขังมันเป็นยังไงและท่านได้เผชิญหน้ากับความตายมาหลายครั้งหลายหน ท่านมีเครื่องหมายของพระคริสต์บนตัวจริงๆ

2 คร 11:24 ที่เจาะจงยิ่งไปกว่านั้นก็คือ เปาโลกล่าวต่อไปว่า พวกยิวเขียนข้าพเจ้าห้าครั้งๆละสามสิบเก้าที หนังสือกิจการและจดหมายฝากต่างๆไม่ได้บันทึกว่าพวกยิวเป็นผู้เขียนท่าน แต่ก็ไม่มีเหตุผลอะไรที่จะสงสัยว่าท่านพูดจริงหรือไม่ พระราชบัญญัติ 25:3 ระบุว่า การเขียนของพวกยิวห้ามเกินสี่สิบครั้ง พวกยิวจึงถือว่าสามสิบเก้าครั้งเป็นจำนวนสูงสุด เกรงว่าพวกเขาจะนับผิดและทำผิดพระบัญญัติ

2 คร 11:25 ท่านกล่าวถึงความทุกข์ยากต่างๆที่ท่านทนต่อไป เขาตีข้าพเจ้าด้วยไม้เรียวสามครั้ง เขาเอาก้อนหินขว้างข้าพเจ้าครั้งหนึ่ง ข้าพเจ้าเผชิญภัยเรือแตกสามครั้ง ข้าพเจ้าลอยอยู่ในทะเลคืนหนึ่งกับวันหนึ่ง ชาวโรมมักเขียนตีด้วยไม้เรียวซึ่งอาจเป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นที่เมืองฟิลิปปีตังที่มีบอกไว้ในกิจการ 16:23 ลูกาบันทึกการที่ท่านถูกหินขว้างในกิจการ 14:19 การขว้างด้วยหินถือว่าเป็นการรุมประชาทัณฑ์และเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นที่เมืองลิสตรา กระนั้นพระเจ้าก็ทรงชุบให้ท่านเป็นขึ้นมาอีก ส่วนเรื่องการที่ท่านเผชิญภัยเรือแตกในกิจการ 27-28 นั้นยังไม่

เกิดขึ้น ดังนั้นท่านจึงเผชิญภัยเรือแตกอีกสามครั้ง ซึ่งรวมถึงครั้งหนึ่งที่ท่านต้องลอยคอกลางทะเลเป็นเวลาหนึ่งวันหนึ่งคืนเต็มๆด้วย

2 คร 11:26 ท่านสาธยายต่อไปถึงอันตรายอื่นๆที่ท่านเผชิญ **ข้าพเจ้าต้องเดินทางบ่อยๆ เผชิญภัยอันน่ากลัวในแม่น้ำ เผชิญภัยโจรภัย เผชิญภัยจากชนชาติของข้าพเจ้าเอง เผชิญภัยจากคนต่างชาติ เผชิญภัยในนคร เผชิญภัยในป่า เผชิญภัยในทะเล เผชิญภัยจากพี่น้องที่ยืม การเดินทางในสมัยอาณาจักรโรมเป็นเรื่องอันตรายจริงๆ**

คำที่แปลว่า **ภัย (คินคูนอส)** มีความหมายว่า ‘อันตราย’ ดังที่ท่านได้กล่าวไปแล้ว เปาโลเคยเจอกับภัยเรือแตกมาหลายครั้งแล้ว พวกโจรที่ดักปล้นกลางทางก็เป็นภัยคุกคามปกติในสมัยนั้นและเห็นได้ชัดว่าเปาโลเคยเจอกับโจรเหล่านั้นมาแล้ว ท่านเคยถูกพวกยิวคิดร้ายแน่นอน ท่านยังเจอพวกคนต่างชาติคิดร้ายที่เมืองฟิลิปปีและเอเฟซัสด้วย ไม่ว่าท่านจะอยู่ในเมืองใหญ่อย่างคามัสกัสหรือเยรูซาเล็ม ในชนบทหรือในทะเล อันตรายก็โผล่มาได้ทั้งนั้น ท่านยังเจอกับพวกพี่น้องจอมปลอมที่คิดคดทรยศด้วยเหมือนกับที่จดหมายฝากที่ท่านส่งถึงเมืองโครินธ์แสดงให้เห็นชัดเจนแล้ว

2 คร 11:27 นอกจากนี้เปาโลต้องเจอกับความเหน็ดเหนื่อยเพราะความทุกข์ยากต่างๆที่ท่านยอมทนด้วย **ต้องทำงานเหน็ดเหนื่อยและยากลำบาก ต้องอดหลับอดนอนบ่อยๆ ต้องหิวและกระหาย ต้องอดข้าวบ่อยๆ ต้องทนหนาวและเปลือยกาย** ท่านรู้เลยว่าความเหนื่อยยากและความเจ็บปวดเป็นยังไง ท่านทนอดหลับอดนอนพอๆกับทนหิว ทนกระหายน้ำ และอดข้าว การที่ท่านอดข้าวนี้ น่าจะเป็นการอดอาหารแบบไม่เต็มใจที่เกิดขึ้นเพราะท่านไม่มีอาหารรับประทาน ท่านยังต้องเผชิญกับสภาพอากาศอันหนาวเหน็บในฤดูหนาวโดยไม่มีเสื้อผ้าคลุมกายให้อุ่นพอด้วย

2 คร 11:28 นอกจากความเหนื่อยยากทางกายที่ท่านทนมาตลอดหลายปีแล้ว เปาโลยังต้องแบกรับภาระฝ่ายวิญญาณของคริสตจักรหลายแห่งบนบ่าของท่านด้วย **และนอกจากสิ่งเหล่านั้นที่อยู่ภายนอกแล้ว ยังมีภารกิจที่บีบข้าพเจ้าอยู่ทุกวันๆ คือการดูแลคริสตจักรทั้งปวง** ท่านมี

ความหวังและความกระวนกระวายเกี่ยวกับความต้องการต่างๆของคริสตจักรอายุน้อยหลายแห่งที่ท่านมีปฏิสัมพันธ์ด้วย นี่อาจเป็นภาระที่หนักยิ่งกว่าปัญหาทางกายของท่านทั้งหมดด้วยซ้ำ

2 คร 11:29 ในเรื่องนี้ท่านถามแบบไม่ต้องการคำตอบว่า **มีใครบ้างเป็นคนอ่อนกำลัง และข้าพเจ้าไม่อ่อนกำลังด้วย มีใครบ้างที่ถูกทำให้สะดุดและข้าพเจ้าไม่เป็นทุกข์เป็นร้อนด้วย** เมื่อคริสตจักรอายุน้อยเหล่านั้นเจอกับปัญหาต่างๆ ท่านก็แบกรับปัญหาเหล่านั้นด้วย เมื่อพวกเขาอ่อนแอ ท่านก็เป็นห่วงพวกเขา เมื่อพวกเขาถูกโจมตี ท่านก็เป็นทุกข์เป็นร้อนเพราะเหตุพญามาร

2 คร 11:30 พวกที่ชอบวิจารณ์ท่านอวดในความน่าเชื่อถือจอมปลอมของตัวเอง เปาโลก็เพิ่งนำเสนอความน่าเชื่อถือของตนไป ท่านจึงกล่าวสรุปเรื่องนี้โดยยอมรับว่า **ถ้าข้าพเจ้าจำเป็นต้องอวด ข้าพเจ้าก็จะอวดสิ่งที่แสดงว่า ข้าพเจ้าเป็นคนอ่อนกำลัง** (คำที่แปลว่า อวด (คาออลไม) เป็นคำเดียวกับที่แปลว่า ‘โอ้อวด’ ที่ปรากฏก่อนหน้านี้ในบทนี้ (ข้อ 16 ฯลฯ) ย้อนกลับไปข้อ 23 หากพวกที่ชอบวิจารณ์ท่านอ้างตัวว่าเป็นผู้รับใช้ของพระคริสต์ ก็ขอให้พวกเขามีประวัติการรับใช้มากกว่าเปาโลเถิด ความน่าเชื่อถือของท่านปรากฏต่อสายตาทุกคนแล้ว

2 คร 11:31 เพื่อสนับสนุนคำกล่าวอ้างของท่านต่อไป เปาโลยกสิทธิอำนาจที่สูงส่งกว่าท่านโดยสาบานว่า **พระเจ้าทรงเป็นพระบิดาของพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา พระองค์ทรงเป็นผู้ที่ควรแก่การสรรเสริญเป็นนิรันดร์ พระองค์ทรงทราบว่ ข้าพเจ้าไม่ได้มุสา** ไม่มีคำสาบานใดสูงส่งยิ่งกว่าคำสาบานที่พระเจ้าทรงรับประกันอีกแล้ว เปาโลรู้ว่าคำกล่าวอ้างของท่านเป็นความจริงและไม่ล้งเลเเลยแม้แต่น้อยที่จะยืนยันคำกล่าวอ้างนี้โดยอาศัยพระเจ้า

2 คร 11:32-33 บางทีอาจเป็นความเห็นที่ท่านเพิ่งคิดได้หรืออาจเพื่อแสดงให้เห็นว่าการรับใช้ของท่านก่อให้เกิดการต่อต้านมาตั้งแต่ต้น เปาโลจึงปิดท้ายบทนี้โดยกล่าวสิ่งต่อไปนี้ **ผู้ว่าราชการเมืองของกษัตริย์อาเรทัสในนครดามัสกัส ให้ทหารเฝ้านครดามัสกัสไว้ เพื่อจะจับตัวข้าพเจ้า** 33 แต่เขาเอาตัวข้าพเจ้าใส่กระบุงใหญ่หย่อนลงทางช่องที่กำแพงนคร ข้าพเจ้าจึงพ้นจากเงื้อมมือของท่านผู้ว่าราชการ ท่านอ้างไปยังกิจการ 9:23-25 ตรงนี้ท่านเพิ่มรายละเอียดเกี่ยวกับผู้ว่าราชการและการที่ท่านหนีออกจากเมืองดามัสกัสซึ่งไม่ได้มีบันทึกไว้เป็นอื่นในพระ

คัมภีร์ อารเททัสเป็นกษัตริย์แห่งเปตราและเป็นพ่อตาของเฮโรดอันติพาส คำที่แปลว่า **กระบุงใหญ่** (ซารกาน) มีความหมายตรงตัวว่าเชือกที่พันกันหรือตะกร้าที่ทำจากเชือกเหมือนกับที่ใช้เพื่อยกสินค้าขึ้นเรือ ไม่ว่าจะยังงไปโลก็หนีจากเมืองดามัสกัสโดยอุบกรณ์ที่ทำจากเชือกดังกล่าว บทนี้จึงจบแบบนี้ โดยแสดงให้เห็นถึงความน่าเชื่อถือเพิ่มเติมของท่านซึ่งไม่มีใครเถียงได้สำหรับการรับใช้ จนถึงทุกวันนี้ก็ยังไม่มีใครสามารถกล่าวอ้างได้เหมือนท่าน

ภาพรวมของ 2 โครินธ์ 12: ขณะที่จดหมายฝากฉบับนี้กำลังจะถึงบทสรุป เปาโลก็ปกป้องการรับใช้และสิทธิอำนาจในการเป็นอัครทูตของท่านต่อไป ท่านปล่อยหมัดตายในบทนี้ ท่านยกเรื่องที่ท่านถูกพาขึ้นสวรรค์ในจิตวิญญาณและได้รับการทรงสำแดงโดยตรงจากพระเจ้า ท่านบันทึกต่อไปว่าหลังจากนั้นพระเจ้าได้ทรงประทานหนามในเนื้อหนังเพื่อป้องกันมิให้ท่านเย่อหยิ่ง บทนี้กล่าวต่อไปถึงการที่ท่านขอร้องให้พวกเขาเปิดใจ ท่านปิดท้ายโดยเตือนว่าท่านจะไม่ทำเป็นมองไม่เห็นความบาปที่เกิดขึ้นท่ามกลางพวกเขาเลยเมื่อท่านไปถึง

2 คร 12:1 อัครทูตเปาโลผู้ยิ่งใหญ่แสดงให้เห็นถึงความล้มเหลวของท่านที่จะพูดแต่เรื่องของตัวเองต่อไป อย่างไรก็ตาม ท่านก็จำเป็นต้องทำแบบนั้นต่อไป ดังนั้นท่านจึงเขียนว่าข้าพเจ้าจำเป็นต้องอวด ถึงแม้จะไม่มีประโยชน์อะไร แต่ข้าพเจ้าจะเล่าต่อไปถึงนิมิตและการสำแดงต่างๆซึ่งมาจากองค์พระผู้เป็นเจ้า ความหมายก็คือว่า ‘ข้าพเจ้าอึดอัดใจจริงๆที่จะอวดต่อไป อย่างไรก็ตาม ตอนนี้ข้าพเจ้าจะขอพูดถึงนิมิตและการสำแดงต่างๆจากองค์พระผู้เป็นเจ้า’ เพื่อที่จะชักจูงให้พี่น้องที่ดื้อรั้นของท่านเชื่อ ท่านก็จะเปิดเผยรายละเอียดต่างๆของชีวิตท่านซึ่งไม่เคยเปิดเผยที่ไหนมาก่อน

2 คร 12:2 ท่านเรียกตัวเองโดยใช้คำสรรพนามบุรุษที่สามเพื่อแสดงถึงความถ่อมตน สิบสี่ปีมาแล้วข้าพเจ้าได้รู้จักชายคนหนึ่ง¹ในพระคริสต์ เขาถูกรับขึ้นไปยังสวรรค์ชั้นที่สาม (แต่จะไปทั้งกาย ข้าพเจ้าไม่ทราบ หรือไปโดยไม่มีกาย ข้าพเจ้าไม่ทราบ พระเจ้าทรงทราบ) เหตุการณ์ดังกล่าวเกิดขึ้นเมื่อสิบสี่ปีมาแล้ว ตัวบ่งชี้ทางประวัติศาสตร์ในชีวิตและการรับใช้ของ

เปาโลไม่ชัดเจนเสมอไป อย่างไรก็ตามดูเหมือนว่าสิบสี่ปีที่แล้วเป็นช่วงเวลาที่ท่านโดนหินขว้างที่เมืองลิสตรา

ในกิจการ 16:19 ลูกาบันทึกว่าพวกที่คิดร้ายต่อเปาโลได้ลากตัวท่านออกไปนอกเมือง โดยคิดว่าท่านตายแล้ว อันที่จริงเปาโลอาจตายไปแล้วและออกจากร่างกายไปอยู่กับองค์พระผู้เป็นเจ้าแล้วก็ได้ อาจเป็นช่วงเวลานี้เองที่ท่าน “ถูกรับขึ้นไปยังสวรรค์ชั้นที่สาม” พวกยิวเชื่อกันว่าสวรรค์ชั้นที่สาม (เหนือชั้นบรรยากาศและอวกาศขึ้นไป) เป็นที่สถิตของพระเจ้า

ด้วยถ้อยคำมากมายเปาโลบอกที่ท่านได้ขึ้นไปยังสวรรค์มาแล้ว อย่างไรก็ตามท่านเสริมคำเตือนไว้ว่า “แต่จะไปทั้งกาย ข้าพเจ้าไม่ทราบ หรือไปโดยไม่มีกาย ข้าพเจ้าไม่ทราบ พระเจ้าทรงทราบ” ท่านรู้ว่าท่านไปที่ไหนมา อย่างไรก็ตามรายละเอียดเกี่ยวกับเหตุการณ์นี้ค่อนข้างคลุมเครือ หากนี่เป็นตอนที่ท่านถูกหินขว้างจริงๆ มันก็เข้าใจได้ว่าท่านหมดสติก่อนจากนั้นจึงถูกพาขึ้นไปยังสวรรค์ อาจเป็นไปได้ว่าสิ่งที่ท่านกำลังจะบรรยายเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นในตอนนั้นเอง อย่างไรก็ตามพระเจ้าทรงมีอะไรให้ท่านต้องทำอีกเยอะ ดังนั้นหลังจากทรงสอนท่านเพิ่มเติมในสง่าราศีแล้ว ท่านก็ถูกส่งตัวกลับมา ดู กิจการ 14:20

2 คร 12:3 ท่านพุดย้ออีกที่อาจเพื่อเน้นความสำคัญ ข้าพเจ้ารู้จักชายผู้นั้น (แต่จะไปทั้งกายหรือไม่มีกาย ข้าพเจ้าไม่ทราบ พระเจ้าทรงทราบ) อีกครั้งที่ท่านเรียกตัวเองแบบอ้อมๆ เกรงว่าท่านจะถูกกล่าวหาว่ายกตัวเองจนดูไม่ดี

2 คร 12:4 คือว่าคนนั้นถูกรับขึ้นไปยังเมืองบรมสุขเกษม และได้ยินวาจาซึ่งจะพูดเป็นคำไม่ได้ และมนุษย์จะพูดออกมาก็ต้องห้าม ถึงแม้ว่ามีสถานที่หนึ่งที่เรียกว่า ‘เมืองบรมสุขเกษม’ จริงๆ (ลูกา 23:43) แต่ตรงนี้คำดังกล่าวถูกใช้ในแบบต่างๆ ไปแทนสวรรค์ ที่นั่นเองท่านได้ยินหลายสิ่งหลายอย่างที่ท่านพุดซ้ำไม่ได้เพราะมันมีเนื้อหาที่ศักดิ์สิทธิ์ มันเป็นเรื่องต้องห้าม อาจเป็นไปได้ว่าท่านถูกสั่งห้ามมิให้ทวนซ้ำสิ่งที่ท่านเห็นและได้ยินในสวรรค์

2 คร 12:5 ชายคนนี่เองที่ถูกรับขึ้นไปยังสวรรค์โดยจิตวิญญาณที่ท่านจะอวดสำหรับชายนั้นข้าพเจ้าอวดได้ แต่สำหรับตัวข้าพเจ้าเอง ข้าพเจ้าจะไม่อวดเลย นอกจากจะอวด

ถึงเรื่องการอ่อนแอของข้าพเจ้า อัครทูตผู้ยิ่งใหญ่ท่านนี้จะอวดในชายผู้คนที่ถูกรับขึ้นไปในสวรรค์ ท่านไม่ขออวดในตัวเอง แต่ท่านจะอวดในการที่ท่านได้ทนทุกข์เพื่อพระคริสต์ดังที่ได้บรรยายไว้ในบทที่แล้ว

2 คร 12:6 ท่านกล่าวต่อไปว่า เพราะถึงแม้ว่าข้าพเจ้าอยากจะอวด ข้าพเจ้าก็ไม่ใช่คนเขลา เพราะข้าพเจ้าพูดตามความจริง ความหมายก็คือ ‘เพราะถึงแม้ข้าพเจ้าอวดได้ ข้าพเจ้าก็จะไม่ยอมเป็นคนโง่’ ท่านกลับกล่าวว่า แต่ข้าพเจ้าระงับไว้ ก็เพราะเกรงว่า บางคนจะยกข้าพเจ้าเกินกว่าที่เขาได้เห็นและได้ฟังเกี่ยวกับข้าพเจ้า กล่าวอีกนัยหนึ่ง ท่านจะไม่อวดอีกต่อไปเกรงว่าคนอื่นจะคิดว่าท่านเป็นอะไรที่มากกว่าที่ท่านเป็นจริงๆ ท่านเป็นคนถ่อมใจอย่างแท้จริง

2 คร 12:7 พระเจ้าโดยพระสติปัญญาในการทรงจัดเตรียมของพระองค์ทรงทำให้แน่ใจว่าเปาโลไม่หลงระเหิงไปกับวิวรรณ์ที่ท่านได้รับ และเพื่อไม่ให้ข้าพเจ้ายกตัวจนเกินไป เนื่องจากที่ได้เห็นการสำแดงมากมายนั้น ก็ทรงให้มีหนามในเนื้อของข้าพเจ้า หนามนั้นเป็นทูตของซาตานคอยทุบตีข้าพเจ้า เพื่อไม่ให้ข้าพเจ้ายกตัวเกินไป พระเจ้าทรงอนุญาตให้มีหนามในเนื้อของท่าน เราไม่ทราบว่ ‘หนาม’ นี้คืออะไร มันอาจเป็นโรคเกี่ยวกับดวงตาซึ่งทำให้ตาของท่านมัวไปและทำให้รูปหน้าของท่านดูยาวขึ้น อย่างไรก็ตามท่านออกความเห็นเพิ่มเติมว่า ‘หนาม’ นี้เป็น “ทูตของซาตานคอยทุบตีข้าพเจ้า” นี้ทำให้เกิดคำถามว่าความเจ็บป่วยของท่านเป็นการกระทำโดยตรงของซาตานที่พระเจ้าทรงอนุญาตหรือไม่ หรือมันเป็นการกระทำของมันแบบอ้อมๆ ความเจ็บป่วยทุกอย่างเป็นผลของการแข่งสาปซึ่งถูกกระตุ้นให้เกิดขึ้น โดยซาตานมาตั้งแต่แรกอยู่แล้ว

คำที่แปลว่า **ทูต** (*คอลล่าฟีโซ*) มีความหมายว่า ‘ตี’ หรือ ‘ถูกตี’ ไม่ว่าจะยังไง เปาโลคิดว่าพระเจ้าทรงอนุญาตให้เกิดความเจ็บป่วยในกายของท่านเพื่อคอยทำให้ท่านถ่อมใจ นี่เป็นบทเรียนหนึ่งสำหรับเรา เมื่อพระเจ้าทรงอวยพรหรืออนุญาตให้มีการเลื่อนขั้นในงานรับใช้ของพระองค์ พระองค์อาจทรงอนุญาตให้เราเจอกับความทุกข์ยากด้วยเพื่อป้องกันมิให้เรายกย่องตัวเอง พระเจ้าจึงทรงเก็บรักษาเปาโลไว้เป็นภานะที่มีประโยชน์

2 คร 12:8 แม้กระนั้นเปาโลก็เขียนว่า เรื่องหนามนั้น ข้าพเจ้าวิงวอนองค์พระผู้เป็นเจ้าถึงสามครั้ง เพื่อขอให้มันหลุดไปจากข้าพเจ้า เปาโลทูลขอพระเจ้าถึงสามครั้งให้เอาความเจ็บป่วยนี้ออกไป

2 คร 12:9 ในข้อที่โดดเด่นที่สุดข้อหนึ่งของพระคัมภีร์ เปาโลเปิดเผยถึงคำตอบของพระเจ้า แต่พระองค์ตรัสกับข้าพเจ้าว่า "พระคุณของเราก็มีพอสำหรับเจ้าแล้ว เพราะความอ่อนแอมีที่ไหน เดชของเราก็มีฤทธิ์ขึ้นเต็มขนาดที่นั่น" ช่างเป็นพระสัญญาที่แสนอัศจรรย์ พระคุณของพระเจ้าเพียงพอสำหรับความต้องการทุกอย่างของเราไม่ว่าจะเป็นอะไรก็ตาม แนวคิดเรื่องพระคุณ ไม่ได้เป็นเพียงความโปรดปรานที่เราไม่สมควรได้รับในเรื่องความรอดเท่านั้น แต่มันยังเป็นกำลังและความช่วยเหลือของพระเจ้าที่มีมาตลอดการเดินทางของชีวิต คริสเตียนด้วย ไม่ว่าความขัดสนหรือวิกฤติของเราจะเป็นอะไรก็ตาม พระคุณของพระเจ้าก็มีเหลือเพื่อสำหรับเรา นอกจากนี้พระเจ้าทรงตรัสแก่เปาโลว่าเดช (ตรงตัวคือ 'อำนาจ') ของพระองค์ก็มีฤทธิ์เต็มขนาดผ่านทางความอ่อนแอในตัวเรา

เราเห็นถึงบทเรียนสองประการ (1) พระเจ้าไม่ทรงตอบคำอธิษฐานของเราดังที่เราหวังเสมอไป บางครั้งพระองค์ก็ทรงปฏิเสธ จากนั้น (2) ไม่ใช่พระประสงค์ของพระองค์เสมอไปที่จะทรงให้เรามีความสุขร่างกายแข็งแรง ซึ่งตรงข้ามกับคำกล่าวอ้างของพวกเพ็นเทกอสต์และพวกคาโรสมาติก เห็นได้ชัดว่าที่เปาโลเจ็บป่วยนั้นเป็นพระประสงค์ของพระเจ้า

ดังนั้นเปาโลจึงสารภาพว่า เหตุฉะนั้นข้าพเจ้าจึงยินดีโอ้อวดในบรรดาความอ่อนแอของข้าพเจ้า เพื่อฤทธิ์เดชของพระคริสต์จะได้อยู่ในข้าพเจ้า หากความอ่อนแอจะทำให้ฤทธิ์เดชของพระคริสต์เต็มขนาดในตัวท่านแล้ว เปาโลก็ยินดีที่จะโอ้อวดในความอ่อนแอ นั้น ฤทธิ์เดชของพระเจ้ามาทางความอ่อนแอ เราเห็นชัดเจนถึงบทเรียนที่ว่าพระเจ้าทรงใช้ปัญหาต่างๆ ในชีวิตของเราเพื่อตกแต่งเราและทำให้เรามีประโยชน์สำหรับงานรับใช้ของพระองค์ ฤทธิ์เดชของพระเจ้าไม่ใช่สิ่งที่เราได้มาฟรีๆ

2 คร 12:10 ท่านเกือบถึงจุดสูงสุดของการโต้แย้งของท่านแล้ว เหตุฉะนั้นเพราะเห็นแก่พระคริสต์ ข้าพเจ้าจึงชื่นใจในความอ่อนแอของข้าพเจ้า ในการถูกกล่าวต่างๆ ในการขัดสน ในการถูกข่มเหง ในการยากลำบาก เพราะว่าข้าพเจ้าอ่อนแอเมื่อใด ข้าพเจ้าก็จะแข็งแรงมากเมื่อนั้น คำที่แปลว่า **ชื่นใจ** (*อะฮูดอเคะ โอ*) มีความหมายได้คำว่า ‘เลือก’ หรือ ‘ชอบมากกว่า’ ความหมายก็คือว่า ท่านยิ่งกว่าเต็มใจที่จะยอมทนความยากลำบากที่จะกล่าวถึงเป็นรายการข้างล่างนี้

ท่านบอกถึงความยากลำบากห้าแบบที่ท่านได้เผชิญในการปรนนิบัติพระคริสต์ อันแรกคือ (1) **ความอ่อนแอ** ซึ่งแปลมาจากคำว่า *ฮาสะระเนะเอีย* คำนี้มีความหมายว่า ‘ความอ่อนแอที่เกิดจากการบาดเจ็บหรือความเจ็บป่วย’ ต่อไป (2) **การถูกกล่าวต่างๆ** ซึ่งแปลมาจากคำว่า *ฮูบริส* มันมีความหมายว่า ‘หน้าไม่อาย’, ‘ความเย่อหยิ่ง’ หรือ ‘ความจองหอง’ ในที่นี้คือการกระทำผิดที่เกิดจากการอวดดี การว่าร้าย การสบประมาท หรือการดูถูก เปาโลเจอกับสิ่งเหล่านี้มาตลอดการรับใช้ของท่าน จากนั้นท่านพูดถึง (3) **การขัดสน** ซึ่งแปลมาจากคำว่า *อานากเค* มันมีความหมายตรงนี้ว่า ‘การขาดแคลน’ หรือ ‘ความลำบาก’ ต่อไปคือ (4) **การถูกข่มเหง** ซึ่งแปลมาจากคำว่า *ดิโอกมอส* ซึ่งมีความหมายตรงตามนั้น สุดท้ายท่านพูดถึง (5) **การยากลำบาก** ซึ่งแปลมาจากคำว่า *สตะนอ โคเรีย* ซึ่งมีความหมายว่า ‘ความคับแค้น’ หรือ ‘ความลำบากยากเข็ญ’ จะเป็นทั้งหมดนี้หรืออะไรที่มากกว่านี้ เปาโลก็ยิ่งกว่าเต็มใจที่จะยอมทนเพื่อเห็นแก่พระคริสต์

นี่คือเหตุผลว่าทำไม เพราะว่าข้าพเจ้าอ่อนแอเมื่อใด ข้าพเจ้าก็จะแข็งแรงมากเมื่อนั้น เมื่อท่านไม่สามารถพึ่งใครหรือสิ่งใดอื่นได้นอกจากพระเยซูคริสต์ ท่านก็มีมุมพลังอันยิ่งใหญ่ไว้พร้อมใช้งาน บังเอิญที่คำที่แปลว่า **แข็งแรง** (*คูนาทอส*) สามารถแปลได้ด้วยว่า ‘พลัง’ เมื่อท่านเจอกับปัญหาและความยุ่งยากจนท่านไม่มีกำลังเหลืออีกต่อไป ฤทธิ์เดชของพระคริสต์ก็เข้ามาควบคุม ดังนั้นท่านอ่อนแอเมื่อไร ท่านก็แข็งแรงเมื่อนั้น กำลังที่ทำให้ท่านก้าวต่อไปได้มาจากเบื้องบน

2 คร 12:11 หลังจากขึ้นไปถึงจุดสูงสุดของการโต้แย้งของท่านแล้ว เปาโลก็ปรับลดเพดานบินลง ท่านกลับมาพูดถึงเรื่องความอับอายของท่านที่ต้องพิสูจน์ตัวเองเช่นนั้น ในการอวด

นั่นข้าพเจ้าก็เป็นคนเขาไปแล้วซี ท่านบังคับข้าพเจ้าให้เป็น เพราะว่าสมควรแล้วที่ท่านจะยกย่องข้าพเจ้า ความหมายของท่านก็คือ ‘ข้าพเจ้าโง่เขลาที่อวดเช่นนั้น แต่ท่านบังคับข้าพเจ้านี้ อันที่จริงแล้วข้าพเจ้าควรได้รับการรับรองจากพวกท่านด้วยซ้ำ’

ท่านวกกลับไปพูดถึงพวกถือลัทธิยิวที่อ้างตัวว่าเป็นอัครทูตและชอบสร้างปัญหาอีกครั้ง เราารู้สึกได้ถึงความสะดวกสะบายของคนเหล่านี้ เพราะว่าข้าพเจ้าไม่ด้อยกว่าอัครทูตชั้นผู้ใหญ่เหล่านั้นแต่ประการใดเลย ถึงแม้ข้าพเจ้าจะไม่วิเศษอะไรเลยก็จริง คำที่แปลว่า ‘ชั้นผู้ใหญ่ (ลิอัน)’ มีความหมายในปัจจุบันว่า ‘สุดยอด’ เราเห็นถึงการประชดประชัน พวกถือลัทธิยิวเหล่านี้ก็อาจคิดว่าตัวเองเป็น ‘สุดยอดอัครทูต’ แต่เปาโลไม่ได้รู้สึกประทับใจเลย ท่านไม่ได้ด้อยกว่าพวกเขาในด้านใดเลย ถึงแม้ว่าท่านมองตัวเองอย่างถ่อมตัวว่าไม่วิเศษอะไรเลยก็ตาม

2 คร 12:12 เกรงว่าจะมีข้อสงสัยใดหลงเหลืออยู่ ท่านเตือนความจำพวกเขาว่า **แท้จริง** หมายสำคัญต่างๆของอัครทูตก็ได้สำแดงให้ประจักษ์แจ้งในหมู่พวกท่านแล้ว ด้วยบรรดาความเพียร โดยหมายสำคัญ โดยการมหัศจรรย์ และโดยการอิทธิฤทธิ์ สิ่งที่ยืนยันความเป็นอัครทูตของท่านเป็นที่ประจักษ์แจ้งในหมู่พวกเขา (1) ในความสุจริตของท่านเอง (2) มันถูกสำแดงในความอดทนของท่านในการปฏิบัติต่อพวกเขา จากนั้น (3) มันปรากฏชัดภายนอกผ่านทางการอัศจรรย์ต่างๆที่พระเจ้าทรงอนุญาตให้ท่านกระทำซึ่งถูกเรียกในที่นี้ว่าเป็น **หมายสำคัญ การมหัศจรรย์ และการอิทธิฤทธิ์**

2 คร 12:13 มีผู้ตีความข้อนี้สองแบบ ฝ่ายหนึ่งเห็นว่าเปาโลกำลังพูดตรงๆแบบจริงใจกับพวกเขา อีกฝ่ายก็เห็นว่าเปาโลกำลังประชดประชันพวกเขา ข้อนี้น่าจะเป็นแบบหลังมากกว่า เพราะว่าพวกท่านเสียเปรียบคริสตจักรอื่นๆในข้อใดเล่า เว้นไว้ในข้อนี้ คือที่ข้าพเจ้าไม่ได้เป็นภาระแก่พวกท่าน การผิदनั้นขอท่านให้อภัยแก่ข้าพเจ้าเถิด ความหมายของข้อนี้ก็คือ ‘ท่านด้อยกว่าคริสตจักรอื่นๆตรงไหน เว้นเสียแต่ว่าข้าพเจ้าไม่ได้เป็นภาระแก่พวกท่าน (ในด้านการเงิน)’ อารมณ์ขันแบบเสียดสีของท่านปรากฏในคำขอของท่าน การผิदनั้นขอท่านให้อภัยแก่ข้าพเจ้า

เถิด อย่างไรก็ตาม เปาโลอาจกำลังแสดงความจริงไปตรงมากับพวกเขาอยู่ที่ใด แต่ความเห็นใน
ข้อต่อไปก็สื่อว่าน่าจะเป็นตามการตีความแบบแรกมากกว่า

2 คร 12:14 ท่านจึงสัญญากับพวกเขาอีกครั้งเกี่ยวกับการไปเยี่ยมพวกเขาที่ยังติดค้าง
ไว้อยู่ ดูเถิด ข้าพเจ้าเตรียมพร้อมที่จะมาเยี่ยมพวกท่านเป็นครั้งที่สาม มีคนเห็นต่างกันว่าเปาโล
ได้เดินทางไปยังเมืองโครินธ์มาสองครั้งแล้วจริงหรือไม่ บางคนเชื่อว่าท่านไปเมืองโครินธ์มา
เพียงครั้งเดียวตามที่มีบันทึกไว้ในกิจการ 18 อย่างไรก็ตาม ทรรศนะนี้ก็เชื่อว่าท่านเคยพยายามที่
จะไปที่นั่นมาอย่างน้อยครั้งหนึ่งก่อนแล้ว หรืออาจสองครั้ง แต่ก็ถูกขัดขวางไว้ 1 โครินธ์ 16:5
และ 2 โครินธ์ 1:15 ทำให้เชื่อว่าน่าจะเป็นตามทรรศนะนี้ อีกพวกก็ถือทรรศนะที่ว่าเปาโลเคยไป
ที่นั่นเป็นครั้งที่สองแล้ว คนพวกนี้อ้าง 2 โครินธ์ 2:1 และ 13:1 เพื่อใช้เป็นข้อสนับสนุน หากเป็น
เช่นนั้นจริง มันก็ไม่มีบันทึกไว้ในหนังสือกิจการ หากท่านไปที่นั่นมาแล้วสองครั้งจริงๆ ท่านน่า
จะไปที่นั่นในช่วงที่ท่านไปเยือนเมืองเอเฟซัสตอนแรก เพราะเหตุที่ไม่มีบันทึกเกี่ยวกับเรื่องนี้ใน
หนังสือกิจการ ทรรศนะที่มีผู้ยึดถือมากกว่าจึงเป็นทรรศนะแรก

ไม่ว่าจะเป็นยังไง เมื่อท่านไปที่นั่นท่านจะไม่เป็นภาระแก่พวกท่าน เพราะคำวิจารณ์ของ
บางคน ท่านจึงระวังตัวที่จะไม่รับเงินจากพวกเขาในช่วงที่ท่านไปเยี่ยมพวกเขา ในทางตรงกัน
ข้าม ข้าพเจ้าไม่ต้องการสิ่งใดจากท่าน แต่ต้องการตัวท่าน เพราะว่าที่ลูกจะสะสมไว้สำหรับพ่อ
แม่ก็ไม่สมควร แต่พ่อแม่ควรสะสมไว้สำหรับลูก ถึงแม้บางคนจะหาว่าการรับใช้ของท่านมีจุด
ประสงค์เพื่อหาเงิน แต่ท่านก็เน้นย้ำอีกทีว่า สิ่งที่ท่านเป็นห่วงคือตัวพวกเขาไม่ใช่เงินช่วยเหลือที่
ท่านอาจได้รับขณะอยู่ที่นั่น เพื่อขยายความประเด็นดังกล่าว ท่านจึงเอ่ยถึงความจริงข้อหนึ่งของ
ชีวิต “เพราะว่าที่ลูกจะสะสมไว้สำหรับพ่อแม่ก็ไม่สมควร แต่พ่อแม่ควรสะสมไว้สำหรับลูก”
ท่านเป็นพ่อแม่ฝ่ายวิญญาณของพวกเขา และท่านจะมาเป็นฝ่ายให้พวกเขาไม่ใช่มาเพื่อเอาจาก
พวกเขา

2 คร 12:15 และข้าพเจ้ามีความยินดีที่จะเสียและสละแรงหมดเพื่อท่านทั้งหลาย
แม้ว่าข้าพเจ้ารักท่านมากขึ้นๆ ท่านกลับรักข้าพเจ้าน้อยลง ดูพ่อที่รักลูก ท่านเต็มใจที่จะเสียสละ

แรงทั้งหมดเพื่อพวกเขา แต่เรื่องที่ขัดแย้งในตัวเองก็คือว่า ยิ่งท่านรักพวกเขามากเท่าไร พวกเขา กลับยิ่งรักท่านน้อยลง พวกเขาเป็นเหมือนกับเด็กวัยรุ่นที่ยิ่งพ่อแม่รักพวกเขามากเท่าไร พวกเขา กลับยิ่งไม่สนใจพ่อแม่

2 คร 12:16 ท่านออกความเห็นเกือบเหมือนจะปล่อยวางว่า **ถึงแม้เป็นเช่นนั้น ข้าพเจ้า ก็มีได้เป็นภาระแก่พวกท่าน** หรือกล่าวอีกนัยหนึ่ง ท่านเขียนว่า ‘แต่ไม่เป็นไรหรอก ข้าพเจ้า ไม่ได้เป็นภาระแก่พวกท่านอยู่ดี’ ข้อเท็จจริงนี้ปรากฏชัดเจนให้ทุกคนได้รับรู้ แต่เหมือนเป็นผู้ชาญฉลาด **ข้าพเจ้าใช้อุบายดักจับท่าน** ท่านอาจยกคำพูดของพวกที่วิจารณ์ท่าน โดยโยนข้อกล่าวหาที่ไม่มีมูลกลับไปหาพวกเขา พวกเขากล่าวหาว่าท่านใช้อุบายดักจับพวกเขา พวกเขาอาจบอกว่าที่ เปาโลขอเงินไปช่วยเหลือคริสตจักรต่างๆ ในแคว้นยูเดีย นั้นจริงๆ แล้วท่านจะยกยกเอาไปใช้เองมากกว่า

2 คร 12:17 เพื่อขยายความประเด็นของท่าน ท่านถามตรงๆว่า **ข้าพเจ้าได้ผลประโยชน์อะไรจากพวกท่านในการที่ส่งคนเหล่านั้นไปเยี่ยมพวกท่านหรือ** ท่านได้ประโยชน์อะไรในด้านการเงินจากคนเหล่านั้นที่ท่านใช้ไปหาพวกเขาบ้างไหม คำตอบนั้นชัดเจนอยู่แล้ว

2 คร 12:18 นอกจากนี้เปาโลกล่าวต่อไปว่า **ข้าพเจ้าขอให้ทิตัสไป และพี่น้องอีกคนหนึ่งไปด้วย ทิตัสได้ผลประโยชน์จากพวกท่านบ้างหรือ** เราทั้งสองมิได้ดำเนินการด้วยน้ำใจอย่างเดียวกันหรือ **เรามีได้เดินตามรอยเดียวกันหรือ** เมื่อเปาโลใช้ทิตัส (และพี่น้องอีกคน) ไป เขาได้ประโยชน์อะไรจากพวกเขาหรือ **อีกครั้งที่คำตอบชัดเจน ความจริงก็คือ** ทั้งเปาโลและทิตัสมีน้ำใจอย่างเดียวกัน

2 คร 12:19 สามข้อสุดท้ายของบทนี้อยู่ในรูปของคำเตือน **ท่านทั้งหลายยังคิดว่าเรากำลังกล่าวแก้ตัวต่อท่านอีกหรือ** ที่จริงเราพูดในพระคริสต์ดังเราอยู่ต่อพระพักตร์พระเจ้า นี่จึงเท่ากับท่านเตือนว่า ‘เกรงว่าท่านจะคิดว่าเรากำลังแก้ตัวต่อท่านอยู่ เราจึงขอประกาศเรื่องนี้ต่อพระพักตร์พระเจ้าในพระคริสต์’ (คำที่แปลว่า **แก้ตัว (อาพอลอเกะออ ไม)** มีความหมายว่า ‘ปกป้อง’ ซึ่งในที่นี้คือ ปกป้องตัวเอง) ในทางตรงกันข้าม **และท่านที่รัก สิ่งสารพัดที่เราได้**

กระทำนั้น เรากระทำเพื่อท่านจะจำเริญขึ้น ไม่มีความเห็นแก่ตัวในตัวเองเลย การโต้แย้งและถกเถียงทั้งหมดนี้ไม่ใช่เพื่อทำให้เปาโลเป็นฝ่ายถูก แต่เป็นไปเพื่อเสริมสร้างคริสตจักรที่เมืองโครีนธ์ต่างหาก

2 คร 12:20 ความกลัวของท่านก็คือ เพราะว่าข้าพเจ้าเกรงว่าเมื่อข้าพเจ้ามาถึง ข้าพเจ้าอาจจะไม่เห็นพวกท่านเป็นเหมือนอย่างที่ข้าพเจ้าอยากเห็น และท่านจะไม่เห็นข้าพเจ้าเหมือนอย่างที่ท่านอยากเห็น พอไปถึงที่เมืองโครีนธ์ เปาโลเกรงว่าท่านจะไม่พบพวกเขาในสถานการณ์ที่ท่านอยากให้เป็นและพวกเขาจะไม่พบเปาโลในแบบที่พวกเขาอยากให้เป็นเช่นกัน ท่านเกรงว่าเมื่อท่านไปถึงท่านจะพบกับการวิวาทกัน ริษยากัน โกรธกัน มักใหญ่ใฝ่สูง นิินทากัน ชุบซิบส่อเสียดกัน จ้องมองพองตัว และเกะกะวุ่นวายกัน ท่านเกรงว่าท่านจะเห็นพี่น้องโต้เถียงกัน อิจฉากัน โกรธกัน ชิงดีชิงเด่นกัน นิินทากัน ชุบซิบกัน เย่อหยิ่งต่อกัน และสร้างความวุ่นวายที่นั่น ไม่ได้มีเพียงคนที่หาเรื่องวิจารณ์เปาโลเท่านั้น แต่พวกเขายังทะเลาะวิวาทกันเองด้วย

2 คร 12:21 พอไปถึงที่นั่น ท่านเกรงว่า เมื่อข้าพเจ้ากลับมา พระเจ้าของข้าพเจ้าจะทรงให้ข้าพเจ้าต่ำต้อยในหมู่พวกท่าน ท่านเกรงว่าท่านจะขายหน้าเพราะการทำตามเนื้อหนังและความบาปที่เห็นได้ชัดในการวิวาทของพวกเขา พวกเขาเป็นงานของท่านในการรับใช้ และพวกเขาเกือบที่จะกลายเป็นความขายหน้าสำหรับเปาโลแล้ว ดังนั้นท่านจึงเตือนว่าท่านจะต้องเศร้าใจ เพราะเหตุหลายคนที่ได้ทำผิดมาก่อนแล้ว และมีได้กลับใจถึงการโสโครก การผิดประเวณี และการลามก ซึ่งเขาได้กระทำอยู่นั้น คำที่แปลว่า เศร้าใจ (พินเธอะ โอ) มีความหมายว่า ‘โสกเศร้า’ เห็นได้ชัดว่าตอนนั้นยังมีความบาปที่ร้ายแรงในคริสตจักรที่เมืองโครีนธ์อยู่ โดยเฉพาะความบาปที่เป็นการผิดศีลธรรม เปาโลจะไม่เพียงขายหน้าเพราะการวิวาทกันเองของพวกเขาเท่านั้น แต่ท่านจะโสกเศร้าด้วยหากพวกเขาไม่จัดการกับปัญหานี้ ท่านจึงเตือนพวกเขาตรงๆ ไปเลยว่าให้แก้ปัญหามาให้เรียบร้อยก่อนที่ท่านจะไปถึงที่นั่น

ภาพรวมของ 2 โครินธ์ 13: บทนี้เป็นบทปิดท้ายจดหมายฝากฉบับนี้ ซึ่งมีความแนะนำแบบตรงไปตรงมาที่เปาโลต้องการให้บางคนในคริสตจักรที่เมืองโครินธ์กลับไปคิดหากพวกเขาตั้งอยู่ในความเชื่อจริงๆ มันมีคำตักเตือนที่ท่านบอกตรงๆ ในจดหมายเพื่อที่ท่านจะได้ไม่ต้องตักเตือนพวกเขาเมื่ออยู่ต่อหน้า จดหมายฝากฉบับนี้ปิดท้ายด้วยคำแสดงความนับถือส่วนตัวและการทูลขอพระคุณพระเจ้าเพื่อพวกเขา

2 คร 13:1 อัครทูตเปาโลประกาศเรื่องการไปถึงของท่านซึ่งยังไม่เกิดขึ้น **ครั้งนี้จะเป็นครั้งที่สามที่ข้าพเจ้ามาเยี่ยมพวกท่าน** ดังที่ได้กล่าวไว้ใน 12:14 นี่อาจเป็นการไปเยือนครั้งที่สามของท่านหรืออย่างน้อยก็เป็นความพยายามของท่านที่จะไปเยี่ยมพวกเขาเป็นครั้งที่สาม คำอธิบายสำหรับ 12:14 อาจมีความเกี่ยวข้องกับตรงนั้น ท่านจึงยกคำพูดจากพระราชบัญญัติ 19:15 'คำพูดทุกๆ คำต้องมีพยานสองหรือสามปาก จึงจะเป็นที่เชื่อถือได้' ตัวท่านเอง ทิตัส และเพื่อนร่วมเดินทางคนอื่นๆ จะเป็นพยานเหมือนอย่างที่พระราชบัญญัติของ โมเสส ได้กล่าวไว้ เมื่อท่านไปถึงการกระทำผิดของพวกเขา ก็จะมีพยานหลักฐานชัดเจน

2 คร 13:2 เปาโลจึงเตือนพวกเขาอีกครั้งว่า **ข้าพเจ้าได้บอกท่านแต่ก่อน และข้าพเจ้าจึงบอกท่านอีกเหมือนเมื่อข้าพเจ้าได้อยู่กับท่านครั้งที่สองนั้น** เดียวนี้ถึงข้าพเจ้าไม่ได้อยู่กับท่าน ข้าพเจ้าก็ยังเขียนฝากถึงเขาเหล่านั้นซึ่งได้กระทำผิดแต่ก่อน และถึงคนอื่นทั้งปวงว่า **ถ้าข้าพเจ้ามาอีก ข้าพเจ้าจะไม่เว้นการตีโทษใครเลย** ความหมายของท่านก็คือว่า ท่านได้เตือนพวกเขาแล้ว และตอนนี้กำลังเตือนพวกเขาอีกครั้งในจดหมายว่าถ้าท่านไปถึงที่นั่นท่านจะไม่ละเว้นคนเหล่านั้นที่ได้กระทำบาปเลย (ดู 12:21) พวกเขาจะเจอกับความโกรธของท่าน นอกจากนี้ยังมีการสื่อด้วยว่าจริงๆ แล้วท่านเคยไปที่นั่นมาสองครั้งแล้วถึงแม้เราอาจสันนิษฐานได้ว่ามันเป็นคำเตือนที่เป็นลายลักษณ์อักษรครั้งที่สองก็ตาม

2 คร 13:3 อัครทูตผู้ยิ่งใหญ่ท่านนี้เผชิญหน้ากับคนเหล่านั้นที่สงฆ์สิทธิอำนาจแห่งการเป็นอัครทูตของท่านอีกครั้ง (บางคนตีความว่าตั้งแต่จุดนี้ไปจนถึงข้อ 4 เป็นความคิดเห็นนอกเรื่อง โดยท่านจะกลับมาพูดถึงเรื่องเดิมอีกครั้งในข้อ 5)

ไม่ว่าจะยังไง เปาโลกล่าวต่อไปโดยอ้างถึงพระคริสต์ว่า เพราะว่าท่านทั้งหลายต้องการที่จะเห็นหลักฐานว่าพระคริสต์ทรงอ้างพระเจ้า พระองค์มิได้ทรงอ่อนกำลังต่อท่าน แต่ทรงฤทธิ์มากในหมู่พวกท่าน พวกเขาทราบดีถึงฤทธิ์เดชของพระเจ้าผ่านทางข่าวประเสริฐ เพราะว่าพวกเขาประสบการณืกับมันด้วยตัวเองแล้ว ดังนั้นเมื่อพวกเขาต้องการหลักฐานว่าพระคริสต์ทรงอ้างผ่านทางจริงๆ ท่านก็จะให้หลักฐานนั้น

2 คร 13:4 คำตอบของท่านก็คือ การทราบที่ เพราะว่าถึงแม้ว่าพระองค์ทรงถูกตรึงโดยทรงอ่อนกำลัง พระองค์ยังทรงพระชนม์อยู่โดยฤทธิ์เดชของพระเจ้า เพราะว่าเราก็อ่อนกำลังด้วยกันกับพระองค์ แต่เราจะยังมีชีวิตเป็นอยู่อยู่กับพระองค์โดยฤทธิ์เดชของพระเจ้าที่มีต่อท่านทั้งหลาย เหตุที่พระคริสต์ทรงถูกตรึงกางเขนในความอ่อนกำลังด้วยความสมัครใจ บัดนี้พระองค์ก็ทรงพระชนม์อยู่โดยฤทธิ์เดชของพระเจ้า ในสายตาของมนุษย์แล้วเปาโลและพรรคพวกของท่านก็มีความอ่อนกำลัง อย่างไรก็ตามพวกท่านก็มีชีวิตอยู่และกระทำพันธกิจให้สำเร็จโดยฤทธิ์เดชของพระเจ้า

2 คร 13:5 ท่านมาถึงจุดสูงสุดของการเสนอคดีของท่านแล้ว พวกที่วิจารณ์ท่านได้ทำทนายเปาโลให้พิสูจน์สิทธิอำนาจในการเป็นอัครทูตของท่าน ท่านกลายเป็นฝ่ายได้เปรียบเมื่อท่านสั่งพวกเขาว่า ท่านจงพิจารณาดูตัวของท่านว่า ท่านตั้งอยู่ในความเชื่อหรือไม่ จงพิสูจน์ตัวของตนเองเถิด ท่านไม่รู้หรือว่า พระเยซูคริสต์ทรงสถิตอยู่ในท่านทั้งหลาย นอกจากท่านจะเป็นผู้ถูกทอดทิ้ง คำที่แปลว่า พิจารณา (*พะอิรา โช*) มีความหมายว่า ‘ทดสอบ’ ท่านทำทนายพวกเขาให้พิสูจน์ว่าพวกเขาอยู่ในความเชื่อจริงๆ จงตัดสินใจเถิดว่าพวกท่านรอดแล้วจริงๆหรือไม่ จงแสดงให้เห็นว่าพระคริสต์ทรงสถิตในพวกท่านจริงๆหรือไม่ หากไม่เป็นเช่นนั้นพวกเขาก็จะกลายเป็นผู้ถูกทอดทิ้ง คำที่แปลเช่นนั้น (*ฮาคอคิมอส*) มีความหมายด้วยว่า ‘สอบตก’ กล่าวโดยสั้นๆ เปาโลเผชิญหน้ากับพวกที่วิจารณ์ท่านด้วยคำถามที่ว่า พวกท่านรอดแล้วจริงๆหรือ พวกท่านอยู่ในความเชื่อนั้นจริงๆหรือ พระคริสต์สถิตในตัวพวกท่านจริงๆหรือ หากไม่เป็นเช่นนั้นพวกท่านก็สอบตกแล้ว พวกท่านไม่ได้เป็นคนของพระองค์จริงๆ นั่นเป็นเรื่องที่เราต้องคิดอย่างจริงจังจนถึงทุกวันนี้ พวกที่วิจารณ์ท่านได้แสดงความเป็นปฏิปักษ์ต่อความจริงและเรื่องฝ่าย

วิญญาณต่างๆ พวกเขาไม่แสดงให้เห็นถึงพระราชกิจของพระวิญญาณของพระเจ้าในตัวพวกเขาเลย ในทางตรงกันข้าม พวกเขาแสดงให้เห็นถึงทุกอาการของคนที่ไม่รอด

2 คร 13:6 ในทางกลับกันเปาโลกล่าวว่า **แต่ข้าพเจ้าหวังว่าท่านคงรู้ว่าเรามีได้เป็นผู้ถูกทอดทิ้ง** ความหมายตรงตัวของท่านคือ ‘แต่ข้าพเจ้าหวังว่าพวกท่านจะเข้าใจว่าเราไม่ได้สอบตก’ ถึงแม้เปาโลจะมีข้อสงสัยเกี่ยวกับความรอดของพวกที่วิจารณ์ท่าน แต่ท่านไม่สงสัยเลยเกี่ยวกับความรอดของตัวเอง

2 คร 13:7 เมื่อท่านเกือบมาถึงตอนจบของจดหมายฝากฉบับนี้แล้ว ท่านจึงเขียนว่า **บัดนี้ข้าพเจ้าอธิษฐานต่อพระเจ้าเพื่อท่านทั้งหลายจะไม่กระทำชั่วใดๆ มิใช่ว่าเราจะให้ปรากฏว่าเราเป็นที่ทรงชอบพระทัย แต่เพื่อท่านจะประพฤติเป็นที่ชอบ** ถึงแม้จะดูเหมือนเราเองเป็นผู้ถูกทอดทิ้ง ท่านจึงอธิษฐานเพื่อพวกเขาว่าพวกเขาจะไม่ทำผิดอีกต่อไป ท่านไม่ปรารถนาที่จะใช้สิทธิอำนาจในการเป็นอัครทูตของตัวเองและ “ปรากฏว่าเราเป็นที่ทรงชอบพระทัย” ท่านอยากให้พวกเขาทำสิ่งที่ถูกต้องมากกว่าและปิดโอกาสไม่让您ได้ใช้สิทธิอำนาจในการเป็นอัครทูตของตัวเองในการติเตียนพวกเขา

2 คร 13:8 จากนั้นเปาโลก็หยุดชั่วคราวเพื่อออกความเห็นเชิงปรัชญาว่า **เพราะว่าเราจะกระทำสิ่งใดขัดกับความจริงไม่ได้ ได้แต่ทำเพื่อความจริงเท่านั้น** ความหมายของคำพูดนี้ของท่านก็คือว่า ท่านจะไม่ทำสิ่งใดเพื่อขัดขวางความจริงเด็ดขาด ท่านทำได้แต่ส่งเสริมความจริงของข่าวประเสริฐเท่านั้น

2 คร 13:9 เปาโลจึงพยายามทำให้ความสัมพันธ์ของพวกเขาอยู่ในมุมมองที่เหมาะสม เพราะ **เมื่อเราอ่อนแอ และท่านเข้มแข็ง เราก็นินดี** เราปรารถนาสิ่งนี้ด้วย คือขอให้ท่านทั้งหลายบรรลุถึงความบริบูรณ์ ในส่วนของท่านแล้ว ท่านยินดีเป็นคนอ่อนแอและเห็นพวกเขาเข้มแข็ง ความปรารถนาที่ยิ่งใหญ่กว่านั้นของท่านคือ ให้พวกเขาบรรลุถึงความบริบูรณ์ คำที่แปลเช่นนั้น (*คาถาทฤษฎี*) เชื่อมโยงกับความเป็นผู้ใหญ่ฝ่ายวิญญาณ: การฝึกฝน, การมีวินัย และการ

สั่งสอน อันก่อให้เกิดพัฒนาการฝ่ายวิญญาณอย่างเต็มที่ (คือ ความบริบูรณ์) นั่นคือเป้าหมายของท่าน

2 คร 13:10 นั่นจึงเป็นเหตุว่าทำไมท่านถึงพูดตรงเหลือเกิน ท่านจึงกล่าวต่อไปว่า เหตุฉะนั้นข้าพเจ้าจึงเขียนข้อความนี้เมื่อข้าพเจ้าไม่อยู่ ด้วยเพื่อเมื่อข้าพเจ้ามาแล้ว จะได้ไม่ต้องกวาดล้างท่านโดยใช้อำนาจ ซึ่งองค์พระผู้เป็นเจ้าทรงโปรดประทานให้แก่ข้าพเจ้า เพื่อการก่อกำเนิดใหม่เพื่อการทำลายลง ท่านจึงเขียนอย่างตั้งใจคำเหลือเกินเมื่อท่านไม่อยู่ต่อหน้าพวกเขาเพื่อที่ท่านจะได้ไม่ต้องเดือดขาดกับพวกเขาเมื่ออยู่ต่อหน้า องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงประทานสิทธิพิเศษให้แก่ท่านเพื่อเสริมสร้างพวกเขา ท่านไม่มีจุดประสงค์ที่จะทำลายพวกเขาเลย อยากรู้ก็ตามท่าน จำเป็นต้องเผชิญหน้ากับความผิดพลาดที่มีอยู่ท่ามกลางพวกเขาและทำลายมันเสียก่อนที่ท่านจะเสริมกำลังพวกเขาอย่างเหมาะสมได้ มันเหมือนกับก้อนเนื้อมะเร็งที่ต้องถูกตัดออกไปเสียก่อนที่มันจะฟื้นตัวและกลับมีผละกำลังฝ่ายวิญญาณเหมือนเดิม

2 คร 13:11 เราจึงมาถึงบทสรุปของจดหมายฝากฉบับนี้ ในที่สุดนี้ พี่น้องทั้งหลาย ขอลาก่อน คำที่แปลว่า ลาก่อน (ไคโร) มักถูกแปลว่า ‘ชื่นชมยินดี’ ถึงแม้ว่าเปาโลจำเป็นต้องใช้ความเดือดขาดกับพวกเขา แต่ท่านก็ปิดท้ายโดยขอร้องให้พวกเขาชื่นชมยินดี ในทำนองเดียวกันท่านทิ้งท้ายด้วยคำสั่งสี่ประการ (1) ท่านจงปรับปรุงตัวให้ดี คำที่แปลเช่นนั้น (คาทาร์ทีไซ) มีความหมายว่า ‘เป็นผู้ใหญ่’ หรือ ‘สมบูรณ์ฝ่ายวิญญาณ’ (2) จงมีกำลังใจอันดี อีกครั้งที่คำที่เราคุ้นเคย (พาราคาละโอ) ถูกใช้ อัครทูตท่านนี้ปิดท้ายจดหมายฝากฉบับนี้ ณ ที่ๆท่านเริ่ม โดยขอร้องให้พวกเขามีกำลังใจขึ้น (3) จงเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน คำสั่งให้แสวงหาความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันเป็นสิ่งที่จำเป็นจริงๆในคริสตจักรที่เมืองโครินธ์ จากนั้น (4) จงอยู่ร่วมกันอย่างสันติ

ในหมู่คริสตจักรทุกแห่ง คริสตจักรที่เมืองโครินธ์จำเป็นต้องใส่ใจต่อคำสั่งนี้จริงๆ ซาตานจะคอยหาโอกาสที่จะสร้างความแตกแยกเมื่อเกิดการวิวาทแม้เพียงเล็กน้อยในหมู่คนของพระเจ้าเสมอ เมื่อพวกเขาปฏิบัติตามคำสั่งนี้ เปาโลก็สัญญาโดยทางพระวิญญาณบริสุทธิ์ว่า และพระเจ้าแห่งความรักและสันติสุขจะทรงสถิตอยู่กับท่าน เราเห็นถึงหลักการอันแสนวิเศษ เมื่อ

คริสเตียนพยายามที่จะคงความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันไว้ พระเจ้าแห่งสันติสุขก็จะทรงอยู่กับพวกเขาเป็นพิเศษ

2 คร 13:12 เราเห็นถึงคำสั่งสุดท้าย จงทักทายปราศรัยกันด้วยธรรมเนียมจูบอันบริสุทธิ์ จูบอันบริสุทธิ์คือวิธีปฏิบัติของคนในดินแดนตะวันออกซึ่งพบในธรรมศาลาของพวกยิว ซึ่งทักทายกันโดยการจูบที่แก้มของอีกฝ่าย วิธีปฏิบัตินี้สืบต่อมาในคริสตจักรยุคต้นและสืบต่อมาจนถึงทุกวันนี้ในโลกตะวันออก นี่เป็นเรื่องทางวัฒนธรรมมากกว่าเรื่องฝ่ายวิญญาณ คนในโลกตะวันตกส่วนใหญ่ไม่ทักทายกันด้วยวิธีนี้แล้ว

2 คร 13:13 ท่านน่าจะหมายถึงพี่น้องที่เมืองฟิลิปปีรวมทั้งคริสตจักรอื่นๆด้วย วิสุทธิชนทุกคนฝากความคิดถึงมายังท่านทั้งหลาย อีกครั้งที่คำที่แปลว่า วิสุทธิชน (*ฮาเกออส*) มีความหมายตรงตัวว่า ‘ผู้ที่บริสุทธิ์’ และหมายถึงทุกคนที่รอดแล้ว

2 คร 13:14 เหมือนที่ปฏิบัติเป็นปกติในจดหมายฝากหลายฉบับของเปาโล ท่านปิดท้ายด้วยการทูลขอพระคุณของพระเจ้า ขอให้พระคุณของพระเยซูคริสต์เจ้า ความรักแห่งพระเจ้า และความสนิทสนมซึ่งมาจากพระวิญญาณบริสุทธิ์ จงดำรงอยู่กับท่านทั้งหลายเถิด เอเมน [จดหมายฉบับที่สองถึงชาวโครินธ์ได้เขียนจากเมืองฟิลิปปี แคว้นมาซิโดเนีย และส่งโดยทิทัสและลูกา] ในข้อนี้ เปาโลพูดถึงแต่ละพระภาคของตรีเอกานุภาพในการทูลขอพระคุณของพระเยซูคริสต์เจ้า ความรักของพระเจ้าพระบิดา และความสนิทสนมของพระวิญญาณบริสุทธิ์ให้แก่พวกเขา จดหมายฝากฉบับนี้ปิดท้ายด้วยคำว่า เอเมน ‘ขอให้เป็นอย่างนั้น’